Møteinnkalling

Utvalg:	**Midtre Nordland nasjonalparkstyre**
Møtested:	Rognan hotell
Dato:	06.12.2012
Tidspunkt:	10:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 952 54 183. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Møtet avholdes på Rognan hotell!

Orienteringssaker:

Statens vegvesen – Skilting og tilrettelegging i tilknytning til verneområder

«Sykkelprosjektet - Naturen som verdiskaper.» Orientering av prosjektleder Elin Kvamme, Saltdal kommune

Saksliste

Utvalgs-saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr
ST 85/2012	Godkjenning av innkalling / protokoll		2003/577
ST 86/2012	Referatsaker		2003/577
RS 23/2012	Vedtak - Dispensasjonssak om motorferdsel - Stolpen gård - Gåsvatnan landskapsvernområde		2011/587
RS 24/2012	MIDNOR - Etablering av parkering og løype mot Sjunkhatten nasjonalpark / Erlingbu		2012/6862
RS 25/2012	Retningslinjer for behandling av søknader om bygging av nødnett i verneområder		2012/8509
RS 26/2012	Innspill til tiltak - Bestillingsdialogen		2012/5898
RS 27/2012	Vedr bestillingsdialogen		2012/5898
RS 28/2012	MIDNOR - Tilrettelegging for almennheten - Hjelp til finansiering - Toalett ved parkeringsplassen på Beiarfjellet ved tunnelen - Gåsvatnan landskapsvernområde		2012/7243
RS 29/2012	MIDNOR - Spørsmål vedr framdrift - Innfallshavn Sjunkhatten nasjonalpark		2012/6862
RS 30/2012	MIDNOR - Innspill til tiltak i nasjonalparkene Midtre Nordland		2012/5898
RS 31/2012	Forberedende klagebehandling av DN - Kjentmannsturer for Røde Kors - Salten		2012/214
ST 87/2012	Sjunkhatten nasjonalpark - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften i forbindelse oppsett av ved/utstyrsbod og grillhytte i Purkvika i Sørfold kommune - Geir og Anne-Brit Pedersen		2012/4369
ST 88/2012	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om motorisert transport til hytte ved Kvitbergvatnet - Vidar Holm		2012/7931
ST 89/2012	Sjunkhatten nasjonalpark - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til uttransport av felt elg - Johan Furebotten		2011/6955
ST 90/2012	Gåsvatnan landskapsvernområde - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til utvidelse hytte ved Kvitbergvatnet - Sissel Pettersen		2012/4105
ST 91/2012	Saltfjellet-Svartisen NP - Søknad om dispensasjon til utvidelse av eksisterende uthus		2012/3621

	med anneks/badstu - Saltfjellet reinbeitedistrikt	
ST 92/2012	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Kvitbergvatnet - Kåre og Reidun Alm	2012/7795
ST 93/2012	Gåsvatnan LVO - søknad om dispensasjon for bygging av stokkbru ved Tverrbrennstua - Bodø & Omegn Turistforening	2012/6326
ST 94/2012	Storlia NR - uttak av granplantefelt på Bjøllånes gnr. 77- bnr. 1 og 2 i regi av MNNPS som forvaltningsmyndighet	2012/8298
ST 95/2012	MNNPS - styrets forslag til budsjett 2013	2012/8064
ST 96/2012	Møteplan for styret og AU i 2013	2012/8299
ST 97/2012	Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold av kraftlinje - HelgelandsKraft AS	2012/7321
ST 98/2012	Bestillingsdialogen 2013 - Innspill til tiltak MNNPS 06.12.12	2012/5898
ST 99/2012	Saltfjellet-Svartisen NP - søknad om dispensasjon fra verneforskrift i anledning fradeling av hyttetomt i Brundalen i Rana - Rana kommune	2012/7101
ST 100/2012	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon fra vernebestemmelsene for motorisert transport til Tverrbrennhytta- Bodø jeger- og fiskeforening	2012/632
ST 101/2012	Junkerdal nasjonalpark - Behandling av klage på vilkår gitt i dispensasjon - Stein Halvorsen	2012/3464
ST 102/2012	Søknad om fritak fra verv som fast styremedlem i MNNPS - Per Thomas Kuhmunen	2012/8351
ST 103/2012	Eventuelt	2003/577

ST 86/2012 Referatsaker

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Mottatt FM-NO
11 OKT. 2012

Stolpen gård v/Steinar Stolpen
8255 RØKLAND

Deres ref.	Vår ref.	Dato
	12/4127	09.10.2012

Dispensasjonssak om motorferdsel fra Stolpen gård til Jarbrufjell i Gåsvatnan landskapsvernområde

Vi viser til departementets brev 20. juli 2012 vedrørende varsel om mulig omgjøring av Midtre Nordland nasjonalparkstyres vedtak av 9. juli 2012.

Miljøverndepartementet har besluttet at Midtre Nordland nasjonalparkstyres vedtak av 9. juli 2012 vedrørende søknad fra Stolpen gård om motorferdsel i Gåsvatnan landskapsvernområde ikke vil bli omgjort.

Bakgrunn

Stolpen gård søkte den 14. mai 2012 om dispensasjon fra verneforskriftene for Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet nasjonalpark for å benytte ATV på barmark på strekningen Stolpen gård – Kvitbergvatnet for tilsyn og sanking av sau. Nasjonalparkstyret besluttet i møte 30. mai 2012 å utsette behandlingen i påvente av Miljøverndepartementets avgjørelse i pågående klagesak knyttet til foregående års dispensasjon for samme kjøring for beitesesongen 2011. Miljøverndepartementet fattet avgjørelse i denne saken 22. juni 2012, hvor Fylkesmannens klage ble tatt til følge, og nasjonalparkstyrets dispensasjonsvedtak ble opphevet. Departementet la særlig vekt på at barmarkskjøring med ATV kan skade terreng og vegetasjon, og at søknaden gjaldt kjøring i verneområder der naturlandskap og planteliv er blant verneverdiene og at søknaden gjaldt kjøring i stort omfang.

Nasjonalparkstyret besluttet i møte 9. juli 2012 å gi Stolpen gård dispensasjon for veistrekningen fra Stolpen gård til Jarbrufjell, men ikke for den videre strekning fra Jarbrufjell og inn til Kvitbergvatnet (som delvis ligger inne i Saltfjellet-Svartisen

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo
postmottak@md.dep.no

Kontoradresse
Myntgt. 2
http://www.md.dep.no/

Telefon
22 24 90 90
Org. nr.
972 417 882

Avdeling for naturforvaltning
22 24 95 60

Saksbehandler
Øivind Dannevig
22245823

nasjonalpark). Departementet varslet deretter mulig omgjøring etter forvaltningsloven § 35 i brev 20. juli 2012. Etter at varsel om mulig omgjøring ble sendt er saken utredet av Direktoratet for naturforvaltning, som har sendt tilrådning i brev 14. september 2012. Departementet har videre avholdt møte med Steinar Stolpen om saken 20. september 2012.

Departementets vurdering

Saken skiller seg fra dispensasjonssaken departementet avgjorde i juni 2012 ved at den kun gjelder strekningen Stolpen gård – Jarbrufjell i Gåsvatnan landskapsvernområde, og ikke hele strekningen inn til Kvitbergvatnet som også går gjennom Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. På strekningen Stolpen gård – Jarbrufjell går det en etablert traktorveg med en viss opparbeiding.

Basert på saksforberedningen fra Direktoratet for naturforvaltning, og informasjon gitt av Steinar Stolpen i møte med Miljøverndepartementet 20. september 2012, samt fremlagt bildedokumentasjon, har departementet kommet til at vedtaket om dispensasjon ikke vil medføre motorferdsel i et slikt omfang at det må sies å kunne skade verneverdiene nevneverdig, eller være i strid med verneformålet. Det er i denne vurderingen også lagt vekt på at motorferdselens formål er tilsyn med beitedyr, en virksomhet som ikke er i strid med verneformålet. Departementet vil videre vise til at Fylkesmannen i 2009 og 2010 ga dispensasjon for bruk av ATV på den aktuelle strekningen for tilsyn med sau. I Fylkesmannens vedtak vurderes kjøringen å ikke føre til skade på terrenget "ettersom all kjøring vil foregå etter opparbeidet kjørevei, med de begrensninger i trasé og antall turer". I Fylkesmannens vedtak fra 2010 framgår det videre at "den motoriserte ferdselen vil ha minimal innvirkning på det biologiske mangfoldet i området gitt omfang av ferdselen det her er snakk om". Under Fylkesmannens vurdering av samlet belastning fremkommer det at "søker er de eneste som har sau i dette området, og det vil derfor ikke være snakk om mer kjøring enn det de står for. Motorferdselen vil videre foregå etter opparbeidet vei, og være i et så begrenset omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området".

Departementet har derfor kommet til at nasjonalparkstyrets vedtak 9. juli 2012 om dispensasjon for Stolpen gård for motorferdsel med ATV på strekningen Stolpen gård - Jarbrufjell ikke omgjøres.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Øivind Dannevig
rådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Kopi:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Moloveien 10	8002	BODØ

Fra: Bjørn Godal[Bjorn.godal@salten.no]
Dato: 05.10.2012 10:03:58
Til: Skansen Ronny
Kopi: Rundhaug Ole Petter; Grethe.Monica.Fjaervoll@bodo.kommune.no
Tittel: Etablering av parkering og løype mot Sjunkahatten nasjonalpark/erlingbu

---

Hei!
Viser til prat i dag
I 2013, vil det etableres ny parkering og løype mot Sjunkhatten nasjonalpark og Erlingbu. PGA Bodø bys størrelse og nærheten til parken, er dette den desidert mest brukte innfallsporten til parken. Løype etableringen vil gi et sammenhengende turvei/turstinett fra bykjernen i Bodø til nasjonalparken.

Tilretteleggingen vil lette tilgangen både for barn og andre både sommer og vinter, men særlig vinter. Bodø kommune vil ta hovedtyngden av investeringskostnaden, men det er et sterkt ønske om at nasjonalparkforvaltningen blir med på finansieringen av tiltakene.
Vi ber derfor om at dette tas med i bestillingsdialogen for 2013 med Direktoratet for naturforvaltning og i møtet med ordførere/rådmenn ang arbeidet med innfallsporter som skal være den 15. oktober.

Vedlagt reguleringsplan viser løypa fra eksisterende lysløype.
Det vil inngås leieavtaler som går helt opp til Furumoen.

Med hilsen

Bjørn Godal
prosjektleder
Salten Friluftsråd
tel: 75 54 86 04
mobil: 950 68 985
Nettside: www.salten.no\friluftsrad

Koffør sitt inne
er alt ute
Side 9

kaller sitt inne
Side
det er håp

E 483500
E 484000
E 484500
E 485000
E 485500
E 486000
N 7468500
N 7468000
N 7467500
N 7467000
N 7466500
N 7466000

TV4
TV3
TV2
TV1
P1
P1-A
H350_1
P2-A
P5

N

TEGNFORKLARING

Reguleringsplan-Bebyggelse og anlegg (PBL2008 §12-5 NR.1)
- Boligbebyggelse
- Fritidsbebyggelse

Reguleringsplan-Samferdselsanlegg og teknisk infrastruktur (PBL2008 §12-5 NR.2)
- Veg
- Parkeringsplasser med bestemmelser

Reguleringsplan-Grønnstruktur (PBL2008 §12-5 NR.3)
- Turveg

Reguleringsplan- Landbruks-, natur og friluftsområder samt reindrift (PBL2008 §12-5 NR.5)
- Landbruks-, natur-, og friluftsområder samt reindrift
- LNFR-areal for nødvendige tiltak for LNFR

Reguleringsplan- Bruk og vern av sjø og vassdrag (PBL2008 §12-5 NR.6)
- Småbåthavn
- Naturområde i sjø og vassdrag
- Badeområde

Reguleringsplan-Hensynsoner (PBL2008 §12-6)
- Angitthensynsone - Hensyn landskap

Reguleringsplan-Juridiske linjer og punkt PBL2008
- Angitthensyngrense

Reguleringsplan-Felles for PBL 1985 og 2008
- Regulerings- og bebyggelsesplanområde
- Planens begrensning
- Formålsgrense
- Avkjørsel

0 50 200 m

Kartgrunnlag: FKB, ajour 2011.

Kartreferanse: Euref 89, UTM Sone 33

Høydereferanse:NN 1954

Målestokk 1:5000 (594x594 mm)

Detaljreguleringsplan for Soløyvatnet, Arlia- Soløy
med tilhørende bestemmelser

Saksbehandling etter plan- og bygningsloven:	SAKSNR.	DATO	SIGN.
Kunngjøring av oppstart		27.01.12	B.F.
1. gangsbehandling i planutvalget			B.F.
Offentlig ettersyn fra til			
2. gangsbehandling i planutvalget			
Bodø bystyrets vedtak av planen:			

bodø KOMMUNE

Planen er utarbeidet av:
Bodø kommune
Plankontoret

TEGNINGSNUMMER (Plan-ID)	VERSJON
2514_01	14.03.2012
DATERT: 24.01.2012	VJ

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Fylkesmennene
Verneområdestyrene via Fylkesmennene

Deres ref	Vår ref	Dato
	201201927-/DAN	14.11.2012

Retningslinjer ved behandling av søknader om utbygging av nødnett i verneområdene

Det nye nødnettet

Stortinget vedtok i 2006 å starte første utbyggingstrinn av et nødnett i Norge. Vedtak om utbygging av nødnett for hele landet ble vedtatt av Stortinget gjennom behandlingen av Prop. 100 S (2010–2011). Kjernebrukerne av nødnett er nødetatene brannvesen, politi og helsesektoren.

Direktoratet for nødkommunikasjon har det overordnede ansvaret for utbygging og drift av nødnettet. Motorola Solutions Inc. er tildelt oppgaven med å bygge ut og drifte det nye nødnettet. Utbygging av nødnett innebærer at det skal plasseres ut basestasjoner for å gi radiodekning. En basestasjon inneholder radiosender og mottaker. Via basestasjonene kommer håndholdte og bilmonterte radioer i kontakt med andre radioer i nødnettet.

Nødnettet skal dekke nær 80 % av Norges areal og gi brukerne en vesentlig bedre og sikrere dekning enn i dag. For områder som ikke får tilstrekkelig dekning, kan det for eksempel ved langvarige aksjoner, være aktuelt å vurdere mobile basestasjoner. Rekkevidden til basestasjonene avhenger av omgivelsene, ikke minst topografi.

I utgangspunktet er det en målsetting å unngå bygging av nye radiostasjoner i vernede områder, samtidig som det er av vesentlig samfunnsinteresse at det er god og

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Myntgt. 2
postmottak@md.dep.no
www.miljo.no

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 882

Avdeling for naturforvaltning

Telefaks
22 24 95 60

Saksbehandler
Øivind Dannevig
22 24 58 23

permanent dekning i områder hvor det er kvalifisert behov for dette. Disse retningslinjene for saksbehandling gjelder derfor hvis det er aktuelt å gjøre inngrep i et verneområde.

Hjemmel for behandling av søknader

Naturmangfoldloven § 48 første ledd fastsetter de rettslige betingelsene for å kunne gi dispensasjon. Søknader om dispensasjon for bygging av en basestasjon og tilhørende innretninger i et verneområde skal behandles etter annet alternativ i denne bestemmelsen, "dersom sikkerhetshensyn … gjør det nødvendig". Hvis dette vilkåret er oppfylt, vil det bero på et forvaltningsskjønn om, og eventuelt på hvilke vilkår, en dispensasjon skal gis.

Naturmangfoldloven § 48 fjerde ledd har særskilte krav til både innhold i søknader og særskilte krav til begrunnelse. Her fremgår av fjerde ledd første punktum at søknader skal inneholde dokumentasjon om det omsøkte tiltakets virkning på verneverdiene. Det kan også være aktuelt å kreve mer informasjon fra søker dersom søknaden ikke inneholder tilstrekkelig dokumentasjon.

Forvaltningsmyndigheten må veilede søker om hva som kreves i den enkelte sak og være behjelpelig med å fremskaffe opplysninger. I mange tilfeller vil Fylkesmannen kunne være behjelpelig med å fremskaffe nødvendige opplysninger om naturtilstanden og utviklingen i verneområdet. Dokumentasjonsplikten etter § 48 tilligger primært søker, mens forvaltningsmyndigheten på sin side har plikt til på selvstendig grunnlag å vurdere den fremlagte dokumentasjon, og supplere denne der det finnes eksisterende og tilgjengelig informasjon.

I begrunnelsen for vedtaket skal forvaltningsmyndigheten vise hvordan de har vurdert virkningen dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette, jf. § 48 fjerde ledd annet punktum. I henhold til naturmangfoldloven § 7 skal forvaltningsmyndigheten i sin skjønnsmessige vurdering av om dispensasjon skal gis, også legge til grunn prinsippene i §§ 8 til 12. Det skal framgå av beslutningen hvordan prinsippene er tatt hensyn til og vektlagt i vurderingen av saken. Dette er et supplement til § 48 fjerde ledd annet punktum.

Paragraf 8 medfører at forvaltningsmyndigheten i vedtaket skal gjøre rede for det naturmangfoldet som blir både direkte og indirekte berørt, og effektene av tiltaket på det samme mangfoldet. Her supplerer § 8 bestemmelsen i § 48 fjerde ledd første punktum.

Prinsippet om samlet belastning etter naturmangfoldloven § 10 medfører at man skal vurdere konkret hva som tidligere har berørt naturmangfoldet i det aktuelle tiltaksområdet. Videre skal man vurdere det omsøkte tiltaket og hvilke framtidige tiltak som kan være aktuelle. Det skal ikke gjøres hypotetiske vurderinger av framtidige tiltak. Det må være en realistisk mulighet for påvirkning. Vurderinger av mulige framtidige tiltak skal ikke bare gjøres for tiltak innenfor den aktuelle tiltakshavers ansvarsområde,

men også se hen til andre tiltakshaveres eller offentlige myndigheters planer i det aktuelle området. Føre-var prinsippet i naturmangfoldloven § 9 medfører at når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet.

Departementet viser til veilederen *Naturmangfoldloven kapittel II* (T-1514) for en generell omtale av prinsippene, samt til Prop. 100 S (2010-2011) side 27-30 om hva som bør vurderes særskilt ved bygging av nødnett.

Oppføring av basestasjoner krever ofte også tillatelse etter annet lovverk, blant annet etter plan- og bygningsloven. Tiltakshaver kan da velge å søke om tillatelse parallelt. I slike tilfeller skal vedtak først treffes etter verneforskriften, jf. § 48 tredje ledd. Dersom verneforskriften angir en annen behandlingsmåte, skal denne behandlingsmåten følges. Forvaltningsmyndigheten kan også gi samtykke til at vedtak treffes etter annet lovverk først.

Er tiltaket nødvendig av sikkerhetshensyn?
Etter naturmangfoldloven § 48 første ledd annet alternativ er det et absolutt vilkår for dispensasjon at nødvendighetskriteriet er oppfylt. Dette er også understreket i Prop. 100 S (2010–2011), hvor bl.a. følgende er inntatt: *"Det må i hver enkelt sak tas stilling til om vilkåret om at tiltaket er "nødvendig", er oppfylt. Om den enkelte basestasjon er nødvendig må ses i lys av behovet for byggingen av disse og om det er mulig å bygge basestasjonen utenfor verneområdene. Dersom det ikke er mulig å bygge mastene utenfor verneområdene, skal man søke å finne det alternativ som er minst skadelig for verneverdiene i verneområdene. Det er kun det alternativet som er minst skadelig for vernet som anses for nødvendig etter § 48*

I nødvendighetskriteriet ligger det at sikkerhetshensynene må være av kvalifisert art, og at det ikke er praktisk mulig å ivareta dem ved tiltak utenfor verneområdet eller ved mindre inngripende tiltak innenfor verneområdet.

Det er i samband med nødvendighetsvurderingen viktig å trekke inn prinsippene i naturmangfoldloven § 12 som fremholder at det skal tas utgangspunkt i slike driftsmetoder og slik teknikk og lokalisering som gir de beste samfunnsmessige resultater. I denne forbindelse vil det bl.a. innebære at man skal søke å finne tekniske løsninger eller lokalisering av master som medfører minst mulig skade på verneområdet.

Anvendelse av prinsippene i § 12 kan få avgjørende betydning for om man anser nødvendighetskriteriet for oppfylt for en gitt lokalitet. Dersom det finnes alternative lokaliseringer utenfor verneområdet som er bedre for naturmangfoldet, og som ivaretar behovet for dekning, vil dette tale for at nødvendighetskriteriet ikke er oppfylt.

Tilsvarende dersom det finnes alternative lokaliseringer innenfor verneområdet, eller hvis det finnes alternative tekniske løsninger som kan begrense skadevirkningene ved etablering innenfor verneområdet. Det er kun den minst skadelige lokaliteten og teknikken som kan anses for "nødvendig". Det vises i denne sammenheng også til Sivilombudsmannens uttalelse inntatt i ombudsmannens årsmelding for 2006 side 262 vedrørende betydningen av alternative lokaliseringer.

På samme måte må også basestasjonens konkrete utforming vurderes. Nødvendighetskriteriet vil vanskelig anses oppfylt for en gitt basestasjonskonstruksjon dersom det lar seg gjøre å utforme basestasjonen på en måte som er gunstigere for naturmangfoldet, herunder landskapet, naturtyper og arter.

Forvaltningsmyndighetens skjønnsutøvelse og vilkår
Hvis nødvendighetskriteriet i naturmangfoldloven § 48 første ledd er oppfylt, vil det bero på et alminnelig forvaltningsskjønn (såkalt «fritt skjønn») om det skal gis tillatelse eller ikke. I denne vurderingen bør forvaltningsmyndigheten ta utgangspunkt i føringene i Prop. 100 S (2010-2011). Proposisjonen sier bl.a.:

"Det skal ikke bygges nye basestasjoner eller master i nasjonalparkene, med unntak for mindre masteforhøyelser på eventuelt eksisterende stasjoner/ master for å få plass til å henge opp nødnettantennen. Dersom hensynet til liv og helse tilsier bygging av nye basestasjoner i nasjonalparker må dette likevel konkret vurderes i noen få enkelttilfeller. Så langt det er mulig skal man søke å unngå plassering av nye basestasjoner eller master i andre verneområder, inngrepsfrie områder og andre verdifulle naturområder."

Denne føringen, samt en streng vurdering av nødvendighetskriteriet i lovens § 48, gjør at skjønnsrommet samlet sett i denne typen saker blir forholdsvis lite. Men forvaltningsmyndigheten skal med grunnlag i tilgjengelig kunnskap om prosjektet og kunnskap om effekter på verneverdiene, vurdere om en dispensasjon bør gis.

Ved vurdering av om dispensasjon bør gis skal det også legges vekt på om tiltakets negative effekter kan avhjelpes ved at det stilles vilkår om avbøtende tiltak.

I vurderingen skal det blant annet legges vekt på:

- Om eventuelt nye basestasjoner eller master kan samlokaliseres med eksisterende anlegg
- Lokalisering som gir minst mulig visuell forstyrrelse
- Utforming og fargebruk på ulike innretninger, herunder kamuflering
- Om tilstrekkelig strømforsyning kan oppnås gjennom solcelleanlegg/nødaggregat, og om eventuelt kraftfremføring skal skje i luftspenn eller som jordkabel.
- Hvordan ev. byggearbeider skal gjennomføres, herunder ev. behov for bruk av motorferdsel

- Hvilken tid på året anleggsarbeid og motorferdsel skal utføres

Dersom det gis tillatelse til oppføring av innretninger innenfor verneområdet, skal forvaltningsmyndigheten nøye vurdere, gjerne i samråd med utbygger/tiltakshaver, hvilken plassering og hvilke tekniske løsninger som gir minst skadevirkning for verneområdet. Naturmangfoldloven § 11, jf. § 12, medfører at tiltakshaver må påregne høyere utbyggingskostnader for å unngå skade på naturmangfoldet. Forvaltningsmyndigheten for et verneområde kan generelt i medhold av den alminnelige vilkårslæren, og i tillegg med henvisning til naturmangfoldloven § 11, gå langt i å sette vilkår som reduserer skadevirkningene ved utbygging og drift av basestasjoner/master. Det må imidlertid alltid være saklig sammenheng mellom det vedtak som treffes og de vilkår som benyttes.

Ytterligere veiledning
Det vises til Prop. 100 S (2010-2011) for ytterligere informasjon om nødnettutbyggingen. Det vises til Miljøverndepartementets veileder T-1514 for ytterligere veiledning om naturmangfoldloven kap. II. Det vises videre til Direktoratet for nødkommunikasjons nettsider www.dinkom.no for ytterligere veiledning om nødnettutbyggingen. I tillegg vises det til veilederen "Utbygging av mobiltelenettet og forholdet til miljø" utgitt av Samferdselsdepartementet, som har en viss informasjonsverdi for denne type utbygginger, selv om den ikke direkte gjelder nødnett.

Med hilsen

Lene Lyngby (e.f.)
ekspedisjonssjef

Torbjørn Lange
avdelingsdirektør

Kopi:
Direktoratet for naturforvaltning
Direktoratet for nødkommunikasjon
Justisdepartementet

Fra: Sørland Solveig[Solveig.Sorland@md.dep.no]
Dato: 14.11.2012 15:26:01
Til: Bach Steinar; pko@fmte.no; Nedrelo Eldrid; Dalen, Bjørn; Børve, Lars; Ulvund, Tore Rødseth; Berge, Magnhild; aah@fmst.no; Buttingsrud Trond Erik; Knagenhjelm Maria Collett; Lund Steinar; Snøtun, Magnus; Sveen, Kari; rub@fmtr.no; Forsmo Rolf Jøran; ods@fmtr.no; Etnestad Hanne; Skansen Ronny; Rundhaug Ole Petter; Røyrvik Alf Erik; ods@fmtr.no; Nornes Anbjørg; bvi@fmva.no; trond.stensby@lesja.kommune.no; rub@fmtr.no; akb@fmtr.no; Grevrusten, Stein Magne; Vistnes, Ingunn Ims; gso@fmva.no; Odden Alf; Haugen, Tarjei; Fjellaksel, Stein-Even; Nornes Anbjørg; hilde.kirkvold@tydal.kommune.no; hege.jaren@rollag.kommune.no; hege.sather.moen@fmmr.no; Lutnæs, Paul Antoni Nilsen; Wika Jannike Elise; Olsen Monika; bjorn.m.baardvik@havbruksstasjonen.no; Kollstrøm, Rolf; Røyrvik Alf Erik; ibi@fmtr.no; Møre og Romsdal Postmottak; Oppland Postmottak; Vistnes, Ingunn Ims; Olsen Monika
Tittel: Retningslinjer for behandling av søknader om bygging av nødnett i verneområder

---

Se vedlagte saksdokumenter.

Fra: Rune Berg[rune.berg@saltdal.kommune.no]
Dato: 23.10.2012 13:54:16
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Kopi: Elin Kvamme
Tittel: Bestillingsdialogen

Hei.
Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Saltdal kommune har følgende innspill til tiltak (bestillingsdialogen).
1.
Infotavle på Trollhaugan i Saltdal kommune. Et samarbeide mellom Hytteforeninga på Trollhaugan, Sundby-Brenne - Øvre og nedre Drageid grunneierlag, Statskog, Beitenæringa, Saltdal kommune og Verneområde forvaltninga. Et knutepunkt med mange interesser og mange brukere, også veien inn til verneområde. Her vil det være en god mulighet til informasjon om ulike tema og samarbeid med mange ulike aktører. Håper dette kan være et innspill som kan realiseres i løpet av 2013. Har ikke her sett på noe budsjett for tiltaket, men det går sikker an å komme tilbake til.
2.
Tilrettelegging for barn/unge og universelt tilrettelegging for funksjonshemmede. Etablering av landbasert fiskeplass sentralt på Storjord med tilgang til Saltdalselva eventuelt Junkerdalselva eller Lønselva. Også oppsetting av gapahuk og toalett på stedet. Kan være et samarbeid mellom flere aktører.
3.
Tilrettelegging for utsiktspunkt på Kjemåneset, utsikten vil være fantastisk i mellom to nasjonalparker. Rasteplass med gapahuk, samt montering av kikkert for å nyte utsikten. Tiltaket kan realiseres uavhengig om det blir sykkelvei Kjemåga - Lønsdal, da det går merket sti opp fra Storjord på sørsiden langs Kjemåga. Kan være et samarbeid mellom flere aktører.

Regner med at en må komme tilbake til et mer detasjert budsjett, men det viktigeste er vel at innspill kommer innen fristen.

Mvh
Rune Berg
Saltdal kommune

Sjunkan

Innfallsporter Sørfold

Røsvik:

- P-plass Storbakkan (pri 3):
  Statens vegvesen er grunneier av eksisterende p- plass. Privat grunneier rundt.
  Tiltak kan godt utsettes til etter at hovedinnfallsport er etablert.

- P- plass ved kirkegården (ikke på listen) bør sees på og planlegges.

Ellers bør tiltakene som er opplistet for Røsvik prioriteres.

Tidsramme for planlegging og etablering av hovedinnfallsport i Røsvik må justeres.

Rago

- Drift av søppelhandtering og toalett i Lakshol som utføres av Sørfold kommune må videreføres som tiltak og justeres ihht. generell prisstigning. (i kostnadene inngår leie av areal og drift av anlegget).
- Ved traktorveien som går opp til Lisjverrivatn har private grunneiere satt opp gapahuk med tilhørende bord og benker samt utedo. Opplysningstavla i forhold til Rago er plassert der.
  Nytt tiltak: Kommunen foreslår at det gis midler til søppelhantering med kr 5000,- pr/år.

- Sti fra Lakshol til parken må gjennomgås med hensyn til følgende forhold:
  Avklaring med grunneiere?
  Behov for klopplegging
  Rydding av sti
  Merking av sti

Informasjonstiltak:

Det bør skiltes bedre fra E6 til Rago. Bør skiltes fra kommunegrensen i sør og nord. Planlegges i 2013 i samarbeid med SK.

Kartet i brosjyren til Rago må endres, slik at avkjøring fra E6 kommer tydelig frem.

Salgsartikler med logo fra nasjonalparker (pns, krus, T-shirts) bør gjøres tilgjengelig slik at de også kan selges fra turistinfo og servicetorg i de enkelte kommuner.

Fra: Skansen Ronny[fmnorsk@fylkesmannen.no]
Dato: 12.11.2012 17:40:56
Til: Etnestad Hanne
Tittel: VS: Bestillingsdialogen

Hei

Se p denne!

med hilsen

Ronny Skansen
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

telefon: 400 35 630
fmnorsk@fylkesmannen.no

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre:
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

Fra: Eirik Stendal [mailto:eirik.stendal@sorfold.kommune.no]
Sendt: 12. november 2012 14:31
Til: Skansen Ronny
Emne: Re: Bestillingsdialogen

hei

Se vedlegget

mvh

Eirik

Fra: "Eirik Stendal" <eirik.stendal@sorfold.kommune.no>
Til: "Skansen Ronny" <rsk@fmno.no>
Sendt: fredag, 9. november 2012 14:23:12
Emne: Bestillingsdialogen

Hei

Du f r innspill p mandagen

Mvh

Eirik Stendal
Avd. Ingeni r Teknisk/N ring
S rfold Kommune
Tel 75 68 53 62 Mob 41 44 92 81
Hjemmeside Kart p nett

--

Beiarn kommune
Landbruk, kultur og miljøavdelingen
8110 MOLDJORD

Saksnr.: 12/41
L.nr.: 12/6116
Vår dato: 19.10.2012

Deres dato:
Deres ref.:
Gradering: /

Objektkode: /
Emnekode: P K01

Fylkesmannen i Nordland
v/Midtre Nordland Nasjonalparkstyre

8002 BODØ

TILRETTELEGGINGSTILTAK FOR ALMENNHETEN.
TOALETT VED PARKERINGSPLASSEN PÅ BEIARFJELLET V/TUNNELEN

Vi viser til møte med styret i Midtre Nordland Nasjonalparkstyret den 26.092012 og diskusjonen vedrørende behov for toalett i tilknytning til tursti/skiløype i Gåsvatnan Landskapsvernområde.

Vi ser parkeringsplassen ved tunnelen på Beiarfjellet som en naturlig innfallsport til Gåsvatnan landskapsvernområde og Nasjonalparken og kommunen har i samarbeid med statskog fått opp felles skilt med kart og opplysninger vedr. området. Men det mangler bedre tilrettelegging for brukerne av området: Det er behov for toalett på plassen og bedre infoskilt. Parkeringsplassen blir brøytet til påske, men burde vært brøytet tidligere i vintersesongen. Da hadde området blitt brukt mer enn i dag. Dette behovet er forsterket siden riksveien er blitt forkjørsvei og det ikke er lov å parkere langs veien.

Det er derfor et ønske at en sammen prøver å få til tiltak som gjør denne innfallsporten til landskapsvernområdet og nasjonalparken mer attraktivt og brukelig enn i dag. Det er i første omgang ønske om å få på plass et toalettbygg, men også andre tiltak bør drøftes.

Vi ber med dette om hjelp til å finansiere slike tiltak og senere få årlige midler til drift og vedlikehold av området.

Med vennlig hilsen
Beiarn kommune

Ågot Eide
Landbruk, kultur- og miljøsjef

Kopi til:
Statens vegvesen

Postadresse:
Pb. 25
8118 MOLDJORD

Besøksadresse:
Moldjord
MOLDJORD

Telefon: 75569000
Telefaks: 75569001

Postadresse:

8110 MOLDJORD

Besøksadresse:
Moldjord
MOLDJORD

Telefon: 75569000
Telefaks: 75569001

Fra: post@beiarn.kommune.no[post@beiarn.kommune.no]
Dato: 19.10.2012 14:05:06
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: TILRETTELEGGINGSTILTAK FOR ALMENNHETEN. TOALETT VED PARKERINGSPLASSEN PÅ BEIARFLLET V/TUNNELEN

VÅR REFERANSE: Saksnr: 12/41-17 Løpenr: 6116/12
Saksbehandler: Ågot Eide

Oversender vedlagte dokument.

Med vennlig hilsen
Ågot Eide
Beiarn kommune

Fra: leifarno@online.no[leifarno@online.no]
Dato: 02.10.2012 12:31:47
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Tittel: Røsvik Båtforening

Nasjonalparkstyret - Sjunkhatten
v/Ronny Skansen - forvalter.

Da vi i Røsvik Båtforening ikke hører noe fra dere angående fremdrift i samarbeidet med utlegging av innfallshavn til Sjunkhatten Nasjonalpark ser vi oss nødt til enda en gang å ta kontakt da vårt arbeid med utlegging av småbåthavn stangneres i påvente av en diskusjon om detaljer.
Vedlegger en skisse av våre anlegg ved siden av hverandre (presiserer at dette kun er et forslag som kan tilpasses).
Ved f.eks. å slå disse to anleggene sammen og speilvende dypvanns-kaien vil vi også kunne ivareta kommunens interesser i området.
Om dette skulle bli løsningen må vi søke Sørfold kommune om ny dispensasjon fra eksisterende reguleringsplan.

Når det gjelder fremtidig vedlikehold av anlegget så sier vi (Røsvik Båtforening) oss villig til å utføre dette i samråd/samarbeid med Nasjonalparkstyret eller den/de de måtte utpeke for dette viktige arbeidet. Vedlikeholdet vil f.eks. kunne være en prosentvis økonomisk fordeling av utgifter. Praktisk utførelse har alltid vært båtforeningers sterke side i form av dugnader.

Det er vel et faktum at organiserte båthavner er den desidert rimeligste form for drift/vedlikehold av slike.

Mvh. (for Røsvik båtforening)

Leif A. H. Strand (leder)
Nes,
8220 Røsvik.

Mob.: +47 90630430

E-mail: leifarno@online.no

FREE Animations for your email **Click Here!**

Side 27

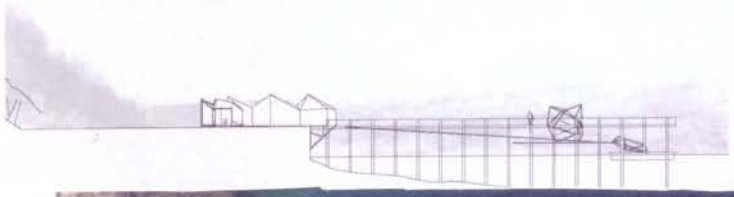

Snitt innfallsport, Røsvik (til v)

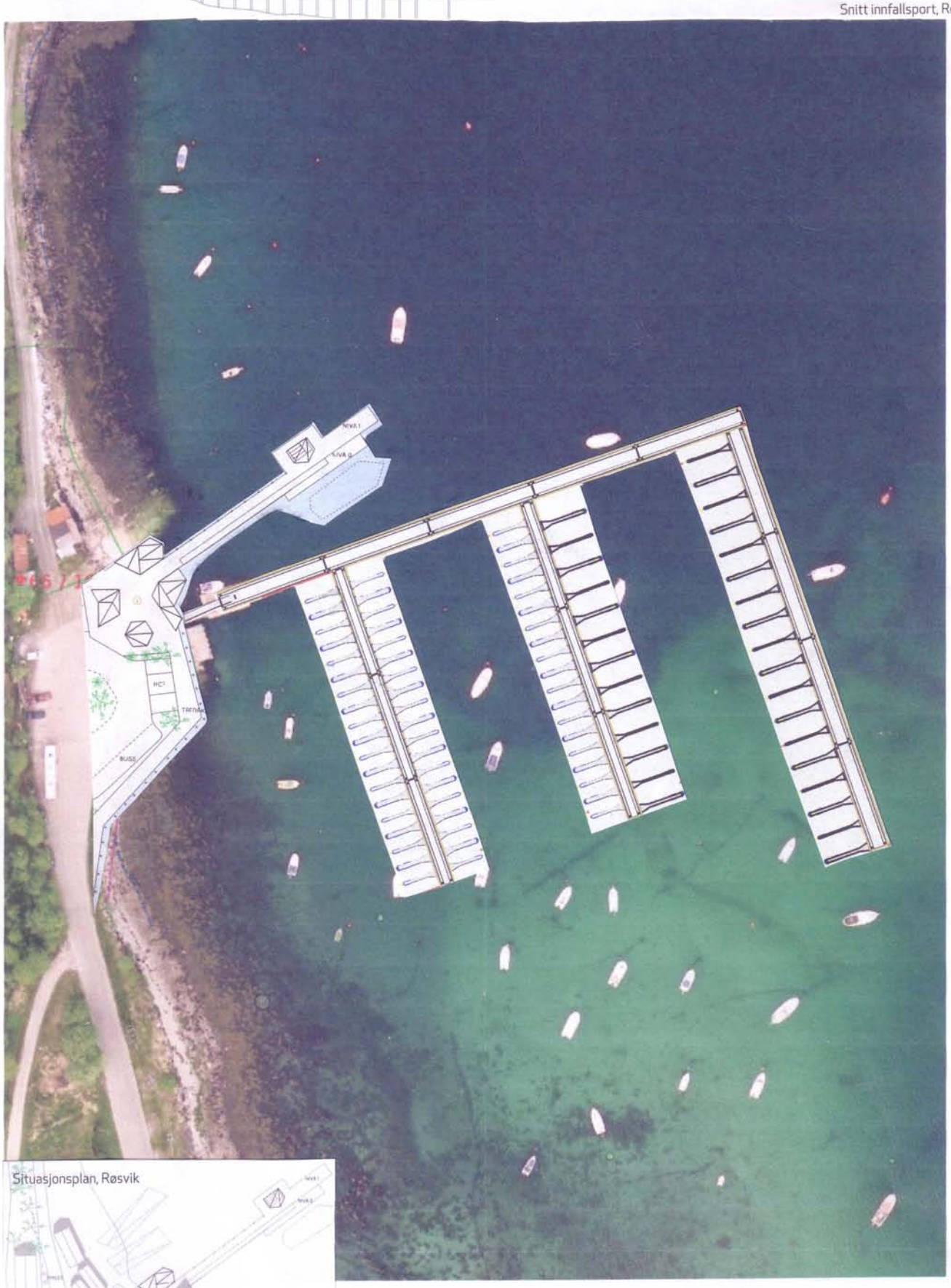

Situasjonsplan, Røsvik

04.01.2012

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Att: Hanne Etnestad
e-post: fmnohet@fylkesmannen.no

Stiftelsen Nordland nasjonalparksenter
Vuododus Nordlánda nasjonalpárkkaguovdásj

Deres ref.	Vår ref.	Sted/Dato
e-post 18.09.12	AH2012	Storjord 24.10.12

Bestillingsdialog – Innspill til tiltak i 2013 for Rago-, Sjunkhatten-, Junkerdal- og Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark

Viser til e-post av 18.09 vedrørende tiltak i nasjonalparkene i forbindelse med bestillingsdialog. Vedlagt følger oversikt over enkelttiltak i tråd med anbefalte tiltak i nasjonalt naturhus vedtatt av Midtre Nordland nasjonalparkstyre og særskilt vektlagt informasjonsarbeid med naturveiledning som virkemiddel. Det samsvarer også med anbefalt utvidet autorisasjon for flere nasjonalparker.

Vi ønsker å vektlegge informasjonstiltak og ønsker å fremme dette i bestillingsdialogen som særskilt viktig for å bygge identitet og eierskap for parkene i den allmenne befolkning. Tiltakene vi li stor grad bidra til verdiskapning rundt parkene og bidra til å ivareta verneformålet.

Ved behov for ytterlige avklaring eller drøftinger for tiltaksliste ber vi om at Midtre Nordland nasjonalparkstyre tar kontakt.

Med vennlig hilsen

Asbjørn Hagen (sign)
Daglig leder

Tiltaksliste:

Nasjonalpark	Tiltak	Kostnad (kr)
Rago	**Naturveiledning sommer 2013.** Rago nasjonalpark har særskilt kanalisering av ferdsel og tilreisende besøkende både nasjonalt og internasjonalt. Femundsmarka np og Jotunheimen np har gjennomført naturveiledning ved innfallsporter og sentrale steder i parkene gjennom sommerengasjerte naturveiledere rekruttert i samarbeid mellom nasjonalparksenter og SNO Vi anser Rago som godt egnet for en utprøving av aktiv personlig informasjon og veiledning. I tillegg vil naturveileder kunne gjennomføre besøkskartlegginger som sikrer data til forvaltning av parken, enklere vedlikehold i samarbeid med Statskog SF.	Sommer engasjert naturveileder 2-3 mnd. verk, i tillegg oppfølging. **Inntil 150.000**
Rago	**Oppgradert utstilling Rago nasjonalpark** Utstilling og informasjon for Rago nasjonalpark er svært begrenset og ønskes utvidet og oppdatert for å sikre korrekt informasjon. Rago nasjonalpark er også den parken som i stor grad etterspørres av besøkende.	**20.000**
Junkerdal	**Naturveiledning inne i parken** Enkelt dags arrangementer (to stk) med veiledning for brukere av parken. Naturlig samarbeid med Statskog Fjelltjenesten og Bodø og omegn turistforening	**30.000**
Junkerdal	**Oppgradert utstilling Junkerdal** I forbindelse med ombygging ønskes det etablert ny utstilling om Junkerdal np.	**30.000**
Junkerdal	**Til topps på Solvågtind** Etablering av trimkasse med bok og tilsyn.	**15.000**

	Er et av de mest markante besøksmålene i Junkerdal nasjonalpark, benyttes også av familier og skoleklasser. Traseen har store formidlingskvaliteter landskap og botanikk Vurdere eventuelt merking til toppen.	
Saltfjellet – Svartisen	**Naturveiledning i parken – Bredek** Dagsarrangement Kan også ses i sammenheng med omsøkt knutepunktprosjekt «Min nasjonalpark» for å styrke identitet og eierskap til parken.	**10.000**
Saltfjellet – Svartisen	**Infotiltak – vernehistorikken for Saltfjellet** Utarbeidelse av bok i forbindelse med oppgradering av utstilling og innsamling av data for vernehistorikk.	**300.000** Endelig beløp etter ambisjonsnivå og omfang.
Saltfjellet – Svartisen	**Oppgradert utstilling NNPS** Faktadel om parken	**20.000**
Saltfjellet – Svartisen	**Oppgradert utstilling NNPS** Vernehistorikken, tidslinje	**35.000**
Sjunkhatten	**Naturveiledning inne i parken** Enkelt dags arrangementer (to stk) med veiledning for brukere av parken. Naturlig samarbeid med Statskog Fjelltjenesten og Bodø og omegn turistforening	**30.000**
Sjunkhatten	**Oppgradert utstilling Junkerdal** I forbindelse med ombygging ønskes det etablert ny utstilling om Junkerdal np.	**30.000**
Sjunkhatten	**Barnas nasjonalpark - Prosess** Jf. Egen tiltaksplan / matrise for Sjunkhatten nasjonalpark: Svært mange tiltak for Sjunkhatten	**Inntil 800.000**

	nasjonalpark er knyttet til kompetanseområdet for senteret med tanke på formidling til barn og unge samt tilrettelegging med universell utforming både i informasjon, veiledning og fysisk tilrettelegging. Noen av tiltakene er også i dag utdatert og det anbefales en revisjon. For å kunne gjennomføre og sikre fremdrift anbefales det etablering av prosjektlederstilling ved NNPS for samlet gjennomføring av tiltakene i samråde med MNNPS, kommunene og aktuelle samarbeidsparter. Eksempelvis vil NFK kunne finansiere dette i samråd med de aktuelle kommunene.	Anbefalt samfinansiering jf. kobling tiltak fylkesdelplan. Tiltak jf. egen tiltaksplan Sjunkhatten.

Felles for alle parkene	**Besøksstrategi** Forvaltningsmyndighet har ansvar for utarbeidelse og vedtak av denne. MD / DN forutsetter likevel at dette er noe nasjonalparksenteret skal involveres i jf. kunnskap om informasjonsarbeid i området og kobling til reiseliv. Eksempelvis er det reist kritikk av prosessen for Jotunheimen vedrørende dette, noe vi kan unngå for de aktuelle nasjonalparkene her. Også en kobling til nasjonal merkevarestrategi for Norges nasjonalparker der nasjonalparksentra deltar på nasjonalt nivå. Først gjennom en helthetlig besøksstrategi vil en kunne systematisere tiltak og utdype forvaltningsplanene i tråd med ambisjoner for verdiskapning tilknytta parkene. Herunder detaljert infostrategi for parkene lokalt.	Avhengig av prosess og organisering. Uavklart **50.000 – 200.000?**
Felles for alle parkene	Det er ikke medtatt her større tilretteleggingstiltak, innfallsporter etc. som skissert i nasjonale naturhus.	Relativt store kostnader og bør avventes til gjennomført besøksstrategi. Kun Sjunkhatten np har hatt prosess og kan videreføres
Felles for alle parkene	Infoperm – Reiseliv og aktuelle infopunkter, turisthytter etc. En enkelt og effektiv måte å samle aktuelle informasjon. DN har utarbeidet mal for bruk i hele landet som er disponibel. Se link: http://www.dirnat.no/multimedia/53295/informasjonspermer-for-Jotunheimen---Mai-Bakken.pdf	**350.000**
Felles for alle parkene	**«Min nasjonalpark» tilrettelegging for naturveiledning som virkemiddel i lokal forvaltning av nasjonalparkene i Midtre Nordland.** Se egen prosjektbeskrivelse og søknad sendt fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre for knutepunktmidler høsten 2012. Må vurderes i sammenheng med søknad.	**390 000**

Fra: Etnestad Hanne[fmnohet@fylkesmannen.no]
Dato: 26.10.2012 10:03:22
Til: *FMNO - Dokumentasjonssenteret brukerstøtte
Tittel: VS: Innspill til tiltak i nasjonalparkene Midtre Nordland

---

Kan dere legge inn denne i ePhorte for meg?
Har hjemmekontor i dag og det ser ikke ut til at jeg får til å legge inn den selv når jeg er på Citrix.

mvh
Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Mobiltelefon: 91622006
Epost: **fmnohet@fylkesmannen.no**

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

Fra: Asbjørn Hagen [mailto:aha@nordlandsnaturen.no]
Sendt: 25. oktober 2012 11:36
Til: Etnestad Hanne
Kopi: bs@nordlandsnaturen.no
Emne: SV: Innspill til tiltak i nasjonalparkene Midtre Nordland

Midtre Nordland nasjonalparkstyre:
Att: Hanne Etnestad

Viser til e-post av 18.09 vedrørende tiltak i nasjonalparkene i forbindelse med bestillingsdialog.

Vedlagt følger oversikt over enkelte tiltak fra Nordland nasjonalparksenter.
Relatert til DN notat fra 2007 anser vi noen av de forslåtte tiltak mer i samsvar med dagens (2012) ambisjonsnivå for informasjonsarbeid for parkene enn det som nødvendigvis er innbefattet i DN notatet fra 2007 og anmoder om at det blir i hensyntatt.
Større tilretteleggingstiltak jf. ønsket utvikling av naturhus med nettverk av innfallsporter og anbefalte turmuligheter er ikke medtatt her selv om dette vil naturlig falle inn under prioriterte tiltak. Eksempelvis for Sjunkhatten nasjonalpark er det svært omfattende tiltak som forvaltningsmyndigheten inntil videre har påtatt seg ansvaret for å realisere. Det vil være naturlig å komme tilbake til disse gjennom arbeid med besøksstrategi lokalt og nasjonal merkevarestrategi.

Lykke til med arbeidet og prioriteringer videre.

Med vennlig hilsen

Asbjørn Hagen
Daglig leder
Nordland nasjonalparksenter

(+47) 75 69 24 00
(+47) 901 34 135

www.nordlandsnaturen.no

Fra: Etnestad Hanne [mailto:fmnohet@fylkesmannen.no]
Sendt: 18. september 2012 14:10
Til: 'w-rakvaa@online.no'; 'gaharald@online.no'; 'lamro@online.no'; 'karlsen@junkerdal.net'; 'halvbak01@online.no'; 'Stenordv@online.no'; erlsolv@online.no; 'audun.sandberg@hibo.no'; 'roger@nordnorge.com'; 'torbjorn@arctic-circle.no'; 'nilsmathisanti@gmail.com'; 'kuhmunen4@hotmail.com'; 'elise.blind@sbnett.no'; 'aha@nordlandsnaturen.no'; 'nordland@njff.org'; 'jan.edvard.pavall@gmail.com'; 'jan.nilsen@statskog.no'; 'otto.john.navjord@beiarn.kommune.no'; 'trond.skoglund@meloy.kommune.no'; 'gisle@fnf-nett.no'; 'ranaturistforening@gmail.com'; 'whj@statskog.no'; 'ole.nilsen@rodoy.kommune.no'; 'hilde.sofie.hansen@rana.kommune.no'; 'gudrun.hagalinsdottir@fauske.kommune.no'; 'rune.berg@saltdal.kommune.no'; 'gerd-bente.jakobsen@sorfold.kommune.no'; 'eirik.stendal@sorfold.kommune.no'; 'jan.wasmuth@bodo.kommune.no'; 'bjoern.eliassen@hotmail.com'
Kopi: 'sivmos@online.no'; 'abvaag@sbnett.no'; 'evastinaandersson76@gmail.com' (evastinaandersson76@gmail.com); Rundhaug Ole Petter; Skansen Ronny
Emne: Innspill til tiltak i nasjonalparkene Midtre Nordland

Viser til møtet på Rognan hotell med Faglig rådgivende utvalg og Administrativt kontaktutvalg 03.09.12.

Herved inviteres representanter for de to utvalgene å komme med innspill til Bestillingsdialogen 2013 for de fire nasjonalparkene Rago, Sjunkhatten, Junkerdal og Saltfjellet – Svartisen m/verneområder. Bestillingsdialogen er forvaltningsmyndighetens arena for å melde inn behov for oppsynsinnsats og ressurser for gjennomføring av tiltak i nasjonalparkene. Ressursene tildeles fra Direktoratet for naturforvaltning (DN) / Statens naturoppsyn (SNO) sentralt.
Frist for innspill settes til 25.10.2012.

Vedlagt oversikt over arbeidet med tiltak for 2012, liste med forslag til tiltak 2013, samt tiltaksplan for Sjunkhatten.

Har også lagt med en link til - DN notat 2007-1 Strategi for bruk av midler til tiltak i verneområder.
http://www.dirnat.no/content/1184/Notat-2007-1-Strategi-for-bruk-av-midler-til-tiltak-i-verneomrader

mvh
Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Mobiltelefon: 91622006
Epost: **fmnohet@fylkesmannen.no**

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/

'granberg.roger@gmail.com'; 'anrigmor@online.no' ;

DIREKTORATET FOR NATURFORVALTNING

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Dato:
	2012/7055 NAT-NP-MD	**22.11.2012**
	Arkivkode:	

Klage på vedtak vedrørende kjentmannskjøring for Røde Kors Hjelpekorps i Saltfjellet - Svartisen verneområder, Sjunkhatten nasjonalpark, Rago nasjonalpark og Junkerdal nasjonalpark - Forberedende klagebehandling av klager fra hjelpekorpsene fra Glomfjord, Saltdal, Fauske og Sulitjelma, Distriktsrådet for hjelpekorps i Nordland og Balvatn reinbeitedistrikt

Den 11. juni 2010 ble forvaltningsmyndigheten for Saltfjellet-Svartisen verneområder, Junkerdal, Rago og Sjunkhatten nasjonalparker delegert til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, jf. nml § 62. Dette styret består av representanter fra kommunene Beiarn, Bodø, Fauske, Meløy, Saltdal, Sørfold, Rana og Rødøy, Nordland fylkeskommune og Sametinget. Vedtak fattet av nasjonalparkstyret kan påklages til Miljøverndepartementet. Direktoratet skal forberede klagesaken for departementet og saken er oversendt fra nasjonalparkstyret slik at vi kan forberede klagebehandlingen.

Bakgrunn for saken
Midtre Nordland nasjonalparkstyre ga i møte den 27. januar 2012 tillatelse til kjentmannsturer til Bodø, Beiarn, Glomfjord, Saltdal, Fauske og Sulitjelma Røde Kors hjelpekorps for perioden 2012-2015 i de verneområdene som Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsansvar for.

Nasjonalparkstyret fattet elleve vedtak vedrørende hjelpekorps og motorferdsel. I ni av vedtakene gis de regionale hjelpekorpsene tillatelse til kjentmannsturer. Disse tillatelsene angir nærmere hvilke kjørestrekninger/områder innenfor de ulike verneområdene tillatelsen gjelder for, og antall turer de ulike korpsene kan foreta i områdene. Tillatelsene som ble gitt var flerårige (2012- 2015) og det ble knyttet flere vilkår til dem. I ett vedtak gis Bodø Røde Kors Hjelpekorps tillatelse til motorferdsel i forbindelse med oppkjøring av skiløype i Sjunkhatten nasjonalpark, og i ett vedtak får Fauske Røde Kors Hjelpekorps avslag på søknad om motorferdsel i forbindelse med kjøring av sikringsturer langs skiløypa fra Fridalen opp til Sætervatnet i Sjunkhatten nasjonalpark. Fauske Røde Kors Hjelpekorps får også avslag på søknad om bruk av snøskuter til skredøvelse/vinterkurs i Sørdalen i Sjunkhatten nasjonalpark.

Nasjonalparkstyrets vedtak vedrørende motorferdsel til hjelpekorpsene ble påklaget av hjelpekorpsene fra Saltdal, Glomfjord, Fauske, Sulitjelma og Distriktsrådet for hjelpekorps i Nordland innen

Besøksadresse: Tungasletta 2
Postadresse: Postboks 5672 Sluppen N-7485 Trondheim
Telefon: 73 58 05 00
Telefaks: 73 58 05 01
Videokonf: 73 90 51 40
Internett: www.dirnat.no
E-post: Postmottak@dirnat.no
Saksbehandler: Marit Doseth
Telefon: 73 58 05 31

klagefristen. Balvatn reinbeitedistrikt påklagde tre av de tillatelser som nasjonalparkstyret ga i brev datert 10. april 2012.

Direktoratet gjør innledningsvis oppmerksom på at det var Fylkesmannen i Nordland som hadde forvaltningsmyndighet for de aktuelle verneområder frem til 11. juni 2011. Fylkesmannen ga i januar 2008 flerårige tillatelser til motorferdsel til kjentmannskjøringer og lignende til hjelpekorpsene i disse områdene. Vedtakene ble den gang påklaget av Naturvernforbundet i Nordland. Naturvernforbundet bestred behovet for de aktuelle kjøringene og viste til de forstyrrelser dette medførte i sårbare områder. Det ble også vist til Rana Røde Kors Hjelpekorps som har et større ansvarsområde på Saltfjellet, ikke benytter motorferdsel for å gjøre seg kjent. Saken ble behandlet av Direktoratet for naturforvaltning i vedtak datert 1. juli 2008. Naturvernforbundet fikk ikke medhold i klagen.

Klagene

Det kom inn seks klager på vedtakene. Distriktsrådet for hjelpekorps i Nordland ga en fellesklage på vedtakene på vegne av alle hjelpekorpsene og også hjelpekorpsene fra Saltdal, Glomfjord, Fauske og Sulitjelma påklagde de ulike vedtakene. Balvatn reinbeitedistrikt påklagde også tre av vedtakene etter at Midtre Nordland nasjonalparkstyre hadde behandlet de øvrige klagene.

1. Klage fra Distriktsrådet for hjelpekorps i Nordland

Distriktsrådet påklagde nasjonalparkstyret sitt vedtak i brev datert 28. februar 2012. Distriktsrådet er hjelpekorpsenes organ på fylkesnivå og skal blant annet være rådgiver og veileder for korpsene på lokalt nivå. Distriktsstyret ga en felles klage for hjelpekorpsene i Salten.

Distriktsrådet reagerer på to av vilkårene som er satt.

Det første er vilkåret om at tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.

Distriktsrådet viser i denne sammenheng til Rundskriv T-1/96 Motorferdsel i utmark hvor det i punkt 6.1 (kommentarer til § 4 første ledd bokstav a til f) blant annet heter:

«Motorferdsel er tillatt i forbindelse med politi-, ambulanse- og redningstjeneste og oppsyns- og tilsynstjeneste etablert med hjemmel i lov. Motorferdsel i forbindelse med utrykninger, patrulje- og beredskapstjeneste er tillatt etter denne bestemmelsen. Det er lagt til grunn at bestemmelsen også hjemler motorferdsel i forbindelse med øvelses- og utdanningsvirksomhet for enheter som politi, Norges Røde Kors Hjelpekorps, Norsk Folkehjelp, Norske Redningshunder og liknende frivillige hjelpeorganisasjoner som deltar i den offentlige redningstjeneste slik at den er organisert gjennom organisasjonsplan for redningstjenesten, vedtatt ved kgl.res. av 4. juli 1980.

Den lovbestemte tillatelse gjelder også for nødvendig transport av materiell og personell i forbindelse med denne redningstjeneste. Øvelsene må være ledd i et øvelsesprogram, altså reelle øvelser som ledd i redningstjenesten. Øvelses- og utdanningsvirksomheten må innskrenkes til så begrensede områder og til så kort tidsrom som mulig for å unngå skader og ulemper for friluftsliv, naturopplevelse og miljø»

Distriktsrådet mener på bakgrunn av dette at hjelpekorpsene har hjemmel til sin aktivitet i utmark. Ytterligere godkjenning av politiet og grunneier skulle dermed være unødvendig.

For det andre påklages kravet som er satt til rapportering til styret. Rapporteringskravet mente de er for omfattende. Det blir vist til tidligere rapporteringsskjema utarbeidet av politiet og Fylkesmannen i Nordland. Dette skjema mente rådet fungerte bra og viste til at det ikke er kommet merknader vedrørende mangler. Det opplyses at hjelpekorpsene alltid varsler politi, fjelltjeneste og reindriftsnæringa før utkjøring. Rapportering om antall benyttede skutere og klokkeslett for avholdt kjøring ved sesongslutt, er etter deres mening unødvendig.

Distriktsstyret deler hjelpekorpsenes bekymring for unødig byråkratisering i forbindelse med korpsenes aktivitet. Det påpekes viktigheten av at mannskapene har kunnskap om de områdene de skal operere i, både for egen sikkerhet og for å kunne utføre redningstjenester best mulig. Det uttrykkes at distriktsstyret med dette brevet gir en felles klage på vegne av hjelpekorpsene i Salten på nasjonalparkstyret sine vedtak vedrørende hjelpekorpsenes kjøring i verneområdene.

2. Klage fra Saltdal Røde Korps Hjelpekorps (Saltdal RKH)
Saltdal RKH påklagde vedtak vedrørende kjøring i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Junkerdal nasjonalpark i brev datert 16. februar 2012. For det første mente de at montering og tilsyn av repeater på Addjek måtte inn i den aktiviteten som foretas ved årlig påskevakt på Lønsdal.

Videre mente de at strekningen Semska-Namlausdalen-Søndre Bjøllovatn-Krukki i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er den vanskeligste traseen og at det derfor bør gis tillatelse til to turer (ikke en som innvilget) som tidligere.

Den begrensningen på tre skutere som var satt i Junkerdal nasjonalpark ble også påklagd. Korpset ønsket å kunne benytte fem skutere for å kunne ta med andre korps inn i området slik at disse korpsene også kunne gjøres seg kjent.

Hjelpekorpset påklagde klausulen som er satt om at samtykke fra kommune og grunneier må foreligge. Til slutt viste hjelpekorpset til hjelpekorpsenes betydning for et sikrere friluftsliv og hevdet at aktiviteten ikke strider mot verneformålene.

3. Klage fra Glomfjord Røde Korps Hjelpekorps
Glomfjord RKH påklagede vedtak om kjentmannskjøring i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark i brev datert 27. februar 2012.

De påklagde den tillatelse som var gitt til turen Storglomvatnet- Vesterdalen-Bjørnfossvann med en tur, med inntil fire skutere for innlegging av ruten på GPS. Ruten hevdes å være krevende nederste delen av Vesterdalen, med mange skavler på sørsiden og mange ras på nordsiden. Siste stykket til Bjørnfossvann opplyses å være svært krevende.

Hjelpekorpset fikk også tillatelse til en tur med inntil fire skutere Storglomvatn-Skjelåtind/Spisstind-NVE-hytte mot Beiardalen for innleggelse på GPS. Denne turen opplyste hjelpekorpset at de ville avstå fra da de mente en tur ikke er tilstrekkelig til å ivareta sikkerheten til mannskapet.

Generelt hevdes det at en til to turer er for lite til å gjøre seg kjent for korpset som har åtte snøskuterførere. Det hevdes at det ikke er de frivillige organisasjonene som har ansvaret for sikkerheten i nasjonalparkene, men at det er nasjonalparkstyret som eier. Korpset hevder også at de ikke er ansvarlig for å søke om tillatelse til kommunene. Det opplyses at alle turene vil bli kjørt fortløpende og at det bør regnes som en tur.

Til slutt hevder hjelpekorpset at dersom klagen avslås vil de ikke bistå i eventuelle aksjoner i dårlig vær.

4. Klage fra Fauske Røde Kors hjelpekorps

Fauske RKH påklagde nasjonalparkstyrets vedtak i brev datert 28. februar 2012. Flere forhold påklages.

Det etterlyses svar på søknad om kjentmannsturer på Saltfjellet øst av Svartisen med to snøskutere sammen med Beiarn, Saltdal eller Bodø Røde Kors Hjelpekorps på to av deres turer.

Den tillatelse som er gitt i Sjunkhatten nasjonalpark påklages også. Det gjelder turen Ånsvikfjellet/Furnesfjellet via Sørdalen som er blitt sammenslått med turene om Vassvika og Korsvika. Klager mener turen vil bli så lang at den kan bli vanskelig å gjennomføre på en dag. Værforholdene vil også kunne medføre at turen over fjellet vanskelig lar seg gjennomføre, selv om det er forsvarlig å kjøre til Korsvika og Vassvika.

Videre så påklages avslaget på søknaden om å få gjennomført sikringsturer i Sjunkhatten nasjonalpark opp til området Sætervatnet i forkant av vinterferien, påsken og kveldstid i påsken. Behovet for disse turene skyldes ønske om å lage et spor utenfor skiløypa for syketransport, samtidig som skuterførerne gjør seg kjent med skiløypa. Hjelpekorpset ønsker å forsikre seg om at alle turgåere er kommet seg forsvarlig ut av området.

Det klages også over at det er gitt avslag på søknad om å få benytte Sørdalen i Sjunkhatten som øvingsområde en helg i året. Dette området har kvaliteter som ikke finnes i Austerdalen. Manglende mulighet for å øve i Sørdalen kan medføre at hjelpekorpset får manglende skredøvelse.

Det anmodes om at de kjøretraseer som nasjonalparkstyret har oppgitt i sine tillatelser bare må være veiledende. Vær og føreforhold kan medføre at traseen må fravikes. Hjelpekorpset mener også at kravet til rapportering til nasjonalparkstyret er for detaljert. Det må være tilstrekkelig med en tilbakemelding om at turen er utført i henhold til dispensasjon eller med eventuelle avvik. Også vilkårene som er satt vedrørende innhenting av tillatelser fra grunneier/kommune påklages.

Avslutningsvis presiseres det at søknad om motorferdsel er fremsatt etter en nøye vurdering av behovet, og at hjelpekorpset så langt det er mulig vil begrense seg og ta miljøhensyn.

5. Klage fra Sulitjelma Røde Kors Hjelpekorps

Sulitjelma RKH påklagde nasjonalparkstyret sitt vedtak i brev datert 29. februar 2012. Det gjøres i klagen gjeldende at kjentmannskjøringen er den eneste måten å gjøre seg kjent i Junkerdal nasjonalpark og de begrensninger som er satt gjør det vanskelig for hjelpekorpset å holde vedlike opparbeidet kunnskap. For nye medlemmer vil gjennomføring av aksjoner i dårlig vær bli vanskelig. Det bes derfor om at tillatelsen utvides til å omfatte seks skutere pr tur, ikke bare de tre som det er gitt tillatelse til.

I tillegg bes det om at de slipper å søke til kommune, grunneier, politi og andre hver gang det skal kjøres. Dette medfører for mye byråkrati for en frivillig organisasjon som hjelpekorpset er.

Redegjørelse fra Salten politidistrikt
I brev datert 26. mars 2012 gir politimesteren i Salten politidistrikt kommentarer til klagene på Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak vedrørende kjentmannskjøring.

Det opplyses at den frivillige redningstjenestens er til uvurderlig hjelp for politiet ved uhell, redningsaksjoner og lignende. Det forutsettes at mannskapet i hjelpekorpsene er trent og øvd for å kunne ivareta egen sikkerhet og gjennomføre redningsaksjoner. Politimesteren mener det vil være uforsvarlig å bruke mannskaper som ikke har kjennskap til terreng og utfordringer i mørke, kulde og dårlig vær. Det uttrykkes forståelse for at øvelsene må være samordnede og skånsomme for naturen, men det advares mot for byråkratiske og tungvinte ordninger for hjelpekorpsene.

De enkelte klagene vil ikke politimesteren kommentere særskilt, men ba om at innsigelsene i klagene vektlegges og at det for fremtiden fattes vedtak som gjør hjelpekorpsene i stand til å gjøre jobben sin.

Forberedende klagebehandling av de enkelte klagene
Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet klagene i møte den 28. mars 2012. Styret vedtok enstemmig at klagene ikke skulle tas til følge, men sendes til Miljøverndepartementet for endelig avgjørelse.

Styret påpekte innledningsvis at klagene burde ha kommet inn fra områdekoordinator for hjelpekorpsene i Salten og vært sendt til Salten politidistrikt for uttalelse før fremsettelse av klagene.

(De enkelte klagene)
1. Klagen fra Distriktsrådet for hjelpekorps i Nordland
Når det gjelder vilkåret om at aktiviteten skal være godkjent av Salten politidistrikt er det satt fordi dette er et krav i Direktoratet for naturforvaltning sitt rundskriv fra 1999.

Videre er kravet om at grunneiers tillatelse må foreligge et vanlig vilkår i motorferdselsaker i nasjonalparkene, og ment som en informasjon til søker. Når det gjelder vilkåret om at det må innhentes tillatelse fra kommunen etter motorferdselloven, så vises det til rundskriv T-1/96 hvor det fremgår at Røde Kors hjelpekorps er unntatt fra søknad for aktiviteter som er ledd i øvelsesprogram. Sekretariatet forventer imidlertid at det innhentes tillatelse fra kommunen i disse sakene siden omfanget av motorferdselen går utover den aktivitet som er beskrevet i rundskriv T-1/96.

Det fremgår av sekretariatets innstilling at grunnen til at nasjonalparkstyret har stilt seg kritisk til eksisterende dispensasjonspraksis er at denne praksisen er ulik den praksis som eksisterer i andre verneområder i landet, og ikke i samsvar med retningslinjer gitt i DN-rundskriv fra 1999. Det blir vist til behovet for bedre koordinering av hjelpekorpsenes geografiske virkeområde. Aktivitetene bør også settes i en beredskapsmessig sammenheng. Når det allikevel er gitt dispensasjoner i omsøkte saker på lik linje med det som ble gitt av tillatelser av Fylkesmannen i Nordland i perioden 2007 -2011, så er det fordi denne forvaltningspraksisen er stadfestet av Direktoratet for naturforvaltning ved klagesaksbehandling i 2008. Nasjonalparkstyret har imidlertid skrevet brev til direktoratet og anmodet direktoratet å gjennomgå denne forvaltningspraksisen.

Vilkåret om rapportering til styret er i følge sekretariatet satt fordi forvaltningsmyndigheten skal kunne gjøre de rette vurderinger. Da styret hadde til behandling foreliggende saker, var det problematisk å finne tidligere avgitte rapporter fra hjelpekorpsene. Av den grunn mener styret at

rapportering bør bli innarbeidet i hjelpekorpsenes rutiner og at dette ikke vil medføre noen stor arbeidsbelastning.

2. Klagen fra Saltdal Røde Kors Hjelpekorps
For forhold i klagen som gjaldt satte vilkår, så viste styret til de synspunkter som fremkom under behandling av distriktsrådets klage vedrørende samme forhold.

Hjelpekorpsets har også påklagd manglende tillatelse til å montere og føre tilsyn med repeater på Addjek. Styret bemerket at de ikke kunne se at dette var omsøkt. Dette punktet ble derfor behandlet som en søknad under klagebehandlingen. Styret fant å kunne gi tillatelse til det omsøkte tiltak.

Når det gjelder punktet i klagen vedrørende strekningen Semska-Namlausdalen-Søndre Bjøllovatn-Krukki (Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark) som klager mener er den vanskeligste traseen og derfor bør ha to turer, så hevder styret at det i perioden 2007-2011 ble innvilget en tur. Styret fant ikke at det var grunn til å innvilge ytterligere antall turer på denne strekningen.

Det siste punktet i klagen gjaldt ønske om å kunne kjøre fem turer i Junkerdal nasjonalpark slik at andre hjelpekorps også gjøres kjent, ikke bare tre turer som det er gitt tillatelse til. Styret viste her til forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark som angir tre kjentmannsturer som det maksimale antall turer. Styret ønskte ikke å fravike forvaltningsplanens retningslinjer.

3. Klagen fra Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps
Når det gjelder klage på vilkår som er satt, ble det vist til styrets behandling av klagen fra distriktsrådet vedrørende samme forhold.

Styret opplyste at de ikke oppfattet hva som ble påklagd vedrørende den innvilgede turen på strekningen Storglomvatnet-Vesterdalen-Bjørnfossvann. Her påpeker hjelpekorpset at traseen er krevende i nederste delen av Vesterdalen og siste stykket til Bjørnfossvann. Tillatelsen som er gitt opplyses å være i samsvar med tillatelse gitt i perioden 2007 til 2011. Dersom strekningen ikke ønskes kjørt, burde den i følge styret ikke vært omsøkt.

Klagen over å ha fått tillatelse til bare en tur med inntil fire skutere for innlegging av ruten Storglomvatn-Skjelåtind/Spisstind-NVE-hytte mot Beiardalen på GPS, fant styret heller ikke grunnlag for. Det ble vist til at det også for perioden 2007 til 2011 ble gitt en tilsvarende tillatelse. Styret kunne ikke se behovet for flere slike turer etter at ruten var lagt inn på GPS, men fant å kunne gi dispensasjon til en slik tur da det var uklart om innleggelsen i GPS hadde funnet sted.

4. Klagen fra Fauske Røde Kors Hjelpekorps
Styret viste til behandlingen av distriktsrådets fellesklage vedrørende påklagede vilkår.

Fauske Røde Kors hjelpekorps påklagde også vilkåret om forutbestemte trasevalg og mente de bare burde være veiledende. Styret viste til at vilkåret om trasevalg er et vanlig vilkår som settes i tilnærmet alle motorferdselsaker. Vilkåret er satt av hensyn til verneverdier og styret mente at hjelpekorpsene må forholde seg til de angitte traseene.

Styret opplyste at punktet som gjaldt kjentmannsturer med to snøskutere i Saltfjellet øst av Svartisen sammen med hjelpekorpsene fra Beiarn, Saltdal og Bodø var utelatt ved en inkurie ved søknadsbehandlingen. Styret behandlet derfor dette punktet i forbindelse med klagebehandlingen. Det

ble slått fast at dette ikke er Fauske Røde Kors hjelpekorps sitt virkeområde. Styret fant allikevel å kunne gi tillatelse til Fauske Røde Kors hjelpekorps til å delta med en snøskuter på en av hvert hjelpekorps (Saltdal, Beiarn og Bodø) sine turer, til sammen tre turer.

Klagens punkt vedrørende sammenslåing av turene over Ånsvikfjellet/Furnesfjellet via Sørdalen sammen med turene om Vassvika og Korsvika, så påpekte sekretariatet at det er fullt mulig med sammenslåing.

Hjelpekorpsets klage over manglende tillatelse til gjennomføring av sikringsturer opp til Sætervatnet, ble på samme måte som ved behandlingen av søknaden, begrunnet med at avstanden ved skiløypa fra Fridalen opp til Sætervatnet er så kort at den kan gjennomføres ved bruk av ski eller til fots. Utføring av sjekk av is på Hømmervatn, Halsvatn og Sætervatn, samt skredfare i denne delen av Fridalen, burde etter styrets mening kunne skje på kjentmannsturen over Ånsvikfjellet/Furnesfjellet.

Når det gjaldt det påklagde avslaget om å kunne bruke Sørdal som øvingsområde, så ble det vist til den nylig godkjente forvaltningsplanen for Sjunkhatten. I forvaltningsplanen er Austerdalen avsatt som øvingsområde. Det opplyses at det ikke kom innspill fra Fauske Røde Kors hjelpekorps på forvaltningsplanen da den var på høring. Styret fant ikke å kunne fravike forvaltningsplanen.

5. Klagen fra Sulitjelma Røde Kors hjelpekorps
På samme måte som for de øvrige klagene fra hjelpekorpsene, så ble det vist til behandlingen av klagen til distriktsrådet når det gjaldt de påklagede vilkår.

Hjelpekorpset klagde også over at det bare gis tillatelse til å benytte tre snøskutere for kjentmannskjøring i Junkerdal, ikke seks som omsøkt. Styret viste til forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark hvor tre turer er anbefalt som den øvre grense for antall kjentmannsturer i nasjonalparken og fant ikke grunn til å fravike forvaltningsplanen.

Klagen fra Balvatn reinbeitedistrikt
Etter at nasjonalparkstyret hadde behandlet de innkomne klager i denne sak, påklagde Balvatnet reinbeitedistrikt nasjonalparkstyrets vedtak vedrørende kjentmannskjøringen til Sulitjelma, Fauske og Saltdal hjelpekorps i Junkerdal nasjonalpark i brev datert10. april 2012. Nasjonalparkstyret behandlet denne klagen i møte 30. mai 2012.

Reinbeitedistriktet reagerte i sin klage på omfanget av og tidspunktet for kjøringen. De områdene hvor kjentmannskjøringen skal foregå er områder med rein store deler av året og det er også et kalvingsområde. Det ble uttrykt ønske om at kjentmannskjøringen bør koordineres bedre mellom hjelpekorpsene slik at ikke alle korpsene trenger å kjøre i de samme områdene. Det ble også bedt om at turene gjennomføres i januar-mars da det er mindre rein i disse områdene. Reinbeitedistriktet etterlyste også at hjelpekorpsene tar kontakt før kjøring gjennomføres for å få oppdatert informasjon om rein i området.

Forberedende klagebehandling av klagen fra Balvant reinbeitedistrikt
Midtre Nordland nasjonalparkstyret behandlet klagen fra Balvatn reinbeitedistrikt i møte den 30. mai 2012.

Styret uttrykte forståelse for reindriftas ønske om at hjelpekorpsenes kjøring foretas utenom kalvingstida. Det ble også uttrykt ønske om å bli tatt med på råd ved revisjonen av rundskriv fra 1. mars 1999 vedrørende øvelses- og redningstjeneste i verneområder. Styret fant allikevel ikke å gi klagen medhold, men fant det mest ryddig at omfang og tidspunkt for kjentmannskjøringen ble avklart ved departementets behandling av klagesaken.

I innstillingen til vedtaket fremgår det at styret har opprettholdt den praksis som eksisterte i perioden 2007-2011 og som har blitt stadfestet av Direktoratet for naturforvaltning ved klagebehandling, men med begrenset antall skutere til tre i Junkerdal nasjonalpark. Styret gjentok tidligere kritikk av omfanget av eksiterende forvaltningspraksis relatert til praksis i andre verneområder og retningslinjer gitt i rundskriv fra 1. mars 1999.

Saken ble sendt over til direktoratet for forberedende klagebehandling.

Direktoratet sin vurdering

Klagene er i hovedsak rettet mot de vilkår som er satt til de tillatelsene som er gitt, men det er også klaget over manglende tillatelser og at gitte tillatelser er for lite omfattende. Balvatn reinbeitedistrikt klager på omfanget av, og tidspunktet for hjelpekorpsenes gjennomføring av kjentmannskjøringen.

Klagene behandles etter forskrift fastsatt ved kgl.res. 8. september 1989 nr. 893 om vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, forskrift fastsatt ved kgl.res 8. september 1989 nr. 894 om vern av Gåsvatnan landskapsvernområde, forskrift fastsatt ved kgl. res 9. januar 2004 nr. 08 om verneplan for Junkerdal, forskrift av 2. mai 2010 nr. 131 om Sjunkhatten nasjonalpark/Dávga suoddjimpárkka og forskrift fastsatt ved kgl.res av 22. januar 1971 nr. 95 om utlegging til nasjonalpark et område av statens grunn, Storskogen, Ragoområdet. Sakene er også vurdert etter naturmangfoldloven § 48.

Etter lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold skal prinsippene i §§ 8-12 legges til grunn som retningslinje ved utøvelse av offentlig myndighet, og det er et krav i loven, jf. § 7, at det skal fremgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er vurdert og vektlagt i saken.

I følge forvaltningsloven § 34 tredje ledd kan vedtak ikke endres til skade for klageren, med mindre dennes interesser finnes å måtte vike for omsynet til andre privatpersoner eller offentlige interesser. Det er et vilkår i disse tilfellene at melding om endring må være sendt klageren innen tre måneder etter at underinstansen mottok klagen. Det er ikke sendt ut varsel til hjelpekorpsene om mulig omgjøring av gitte tillatelser i denne sak. Hjelpekorpsenes tillatelser til å kjøre kan dermed ikke reduseres av klageinstansen i denne sak.

Mange av hjelpekorpsene anførsler i klagene refererer seg til de ulike vilkår som knyttet til kjøretillatelsene. Miljørettsprinsippene, jf nml §§ 8-12, er vurdert av nasjonalparkstyret i forbindelse med de gitte tillatelsene. Direktoratet vil siden tillatelsene er gitt og ikke kan omgjøres, ikke vurdere miljørettsprinsippene, men viser til nasjonalparkstyrets behandling av prinsippene ved gitte tillatelser.

Det er noe ulike formål med vernet i de ulike nasjonalparkene/verneområdene. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i alle verneområdene.

I Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er formålet med vernet å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjon i naturforholdene er

særlig markert og verdifull, jf. verneforskriften III. Sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat skal nasjonalparken også ivareta et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner. Allmenheten skal også gis mulighet til naturopplevelse i området.

I nasjonalparken er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy forbudt, jf. verneforskriften IV punkt 4.1. Unntatt fra dette forbudet er gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, sikrings-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed, jf. punkt 4.2 første strekpunkt. Det presiseres at øvelseskjøring for disse formål ikke er tillatt i nasjonalparken. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til motorferdsel i andre nødvendige tilfeller, jf. punkt 4.3 tredje strekpunkt. Det fremgår av siste ledd i denne bestemmelsen at før eventuell tillatelse til motorferdsel gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål å redusere motorferdselen til et minimum.

I Gåsvatnan landskapsvernområde er formålet å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv og de botanisk meget rike områdene i Kvitberg og Skjevlfjell. Landskapsvernområdet skal også sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bevare at sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner, jf. verneforskriften III.

I Gåsvatnan landskapsvernområde er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy ikke tillatt, jf. verneforskriften IV punkt 7. Unntatt fra dette forbudet er gjennomføring av nødvendig militær operativ virksomhet og forsvarets nødvendige lavtflyging og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, sikrings-, oppsyns-, skjøtsels-, og forvaltningsøyemed, jf. verneforskriften V punkt 1.1.

Formålet med Rago nasjonalpark er at nasjonalparken skal representere et uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv i grenseområdet mot den svenske nasjonalparken Padjelanta, jf. verneforskriften III punkt 1.

I nasjonalparken er motorisert trafikk til lands og til vanns og landing med luftfartøy er forbudt, med mindre dette skjer i politi-, ambulanse- eller sikringsøyemed jf. verneforskriften III punkt 2.4 bokstav a).

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er blant annet å ta vare på et stort sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Videre er formålet blant annet også bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med egenartet og variert biologisk mangfold og bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarksystemer, og annet biologisk mangfold som preger området, jf. verneforskriften § 2. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Allmenheten, med særlig fokus på barn og unge, skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel på land, i ferskvann og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt, jf. verneforskriften § 3 punkt 6.1. Forbudet omfatter ikke motorferdsel for gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i samband med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt

gjennomføring av skjøtsel og forvaltningsoppgaver bestemt av forvaltningsmyndigheten, jf. § 3 punkt 6.2 bokstav a). Denne bestemmelsen gjelder ikke øvelseskjøring.

I Junkerdal nasjonalpark er formålet å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet, jf. verneforskriften § 2. Nasjonalparken har også som formål å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv. Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

Motorferdsel i nasjonalparken er forbudt på land og vatn, og i lufta under 300 meter jf. § 3 punkt 6.1. Forbudet er ikke til hinder for motorferdsel i forbindelse med militær operativ virksomhet, politi-redningstjeneste-, brannverns- og oppsynsoppgaver, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten.

Klagen fra Distriktsrådet for hjelpekorps i Nordland

Distriktsrådet for hjelpekorps i Nordland har fremsatt en klage på vegne av hjelpekorpsene. Distriktsrådet er hjelpekorpsenes organ på fylkesnivå og bistår hjelpekorpsene som rådgiver og veileder. I følge forvaltningsloven kan enkeltvedtak påklages av part eller annen med rettslig klageinteresse, jf. § 28 første ledd. Organisasjoner har rettslig klageinteresse i saker som berører de interesser som organisasjonen representerer. Direktoratet mener derfor at distriktsrådet har rettslig klageinteresse i denne sak.

Det er i følge distriktsrådet ønskelig at administrasjonen rundt søknadene skal være så enkel som mulig slik at hjelpekorpsene kan fokusere på beredskap. Distriktsrådet mener derfor at det bare skal settes få og nødvendige vilkår til tillatelsene. To av vilkårene som er satt i de gitte tillatelsene, ble derfor påklagd i distriktsrådets fellesklage. Det var vilkåret om at aktiviteten skal være godkjent av Salten Politidistrikt og vilkåret om at tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.

Det fremgår av den alminnelige forvaltningsrettslige vilkårslæren at forvaltningen kan sette vilkår som motvirker eller reduserer eventuelle negative konsekvenser av en gitt tillatelse. Forutsetningen må være at vilkårene som stilles har saklig sammenheng med den tillatelse som er gitt. Det vil være tilfelle dersom vilkåret er egnet til å fremme formålet med verneforskriftene, avverge skadevirkningen av tillatelsen eller lette kontrollen med den tillatelse som er gitt. Det kan ikke settes vilkår som urimelig eller uforholdsmessig tyngende, avveid mot hva forvaltningen oppnår ved å sette vilkåret.

I alle tillatelsene som er gitt vedrørende kjentmannskjøring er det satt flere vilkår. Ett av dem er at kjøringen skal være godkjent av Salten politidistrikt og dette vilkåret blir påklagd av distriktsrådet.

Hvert politidistrikt utgjør en lokal redningssentral under ledelse av politimesteren. Det er den lokale redningssentralen som anmoder om bistand fra organisasjonene. Hvorvidt det bes om bistand avhenger av organisasjonens ressurser og kvalitet. Det er den enkelte organisasjon som selv er ansvarlig for utdanning av egne mannskaper slik at de er i stand til å være en ressurs for redningstjenesten.

Vilkåret om at aktiviteten skal ha politidistriktets godkjenning gir forvaltningsmyndigheten visshet om at hjelpekorpset drives og opererer seriøst og i samsvar med intensjonene for redningsarbeid. På denne

måten kan godkjenningen forhindre at useriøse aktører gis tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken og medvirke til at motorferdselen reduseres.

Det er et overordnet mål i verneområdene at motorferdselen skal reduseres til et minimum og alle verneområdene, unntatt Rago nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde, har blant annet som formål å gi allmenheten anledning til uforstyrret naturopplevelse. Det vises i denne sammenheng til retningslinjer gitt av Direktoratet for naturforvaltning av 1. mars 1999 for hjelpekorpsenes bruk av snøskuter i verneområder. Retningslinjene ble utarbeidet i samarbeid med Justisdepartementet og det ble i den forbindelse avholdt møte med representanter fra Røde Kors, Norsk Folkehjelp og FORF. Det fremgår av disse retningslinjene at dispensasjon fra verneforskriftene kan gis for «kjentmannskjøring» eller øvingskjøring med skuter med bakgrunn i plan som er godkjent av politimesteren. Videre heter det at hjelpekorpsene skal sende søknader om dispensasjon til forvaltningsmyndigheten for verneområdet – via den ansvarlige politimester. Politimesteren gjennomgår søknadene og gir sin vurdering før søknaden blir oversendt til forvaltningsmyndigheten. Direktoratet kan ikke se at innhenting av politidistriktets godkjenning medfører et ekstraarbeid for hjelpeorganisasjonene som er uforholdsmessig tyngende eller urimelig. Direktoratet mener derfor at dette vilkåret er lovlig.

Direktoratet tilråder at vilkåret om at kjøringen skal være godkjent av Salten politidistrikt opprettholdes.

Distriktsrådet klager også over nasjonalparkstyrets vilkår om at tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet. Distriktsrådet mener det ikke er nødvendig med tillatelse etter motorferdselloven og viser til rundskriv T-1/96. Motorferdselloven § 4 første ledd bokstav a) hjemler adgang for politi-, ambulanse-, og redningstjeneste og oppsyns- og tilsynstjeneste til å kjøre. I følge dette rundskrivet så legges det til grunn at denne hjemmelen også gir adgang til motorferdsel i forbindelse med øvelses- og utdanningsvirksomhet for enheter som politi, Norges Røde Kors Hjelpekorps, Norsk folkehjelp og liknende frivillige hjelpeorganisasjoner som deltar i den offentlige redningstjeneste slik den er organisert gjennom organisasjonsplan for redningstjenesten ved kgl.res av 4. juli 1980.

Direktoratet vil presisere at motorferdselloven ikke åpner for kjentmannskjøring for redningstjenesten utover det som inngår i organiserte redningsøvelser fastsatt i øvelsesprogram. Øvelseskjøring eller kjentmannskjøring som ikke er fastsatt i øvelsesprogram (regional/lokal plan) krever dispensasjon fra kommunen etter motorferdselloven § 6.

Nasjonalparkstyret skal foreta en selvstendig vurdering av hvorvidt motorferdsel kan tillates innenfor verneområde ut fra hensynene til verneformål og verneverdier, uavhengig av motorferdsellovens bestemmelser eller grunneiers samtykke. Det er derfor uten betydning for nasjonalparkstyret sin vurdering om det kan tillates motorferdsel etter motorferdsellovens bestemmelser eller ikke, eller om grunneiers samtykke foreligger. Det vil jo imidlertid være en faktisk forutsetning for å kunne kjøre at kommunen gir dispensasjon etter motorferdselloven i de tilfelle hvor dette er påkrevd. Det samme gjelder for grunneiers samtykke. Direktoratet oppfatter nasjonalparkstyret sitt krav om at kommunen og grunneiers tillatelse må foreligge ikke som en forutsetning for å kunne gi dispensasjon etter verneforskriftene, men som en saksopplysning om et vilkår som må være oppfylt før at det skal kunne kjøres.

Distriktsrådet mener også at det vilkåret som er satt om at nasjonalparkstyret hvert år skal ha en rapport som beskriver all kjøring i verneområdet er for omfattende. Rapporteringen skal inneholde

opplysninger om antall turer, når det er kjørt, tid på døgnet, antall skutere som er benyttet og en vurdering av behovet for senere år. Det blir vist til at hverken fylkesmannen eller politi har gjort krav på så omfattende rapportering tidligere og det forventes at hjelpekorpsene tas med på forhandlinger om nye rapporteringsrutiner. Distriktsrådet kan ikke forstå at nasjonalparkstyret skal ha behov for å vite hvor mange skutere som har kjørt og klokkeslettet for kjøringen.

Direktoratet mener at rapporteringen vil kunne lette kontrollen og gi større oversikt over hvordan motorferdselen eventuelt kan påvirke verneverdier og verneformål. Hvilken tid på døgnet det kjøres kan for eksempel være av betydning for hvilke forstyrrelser motorferdselen kan ha for friluftslivet. Om det kjøres tidlig på vinteren eller senere på våren, kan på samme måte ha konsekvenser for reindrifta og fugle- og dyreliv. Kravet til rapportering kan etter direktoratet sin vurdering ikke være særlig tyngende for hjelpekorpsene, hvis det lages rutiner for dette. Vi mener av derfor at dette vilkåret er hensiktsmessig og lovlig.

Direktoratet tilråder at vilkåret om rapportering stadfestes.

Flere av hjelpekorpsene påklager de ovennevnte vilkårene i egne klager. Direktoratet vil ikke kommentere dette i forhold til de enkelte klagene, men vise til de drøftelsene som er gjort overfor.

Klagen fra Fauske Røde Kors Hjelpekorps

Fauske Røde Korps Hjelpekorps påklager flere forhold i sin klage datert 28. februar 2012. Foruten vilkårene som er behandlet under Distriktsrådets klage (se våre drøftelser overfor side 10 flg.) så påklages også vilkåret om at hjelpekorpset må følge traseer angitt på kart fra nasjonalparkstyret. Hjelpekorpset ønsker at traseene bare skal være veiledende og måtte kunne avvikes som følge av vær og snøforhold.

Direktoratet mener at vilkåret om at hjelpekorpsene må kjøre traseer angitt på kart er satt både for at forvaltningsmyndigheten skal kunne velge traseer som er skånsomme av hensyn til verneverdiene, men også for at det lettere kan føres kontroll med at den kjøringen som finner sted er i samsvar med gitte tillatelse. Kravet om kjøretrase vil kunne forhindre kjøring i områder hvor verneverdiene er sårbare og dette vilkåret vil ofte være en forutsetning for at det kan gis dispensasjon. Vilkåret settes derfor vanligvis i alle motorferdselsaker. Direktoratet kan ikke se at hjelpekorpset har særskilte behov i forhold til andre som kjører i verneområdet. Vilkåret er etter direktoratet sin vurdering heller ikke særskilt tyngende eller urimelig for hjelpekorpsene.

Direktoratet tilråder at vilkårene om at hjelpekorpset må følge trase angitt på kart stadfestes.

Fauske Røde Kors Hjelpekorps påklager også den manglende behandlingen av søknad om kjentmannskjøring i Saltfjellet nasjonalpark, på østsiden av Svartisen med to snøskutere sammen med Beiarn, Saltdal og Bodø Røde Kors hjelpekorps på to av deres turer.

Nasjonalparkstyret erkjente ved klagebehandlingen at de ved en feiltakelse ikke hadde behandlet denne delen av søknaden. Dette punktet ble derfor søknadsbehandlet samtidig med klagebehandlingen av den øvrige del av saken. Nasjonalparkstyret fant å kunne samtykke til totalt tre turer pr. år, en tur med Saltdal, Beiarn og Bodø Røde Kors hjelpekorps. Nasjonalparkstyret fattet et nytt vedtak som kan påklages, jf fvl § 28. Direktoratet kan ikke se at dette vedtaket er påklaget av Fauske Røde Kors hjelpekorps og vil derfor ikke kommentere dette nærmere.

Videre påklager Fauske Røde Kors hjelpekorps at turene i Sjunkhatten nasjonalpark over Ånsvikfjellet/Furnesfjellet via Sørdalen er blitt slått sammen med turene om Vassvika og Korsvika. Hjelpekorpset mener at sammenslåingen medfører at turen blir for lang til å kjøre på en dag dersom snøskredfaren og is-tykkelsen på vannene skal sjekkes samtidig. For å kunne utføre en forsvarlig jobb mener hjelpekorpset at de må ha tilstrekkelig med tid til å gjøre skikkelige forberedelser.

Nasjonalparkstyret viste i klagebehandlingen til fylkesmannens avgjørelse fra 2010 hvor disse turene ble slått sammen for å begrense motorferdselen. Den gang påklagde ikke hjelpekorpset fylkesmannen sitt vedtak. Nasjonalparkstyret mener det er fullt mulig å gjennomføre de sammenslåtte traseene i løpet av en dag.

Etter det direktoratet forstår får hjelpekorpset tillatelse til å kjøre den strekningen de ønsker, men det er satt vilkår om at kjøringen skal utføres i løpet av en tur og ikke to, som omsøkt. Grunnen til at nasjonalparkstyret har slått sammen turene, er at dette vil redusere motorferdselen. Det fremgår av forvaltningsplan for Sjunkhatten at den forvaltningsmessige utfordringen for nasjonalparken er å holde den motoriserte ferdselen på et minimumsnivå. Både i forhold til dyreliv og vegetasjon, men også med tanke på allmennhetens muligheter til naturopplevelse uten unødig støy og opplevelse av uberørt natur, vil dette være svært viktig. Det er en del at verneformålet at allmenheten, med særlig fokus på barn og unge, skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Direktoratet mener at vilkåret som er satt om at strekningen skal kjøres på en tur, er med på å begrense motorferdselen i området. Begrenset motorferdsel er i samsvar med verneformål og utkastet til forvaltningsplan og vilkåret er derfor saklig. Nasjonalparkforvalter har opplyst overfor direktoratet at den samlede strekningen lar seg kjøre på en forsvarlig måte i løpet av en dag. Direktoratet kan heller ikke se at vilkåret er særlig tyngende for hjelpekorpset.

Direktoratet tilråder at vilkåret om at traseene sammenslåes og at kjøringen blir gjennomført i løpet av en tur stadfestes.

Fauske Røde Kors Hjelpekorps påklager også avslaget på å få gjennomføre sikringsturer langs skiløypa fra Fridalen opp til området Sætervatnet i Sjunkhatten nasjonalpark en gang i forkant av vinterferien, en gang i helga før påske og hver kveld i påsken, til sammen ti turer. Hensikten med denne kjøringen er å få tråkket et spor utenfor skiløypa som kan benyttes til pasienttransport ol, samtidig med at sjåførene gjør seg kjent. Hjelpekorpset mener en sikringstur på kveldene vil kunne forhindre at folk blir liggende igjen i løypa etter at den største utfarten er over og vil gi alle en trygghet.

Nasjonalparkstyret kunne ikke se at det i klagen fra Fauske RKH fremkom noen nye opplysninger vedrørende denne kjøringen og fastholdt sitt tidligere vedtak. Det ble også vist til at Fylkesmannen i Nordland i 2010 ga avslag på omsøkte kjøring. Begrunnelsen for at det ble gitt avslag på søknaden var at avstanden er så kort at sikringsturen heller kan utføres til fots eller på ski.

Direktoratet viser til at verneformålet med Sjunkhatten nasjonalpark blant annet er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspregede naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep, jf. verneforskriften § 2. Formålet omfatter

også bevaring av det samiske naturgrunnlaget og allmenheten skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv.

Direktoratet viser til at motorferdsel som utgangspunkt er forbudt i Sjunkhatten nasjonalpark, jf. verneforskriften § 3 pkt. 6.1. Motorferdsel til blant annet gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i samband med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, er unntatt fra forbudet, jf. pkt. 6.2 a). Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til øvingskjøring til disse formålene jf. pkt. 6.3 a.

Det fremgår av nml. § 8 at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kunnskap om naturmangfoldet i Sjunkhatten nasjonalpark er hentet fra nasjonalparkstyret sin behandling av saken, Kongelig resolusjon, forvaltningsplanen og databasene Artskart og Naturbase.

I foreliggende sak er det søkt om å få kjøre snøskuter på frossen og snødekt mark. Området ved Fridalsvatnet er viktig for en rekke våtmarksfugl med arter som brunnakke, krikkand, stokkand, kvinand, siland, rødstilk, gluttsnipe og enkeltbekkasin. Ved Sætervatnet finnes våtmarksfugl med arter som storlom, gråhegre, krikkand, stokkand, toppand, sjøorre og kvinans. Det er gjort observasjoner av fjellvåk. Gammel lauvskog og kalkskog finnes også i området og det er mange registreringer av grotter og karst.

Allmenhetens muligheter til uforstyrret naturopplevelser er en del av verneformålet. Stilhet og ro er viktig. Omsøkte kjørestrekning er langs eksisterende skispor, dette er et utfartsområde hvor mange folk ferdes. Motorferdsel vil medføre støy og visuelle forstyrrelser som forringer naturopplevelsen. Verneformålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget og reindrifta vil kunne bli forstyrret av motorferdsel i nasjonalparken. Dette gjelder særlig i parrings- og yngletiden.

Tiltaket må også vurderes i lys av prinsippet om samlet belastning, jf naturmangfoldloven § 10. Dette er et område hvor det er oppkjørte skispor, noe som innebærer at det allerede er en del motorferdsel i forbindelse med preparering av løyper.

Direktoratets mener å ha tilstrekkelig kunnskap om motorferdselen sin effekt på naturmangfoldet. Føre-var-prinsippet tillegges derfor liten vekt i saken, jf. nml. § 9.

Direktoratet kan ikke se at det i foreliggende sak er aktuelt å pålegge tiltakshaver utgifter for å redusere eller begrense skader på naturmiljøet som følge av kjøring med snøskuter, slik at naturmangfoldlovens § 11 ikke kommer til anvendelse i denne sak.

Naturmangfoldloven § 12 slår fast at for å unngå eller begrense skade på naturmangfoldet, så skal det vurderes hvilke driftsmetoder eller teknikk og hvilken plassering som er best. Direktoratet har fått opplyst av forvalter at den aktuelle strekningen er halvannen til to km en vei. Alternative måter å gjøre seg kjent i dette området på er å gå til fots da strekningen er relativt kort. Direktoratet mener den oppkjørte skiløype kunne benyttes som kjørespor dersom ulykke eller skade skulle oppstå og det er behov for å frakte ut personer. Det er etter direktoratet sin vurdering ikke nødvendig med en «nødtrase».

Etter verneforskriften § 3 pkt. 6.2 bokstav a) kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til øvingskjøring. Det fremgår av kgl.res til denne bestemmelsen at det skal være mulig med motorferdsel i forbindelse militær virksomhet og for ambulanse-, politi-, brannvern-, redning- og oppsynsmannskaper til øvingskjøring i verneområder, men at slike søknader skal være gjenstand for en konkret vurdering. Videre fremgår det av kgl.res at øvingskjøringen skal holdes på et begrenset nivå og at hovedregelen er at man skal *gjøre seg kjent* (direktoratet sin utheving) i området uten bruk av kjøretøy. Direktoratet tolker derfor bestemmelsen dithen at begrepet «øvingskjøring» også omfatter kjentmannskjøring.

I følge før nevnte rundskriv av 1. mars 1999, utarbeidet av Direktoratet for naturforvaltning og Justisdepartementet i samarbeid, er hovedregelen at man skal gjøre seg kjent i verneområdene uten bruk av kjøretøy.

Omsøkte strekning langs skiløypa i Fridalen til Sætervatnet er så kort at det er unødvendig å benytte snøskuter, man kan gjøre seg kjent til fots. Direktoratet kan ikke se at det er behov for et ekstra spor ved siden av skiløypa for utfrakt av syke og skadde, men mener eksisterende skiløype må kunne benyttes i de tilfeller dette er aktuelt.

Dersom det gis dispensasjoner til motorferdsel for å kontrollere at turgåere har kommet seg forsvarlig ut av et område, vil dette kunne skape en presedens som vil kunne medføre betydelig økning av motorferdselen.

Dersom det gis dispensasjoner til motorferdsel for å kontrollere at turgåere har kommet seg forsvarlig ut av område, kan dette skape en presedens som vil kunne medføre betydelig økning av motorferdselen.

Direktoratet tilrår at Miljøverndepartementet stadfester Nasjonalparkstyrets avslag vedrørende gjennomføring av sikringsturer langs skiløypa fra Fridalen opp til området Sætervatnet i Sjunkhatten nasjonalpark en gang i forkant av vinterferien, en gang i helga før påske og hver kveld i påsken, til sammen ti turer.

Fauske Røde Kors Hjelpekorps påklager også at de ikke er gitt tillatelse til å benytte Sørdalen i Sjunkhatten nasjonalpark som øvingsområde en helg i året. Det blir vist til at Austerdalen som er angitt som alternativ, ikke har de samme kvalitetene. I følge hjelpekorpset så fastslår NINA-rapport 78 på side 22 at Sørdalen er det mest aktuelle øvingsområde, selv om begge områdene oppgis å ha vært benyttet som øvelsesområde. At Sørdalen ikke kan benyttes som øvingsområde medfører i følge hjelpekorpset at de ikke får gjennomført noen god skredøvelse.

Nasjonalparkstyret viste i klagesaksbehandlingen til at den nylig godkjente forvaltningsplanen bare åpner for å kunne benytte Austerdalen som øvingsområde. Nasjonalparkstyret opplyste at da forvaltningsplanen var ute på høring kom det ingen merknader til dette punktet fra Fauske RKH. Styret forholdt seg til retningslinjene gitt i forvaltningsplanen.

Når det gjelder formålet med vernet for Sjunkhatten nasjonalpark vises det til verneforskriften § 2 og redegjørelsen overfor. Verneforskriften åpner for at det kan gis dispensasjon for øvingskjøring, jf. § 3 pkt. 6.3 bokstav a).

Kunnskap, jf. nml. § 8, er innhentet fra samme kilder som nevnt overfor side14 3. avsnitt flg., samt fra NINA-rapport 78.

NINA-rapport 78 fastslår på side 19 at Fridalen er definert som et primært øvelses- og kursområde for all redningsaktivitet i Salten-området. Når det i teksten brukes ordet Fridalen (-området) blir det presisert at det menes områdene i Fridalen-Sørdalen og Austerdalen. Videre står det at dersom hjelpekorpsene i Salten-området skal få maksimalt utbytte av kurs, så lokaliseres disse til Fridalen-område. Dette for at deltakerne skal få erfaring med ulike typer terreng. Det opplyses i rapporten at det er gode muligheter for å løse ut kontrollerte skred i området.

Direktoratet mener at den samlede belastningen på området som følge av at redningsselskapet avholder en øvelse i verneområdet på snødekt og frossen mark, ikke er betydelig, jf nml § 10.

Direktoratets kunnskap om motorferdselen sin effekt på naturmangfoldet, som uro og forstyrrelser for dyre- og fugleliv, medfører at det i medhold av føre-var-prinsippet settes begrensninger i omfanget av kjøringen, jf nml § 9.

Direktoratet kan ikke se at det vil oppstå utgifter for å redusere eller begrense skadevirkninger på naturmiljøet som følge av hjelpekorpsets øvelse. Naturmangfoldloven § 11 kommer derfor ikke til anvendelse.

I følge naturmangfoldloven § 12 så skal det vurderes hvilke driftsmetode eller teknikk og plassering som er best for naturmiljøet.

Forvaltningsplanen har retningslinjer for motorferdsel i forbindelse med rednings- og forsvarsvirksomhet. Av disse fremgår det at Austerdalen i østlig del av nasjonalparken er et godt egnet område for skredøvelser for mannskaper i hele distriktet. I forbindelse med utarbeidelse av forvaltningsplan har forvaltningsmyndigheten valgt Austerdalen som øvingsområde for hjelpekorpsene og det var ingen innvendinger til dette da planen var på høring.
Forvaltningsplanen fastslår at det kan være aktuelt å gi dispensasjon i forbindelse med slike øvelser dersom de koordineres og samkjøres mellom ulike aktører. Det vil kun være aktuelt med en øvelse per år.

Direktoratet har vært i kontakt med Fylkesmannen i Nordland som var forvaltningsmyndighet for området da forvaltningsplanen ble utarbeidet. Fylkesmannen opplyser at det i følge deres opplysninger ikke foreligger noen særskilt, naturfaglig begrunnelse for at Austerdalen er valgt som øvingsområde i forvaltningsplanen, og ikke Sørdalen.

Vedtaket om at det kan avholdes en skredøvelse i Sørdalen mener direktoratet ikke er egnet til å skape en presedens som kan medføre at den samlede belastningen på området blir for stor.

Direktoratet mener retningslinjene som er gitt i en relativt ny forvaltningsplan som hovedregel bør følges. I foreliggende tilfelle synes det imidlertid som om valg av øvingssted for redningstjenesten i forvaltningsplanen er valgt noe tilfeldig og uten å være begrunnet naturfaglig. Hovedregelen bør imidlertid være at all øvingsvirksomhet som kan leggen utenfor et verneområde, skal foregå utenfor verneområdet, jf. rundskrivet datert 1. mars 1999. Dersom det finnes egnede områder for skred- og annen øvingsaktivitet utenfor nasjonalparken så bør denne øvingen legges dit.

Direktoratet sin tilrådning er at Fauske Røde Kors Hjelpekorps får medhold i sin klage på dette punkt og gis tillatelse til å ha en øvelse i Sørdalen.

Klagen fra Saltdal Røde Kors hjelpekorps

Også Saltdal Røde Kors Hjelpekorps påklager flere forhold i sin klage. Det første punktet i klagen er at det i forbindelse med årlig påskevakt på Lønsdal ønskes det montering og tilsyn med repeater på Addjek.

Nasjonalparkstyret opplyste i forbindelse med sin klagebehandling at det ikke var blitt søkt om tillatelse til dette formålet. Styret behandlet derfor dette punktet i klagen som en søknad og ga Saltdal Røde Kors Hjelpekorps tillatelse til motorferdsel for tilsyn og montering repeater på Addjek.

Direktoratet har ingen opplysninger om at den gitte tillatelsen er blitt påklagd og vil derfor ikke drøfte dette punktet nærmere.

Videre påklager Saltdal RKH at de i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark på strekningen Semska-Namlausdalen-Søndre Bjøllovatn-Krukki bare er gitt tillatelse til en kjentmannstur. Dette er i følge hjelpekorpset den vanskeligste strekningen og det bør av den grunn tillates to turer.

Nasjonalparkstyret viste i sin behandling av klagen at det bare ble gitt en tur på denne strekningen i perioden 2007-2011. Styret fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt tidligere vedtak da styret ikke ønsket ytterligere motorferdsel til kjentmannskjøring på denne strekningen.

Direktoratet konstaterer at Saltdal RKH har fått tillatelse til å kjøre den strekningen de har søkt om, men med redusert antall turer. Strekningen ligger innenfor Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Verneformålet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, samt å gi allmenheten muligheten til naturopplevelser i området, jf verneforskriften III.

Som overfor nevnt er det et motorferdselsforbud i nasjonalparken. Det kan allikevel gis tillatelse til «motorferdsel i andre nødvendige tilfeller», jf. IV pkt 4.3. Av bestemmelsens annet ledd følger «før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål å redusere motorferdselen til et minimum. Alternative transportmetoder og kombinering av flere transportbehov skal også vurderes.»

Kunnskap om området, jf. naturmangfoldloven § 8, er hentet fra nasjonalparkforvalterne av området, forvaltningsplanen for de verna områdene i Saltfjellet, databasene Artskart og Naturbase. Det er registrert flere naturtyper i dette området, men av de som har betydning for den omsøkte kjøringen nevnes registreringen av fjellrev og jaktfalk. Omfattende kjøring i området kan være forstyrrende for disse sårbare artene i yngle- og hekketida.

Direktoratet kan ikke se at den omsøkte kjøringen på snødekt og frossen mark medfører at den samlede belastningen på området blir for stor, jf. naturmangfoldloven § 10.

Direktoratet mener å ha tilstrekkelig kunnskap om hvilke effekter tiltaket vil ha på naturmangfoldet jf. naturmangfoldloven § 9. Føre-var-prinsippet tillegges derfor liten vekt.

Naturmangfoldloven § 11 kommer ikke til anvendelse da direktoratet ikke kan se at det er aktuelt å pålegge tiltakshaver utgifter for å redusere eller begrense skader på naturmiljøet som følge av kjøring med snøskuter.

Naturmangfoldloven § 12 slår fast at for å unngå eller begrense skade på naturmangfoldet, så skal man vurdere hvilke driftsmetoder eller teknikk og hvilken plassering som er best. Direktoratet anbefaler derfor i samsvar med retningslinjer gitt i rundskriv fra 1. mars 1999 om at hjelpekorpsene gjør seg kjent i områdene i størst mulig grad uten bruk av motorferdsel.

Hjelpekorpset hevder at terrenget hvor den omsøkte strekningen ligger i er så vanskelig at man må ha to turer på snøskuter for å bli kjent. Det er ikke gitt noe nærmere opplysninger om hvilke forhold som gjør strekningen så utfordrende for hjelpekorpset.

Direktoratet har vært i kontakt med Fylkesmannen i Nordland og fått opplyst at det området er et område med mye utfart, men at området/terrenget ikke er veldig krevende og at det skal være merkede løyper. Løypene må også kunne koordinatfestes i GPS. Videre er det opplyst at det i dette området eksisterer et fjellrevhi, noe som tilsier at motorferdselen i området bør begrenses til et minimum. Direktoratet mener det må være mulig å gjøre seg relativt godt kjent i området ved hjelp av en kjentmannstur. I dette området er også fjelltjenesten og reindrifta godt kjent, slik at det i tilfelle aksjoner, vil kunne være aktuelt å få bistand fra dem.

Direktoratet kan på bakgrunn av våre opplysninger i saken ikke se at det fremkommer opplysninger som gjør det nødvendig med to kjentmannsturer i dette området.

Dersom det gis tillatelse til flere kjentmannsturer på flere/alle omsøkte strekninger vil det kunne skape en presedens som medfører at omfanget av kjøring i verneområdene økes. Dette vil være i strid med målet om å holde motorferdselen på et minimum. Dersom omfanget av motorferdsel blir for stor den kunne virke forstyrrende på dyrelivet og friluftslivet, noe som vil være i strid med verneformålet

Direktoratet tilrår at Nasjonalparkstyret sitt vedtak stadfestes og at det ikke gis tillatelse til to kjentmannsturer i området Semska-Namlausdalen-Søndre Bjøllovatn-Krukki i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Direktoratet finner ikke det nødvendig å drøfte hvorvidt det kan gis tillatelse til to kjentmannsturer i dette området etter naturmangfoldloven § 48. Dersom man kommer til at det er hjemmel for tiltaket, altså at kjøringen verken er i strid med verneformålet eller kan skade verneverdiene, står forvaltningsmyndigheten allikevel fritt til å gi dispensasjon etter denne bestemmelsen. Det fremkommer av drøftelsen overfor at direktoratet finner at to kjentmannsturer ikke er nødvendig i foreliggende tilfelle, jf. verneforskriften IV pkt 4.3. Det er derfor etter direktoratet sin vurdering ikke aktuelt å gi dispensasjon til flere turer etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48 selv om vilkårene for å kunne gi dispensasjon skulle være oppfylt.

Til slutt påklager Saltdal Røde Kors Hjelpekorps begrensningen i bruk av antall skutere i Junkerdal nasjonalpark. Hjelpekorpset har søkt om å kunne benytte fem snøskutere i forbindelse med

kjentmannskjøring, det har gitt tillatelse til bruk av tre. Saltdal RKH mener at reduksjonen i antall skutere medfører at adgangen til å ta med andre hjelpekorps på kjentmannsturer blir begrenset.

Nasjonalparkstyret viser i den forberedende klagebehandlingen til at vedtaket er gjort i samsvar med retningslinjer gitt i forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark. Forvaltningsplanen angir tre som det maksimale antall skutere ved kjentmannskjøring.

Saltdal RKH er gitt tillatelse til kjentmannskjøring i Junkerdal nasjonalpark i områdene Storengan-Leipebakken-Tjårrisdalen-Skaiti-retur Rykkedalen-Sauvatnan- Storeng- Storengskaret- Balvatnet-Skaitikjeften-Skaitidalen-Argalad.

Direktoratet bemerker at formålet i Junkerdal nasjonalpark er å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet, jf. verneforskriften § 2. Nasjonalparken har også som formål å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv. Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

Det er forbud mot motorferdsel i nasjonalparken, jf. verneforskriften § 3 pkt. 6.1. Dette forbudet er ikke til hinder for blant annet politi- og redningsoppgaver, jf. § 3 6.2 bokstav a). Verneforskriften har ingen egen dispensasjonsbestemmelse for øvingskjøring, så tillatelse til kjentmannskjøringen er hjemlet i nml § 48.

Kunnskapsgrunnlaget om nasjonalparken er hentet fra nasjonalparkforvalter, Kongelig resolusjon, forvaltningsplan og Artskart og Naturbase, jf. naturmangfoldloven § 8. I nasjonalparken finnes en rekke "plantefjell" med stor botanisk rikdom. Flere av vegetasjonstypene er generelt sjeldne så som kantlynghei og reinrosehei med lapprose. Kjøring på frossen og tildekt mark medfører vanligvis ikke skader på terrenget, så det er ikke grunn til å anta at vegetasjonen tar skade.

Nasjonalparken har også et rikt og variert dyreliv. Mange sjeldne og truede fugler hekker innenfor nasjonalparken, så som jaktfalk og kongeørn. Jerv og gaupe har fast tilhold her, og fjellrev, bjørn og oter streifer regelmessig gjennom området. Reinbeite foregår gjennom hele året. Omfattende bruk av motorkjøretøy medfører uro og støy som er forstyrrende for fugle- og dyreliv, samt for reindrifta og friluftslivsaktører.

Tiltaket må vurderes i lys av prinsippet om samlet belastning, jf. naturmangfoldloven § 10. Kjøring med snøskuter i stort omfang kan medføre forstyrrelser i form av støy og uro på naturmangfoldet, men terreng og vegetasjon vil ikke ta skade siden marken er snødekt og frossen. En økning av omfanget av motorferdsel og antallet snøskutere vil medføre mer støy og uro. Dersom tillatelsen skaper presedens slik at antallet snøskutere på hver tur økes med flere skutere vil den samlede belastningen kunne bli betydelig.

Det er et nasjonalt mål å holde motorferdselen i utmark og særlig i verneområdene på et lavest mulig nivå og det settes derfor begrensninger i omfanget av motorferdselen når det gis kjøretillatelser. Forvaltningsplanen har i sine retningslinjer for hjelpekorpsene anført at øvelser for kjentmannskjøring skal samordnes i fellesøvelser hvor de ulike hjelpekorpsene (Saltdal og Sulitjelma) deltar. Øvelsene bør holdes i de områdene som er mest brukte og hvor det er mest sannsynlig at det blir

redningsaksjoner. I følge forvaltningsplanen kan det gis tillatelse til maks tre snøskutere.

Direktoratet mener å ha tilstrekkelig kunnskap om hvilke effekter motorferdsel har på naturmangfoldet jf. naturmangfoldloven § 9. Føre-var-prinsippet tillegges derfor liten vekt.

Kjøring med snøskuter på snø og frossen mark vil ofte være den mest skånsomme måten å ferdes ved hjelp av motorferdsel i naturen. I de tilfelle det ikke er mulig å gjøre seg kjent til fots, kan direktoratet ikke se at det er andre driftsmetoder eller teknikk, jf. nml.§ 12 som egner seg bedre i denne type saker. Ikke bare den som kjører, men også eventuelle passasjerer vil imidlertid kunne gjøre seg kjent på disse turene.

Det er ikke aktuelt å stille vilkår om avbøtende tiltak, jf. naturmangfoldloven § 11.

Etter naturmangfoldloven § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak Dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Begge vilkårene må være oppfylt dersom det skal kunne gis dispensasjon. I de tilfelle hvor begge vilkårene er oppfylt må det foretas en konkret vurdering av om dispensasjon skal gis, hvor fordeler og ulemper veies mot hverandre.

Bestemmelsen skal ikke brukes til å utvide den rammen som er trukket opp i vernevedtaket. Dette fremgår av forarbeidene til bestemmelsen. Bare i de tilfelle det oppstår uforutsette eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet, kommer bestemmelsen til anvendelse. Direktoratet viser til redegjørelsen overfor vedrørende vernevedtakets formål og tiltakets påvirkning på verneverdiene. Dette viser at dersom det ikke settes begrensninger i adgangen til å benytte motorkjøretøy, så vil dette stride mot formålet med vernevedtaket og også påvirke verneverdiene nevneverdig. Vilkårene for å gi dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48 foreligger derfor ikke.

Direktoratet tilrår at det ikke gis dispensasjon til å kjøre fem snøskutere på strekningen Storengan-Leipebakken-Tjårrisdalen-Skaiti-retur Rykkedalen-Sauvatnan- Storeng- Storengskaret- Balvatnet-Skaitikjeften-Skaitidalen-Argalad. Nasjonalparkstyret sitt vedtak anbefales stadfestet. Dersom flere hjelpekorps har behov for å gjøre seg kjent i disse områdene må det søkes særskilt.

Klagen fra Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps

Første punkt i klagen omhandler ruten Storglomvatn-Vesterdalen-Bjørnfossvann i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Her er det gitt tillatelse til kjentmannskjøring for inntil fire snøskutere. Denne ruten oppgis å være svært krevende i nederste del av Vesterdalen, før nedkjøring til Bjørnfossvann. Det opplyses at hjelpekorpset ikke vil kjøre denne strekningen, da terrenget er svært bratt.

Nasjonalparkstyret fant i den forberedende klagebehandlingen det uklart hva som i denne anførselen ble påklaget. Det ble vist til at nasjonalparkstyret hadde gitt en tillatelse til kjentmannskjøring i samsvar med det som det var blitt gitt tillatelse til i perioden 2007-2011.

Det er uklart også for direktoratet hva som påklages i denne anførselen. Etter det direktoratet forstår er det gitt en tillatelse til å kjøre i samsvar med det det er søkt om. Dersom det på grunn av fremkommelighet ønskes å kjøre en annen trase, må det søkes om dette på nytt. Direktoratet kommenterer ikke denne merknaden ytterligere.

Hjelpekorpset påklager også at det på ruten Storglomvatn-Skjelåtind/Spisstind-NVE-hytte mot Beiardalen i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark bare er gitt tillatelse til en tur med inntil fire snøskutere for innlegging av ruten på GPS. Generelt anføres det at det er for lite med en til to turer for å gjøre seg kjent. Hjelpekorpset har åtte snøskuterførere og en tur med fire skutere medfører at alle førerne ikke får kjørt de aktuelle turene. Hjelpekorpset hevder at ansvaret for sikkerheten i disse områdene er det eierne/nasjonalparkstyrene som har ansvaret for, ikke de frivillige organisasjonene. Dersom det ikke får kjøres i det omfang det ønskes for å gjøre seg kjent, vil hjelpekorpset avstå fra eventuelle aksjoner i dårlig vær i fremtiden.

Nasjonalparkstyret viste i sin forberedende klagebehandling til at det også på dette punktet var gitt en tilsvarende tillatelse av fylkesmannen for perioden 2007-2011. Nasjonalparkstyret reiste spørsmål om det i det hele tatt var behov for denne turen, siden den var gitt tillatelse til dette i forrige periode og en tur anses som tilstrekkelig for å få langt inn ruter på GPS.

Verneformålet for Svartisen-Saltfjellet nasjonalpark er beskrevet overfor. Som nevnt er det også et motorferdselsforbud i nasjonalparken. Det kan allikevel gis tillatelse til «motorferdsel i andre nødvendige tilfeller», jf IV pkt 4.3. Av bestemmelsens annet ledd følger «før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål å redusere motorferdselen til et minimum. Alternative transportmetoder og kombinering av flere transportbehov skal også vurderes.»

Kunnskaps om området, jf. naturmangfoldloven § 8, er hentet fra nasjonalparkforvalterne av området, forvaltningsplanen for de verna områdene i Saltfjellet, databasene Artskart og Naturbase. Området her er et svært kuppert og kronglete terreng, med mange breer og is. NVE-hytta ligger på kanten av dalen, utenfor parken. Det er ikke den største utfarten i dette området, noen skigåere og enkelte jegere. Glomfjordfjellet, området øst for Storglomvatnet og Gråtådalen er kalkrike områder, bergrunn av glimmerskifter og årer med marmor, og har en rik flora. Det er ikke registreringer av arter i foreliggende sak som vil ta skade av kjøring på snødekt og frossen mark.

Direktoratet kan ikke se at den omsøkte kjøringen medfører at den samlede belastningen på området blir for stor, jf. naturmangfoldloven § 10.

Direktoratet mener å ha tilstrekkelig kunnskap om hvilke effekter tiltaket vil ha på naturmangfoldet. Føre-var-prinsippet tillegges derfor liten vekt, jf. naturmangfoldloven § 9.

Naturmangfoldlovens § 11 ikke kommer til anvendelse da direktoratet ikke kan se at er aktuelt å pålegge tiltakshaver utgifter for å redusere eller begrense skader på naturmiljøet som følge av kjøring med snøskuter.

Naturmangfoldloven § 12 slår fast at for å unngå eller begrense skade på naturmangfoldet, så skal man vurdere hvilke driftsmetoder eller teknikk og hvilken plassering som er best. I de tilfelle det ikke er aktuelt å gjøre seg kjent i områdene til fots på grunn av store avstander, kan direktoratet ikke se at det finnes noe bedre alternativ måte å gjøre seg kjent enn ved hjelp av snøskuter.

Etter verneforksriften IV pkt. 4.3 så kan det allikevel gis tillatelse til «motorferdsel i andre nødvendige tilfeller". Av bestemmelsens annet ledd følger det at før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et

mål å redusere motorferdselen til et minimum. Alternative transportmetoder og kombinering av flere transportbehov skal også vurderes.

I følge våre opplysninger er det usikkert om den omsøkte traseen er innlagt i GPS da det er mangelfull rapportering om kjøring fra hjelpekorpset i forrige periode. Siden det opplyses at hensikten med turen er å få traseen innlagt i GPS, kan direktoratet ikke se at det er nødvendig med mer enn en tur med inntil fire snøskutere. Direktoratet legger til grunn at det i vanlige tilfeller vil være tilstrekkelig med en til to kjentmannsturer for å gjøre seg kjent i et område.

Dersom det gis tillatelse til flere kjentmannsturer på flere/alle omsøkte strekninger vil det kunne skape en presedens som medfører at omfanget av kjøring i verneområdene økes betraktelig. Dette vil være i strid med målet om å holde motorferdselen på et minimum. Omfattende motorferdsel vil den kunne virke forstyrrende på dyrelivet og friluftslivet, noe som vil være i strid med verneformålet.

Direktoratet drøfter ikke naturmangfoldloven § 48, det vises til redegjørelsen overfor på side 18, nest siste avsnitt.

Direktoratet tilrår at klagen ikke tas til følge på dette punktet og at nasjonalparkstyrets vedtak på en tur med inntil fire snøskutere på ruten Storglomvatn-Skjelåtind/Spisstind-NVE-hytte mot Beiardalen i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark stadfestes.

Klagen fra Sulitjelma Røde Kors Hjelpekorps

Sulitjelma RKH påklager at det bare er gitt tillatelse til bruk av tre snøskutere i Junkerdal nasjonalpark, de ønsker å kunne benytte seks. Det hevdes at det ikke er mulig å bruke medlemmer som ikke er godt kjent ved en eventuell leteaksjon og kjentmannskjøringene er de eneste mulighetene for å gjøre seg kjent ved bruk av snøskuter.

I den forberedende klagebehandlingen viste nasjonalparkstyret til forvaltningsplanen fra 2008 for Junkerdal nasjonalpark og styret ønsket ikke å fravike forvaltningsplanen.

Sulitjelma RKH er gitt tillatelse til kjentmannskjøring i Junkerdal nasjonalpark i følgende områder i Junkerdal vest: Storforsdalen-Balddoaivi-vestenden Balvatnet-nasjonalparksgrensa langs Bavatnet-Jaobsbakken – Gjertrudfjellet – Storforsdalen, samt trase fra Rosna til Knallerdalen.

I Junkerdal øst er det gitt tillatelse til følgende traseer: Torvi-Mavas(Reinflyttarskaret), Metskidalen, Kvæbliok – Sakariassbekken/Dorro, Dorro-Mellomvatn, Calaves – Valffarjohkdalen (Vassavagge) – Muorkihytta, Calaves –Kong Oscar – Turistløypa, Ydaln- Dorro nord, Skaitikjeften (Balvasshytta) – Argaladhytta.

Når det gjelder nasjonalparkens formål og vurdering av miljørettsprinsippene vises det til tidligere redegjørelse under behandlingen av klagen fra Saltdal Røde Kors hjelpekorps, side 19. tredje avsnitt flg.

Siden verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark ikke har egen dispensasjonsbestemmelse for kjentmannskjøring, må en eventuell dispensasjon hjemles i nml § 48. For å kunne gi dispensasjon etter denne bestemmelsen kan tiltaket ikke være i strid med verneformålet eller påvirke verneverdiene nevneverdig.

Nasjonalparken har som tidligere nevnt som formål blant annet å sikre et biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. Spesielt viktig er det unike plantelivet. Vernet skal også ivareta friluftslivet og naturgrunnlaget for reindrift. Motorferdsel på snø- og isdekt mark medfører vanligvis ikke terrengskader og ødeleggelser av vegetasjonen, men medfører støy og uro som er forstyrrende for dyrelivet, friluftslivet og reindrifta. Omfattende og ubegrenset motorferdsel vil kunne påvirke både verneverdier og være i strid med verneformålet, jf nml § 48. Det er derfor et mål å holde motorferdselen nede på et minimum. Dette gjøres ved å sette begrensninger på den tillatte motorferdsel. I forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark åpnes det for at det kan gis inntil tre turer til hjelpekorpsene i forbindelse med kjentmannskjøring, se side 46. Forvaltningsplanen er blitt til gjennom en faglig utredning og demokratisk prosess hvor utkast til retningslinjer er blitt sendt på høring blant de berørte partene. Hensynet til ivaretakelse av verneverdier og verneformål er blitt avveid mot brukerinteresser i denne prosessen. For motorferdsel i forbindelse med kjentmannskjøring har dette resultert i at man har begrenset kjøringen til maks tre snøskutere.

Direktoratet tilrår at det ikke gis dispensasjon til motorferdsel utover det som er angitt i forvaltningsplanen, da dette vil kunne påvirke verneverdier og være i strid med verneformålet, jf. nml. § 48. Nasjonalparkstyret sitt vedtak anbefales opprettholdt.

Når det gjelder klage over vilkårene som er satt vedrørende varslinger til blant annet kommune, grunneier og politi, så vises det til våre drøftelser under klagen fra Distriktsrådet på side 10 flg.

Klagen fra Balvatn reinbeitedistrikt

Balvatn reinbeitedistrikt påklagde nasjonalparkstyret sine vedtak vedrørende kjentmannskjøring for Sulitjelma, Fauske og Saltdal RKH i Junkerdal nasjonalpark i brev datert den 10. april 2012. Reinbeitedistriktet viser til at det området hvor tre hjelpekorps skal foreta kjentmannskjøring, er relativt lite. Dette området er kalvingsområde og det oppholder seg rein store deler av året her. I forvaltningsplanen for Junkerdal er området avmerket som reindriftsområde.

Reinbeitedistriktet ber om at kjentmannsturene koordineres bedre mellom hjelpekorpsene, slik at ikke alle hjelpekorpsene trenger kjøre i det samme området. Videre anmodes det om at turene foregår i perioden januar til mars, da det er mindre rein i områdene og motorferdsel virker mindre forstyrrende. Det bes også om at reindriftsnæringen blir varslet før kjentmannsturene finner sted, slik at de er orientert om reindriftsnæringen sin aktivitet i området.

Nasjonalparkstyret behandlet klagen den 30. mai 2012. Styret uttalte i sitt vedtak at de hadde forståelse for innholdet i klagen til Balvatn reinbeitedistrikt, men fant det mest ryddig at omfang og tidspunkt for kjøringen ble avklart gjennom klagesaksbehandlingen. Klagen ble derfor ikke tatt til følge. Det ble i styrets vurderinger vist til at vedtakene er i samsvar med etablert forvaltningspraksis, men at antallet snøskutere er begrenset til tre. Det var også foretatt endringer i trasevalg av hensyn til naturverdier. Nasjonalparkstyret ga allikevel uttrykk for skepsis til den etablerte praksis med hensyn omfanget av turene i forhold til eksisterende regelverk og tidspunktet for når de var gitt.

Direktoratet bemerker at Balvatn reinbeitedistrikt påklagde nasjonalparkstyret sine vedtak datert 27. januar 2012 i klage datert 14. april 2012.

I følge forvaltningsloven § 29 er fristen for å klage 3 uker fra det tidspunktet underretning om vedtaket er kommet frem. Reinbeitedistriktet påklagde ikke vedtaket før i underkant av 2 måneder etter klagefristen var utløpt. På dette tidspunkt hadde nasjonalparkstyret behandlet de andre innkomne klagene.

I de tilfelle klagefristen er oversittet kan forvaltningsmyndigheten allikevel ta saken til behandling i nærmere angitte tilfelle, jf. fvl. § 31 første ledd bokstav a) og b). Dersom forvaltningsmyndigheten kommer frem til at vilkårene for å behandle klagen ikke foreligger, skal saken avvises, jf. fvl. § 33 andre ledd.

Klageinstansen har en selvstendig plikt til å vurdere om vilkårene for å behandle klagen foreligger. Nasjonalparkstyret har i følge våre dokumenter ikke vurdert om oppreisning etter fvl. § 31 skal gis i denne sak.

I følge fvl § 31 a) kan klagen tas til følge selv om klagefristen er oversittet dersom parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå. Reinbeitedistriktet har ikke oppgitt noen grunn til hvorfor de har oversittet klagefristen og direktoratet legger derfor til grunn at reinbeitedistriktet kan lastes for å ha oversittet klagefristen.

Videre kan klagen tas til behandling dersom det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd, jf. fvl. § 31 b). Oppreisning for oversittelse av klagefristen i disse tilfelle skal ikke være kurant, klageren kan jo lastes. Dersom klagen har særskilt stor betydning for klageren eller den reiser et prinsippspørsmål som forvaltningen er tjent med blir avklart er eksempler på tilfeller hvor bestemmelsen kommer til anvendelse.

I denne saken har den påklagde motorferdselen funnet sted for 2012, men tillatelsene er flerårige og gjelder til 2015. Dersom reinbeitedistriktet gis medhold i sin klage, vil dette være til skade eller ulempe for hjelpekorpsene som får kjøre mindre enn de ønsker, og det vil kunne bli satt andre vilkår om når det kan kjøres og at reindrifta skal varsles om kjøringen. Dette taler mot å gi klager oppreisning fra klagefristen, jf. fvl. § 31 annet ledd hvor det heter at det ved vurderingen om klagen bør tas opp til behandling skal legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre.

Direktoratet viser videre til verneformålet til Junkerdal nasjonalpark hvor det heter at ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Videre skal området kunne brukes til reindrift, jf. verneforskriften § 2. Direktoratet formoder at reindriftsnæringens interesser i området har vært vektlagt ved den interesseavveiingen som har funnet sted når forvaltningsmyndigheten har gitt tillatelser til motorferdsel i dette området. Klagen fra reinbeitedistriktet vil på den måten få noe redusert betydning.

Direktoratet sin tilrådning er derfor at Balvatn reinbeitedistrikt sin klage avvises fordi klagefristen er oversittet, jf. fvl. § 29. Avvisningsvedtaket kan ikke påklages, jf. fvl. § 28 tredje ledd bokstav c).

Med hilsen
Direktoratet for naturforvaltning

Berit Lein
Direktør for avdeling for Naturbruk og vern

Olav Nord-Varhaug

Kopi til:

Sulitjelma Røde Kors Hjelpekorps	Jakobsbakken	8230	SULITJELMA
Fauske Røde Kors Hjelpekorps	Postboks 120	8201	FAUSKE
Saltdal Røde Kors Hjelpekorps	Postboks 13	8251	ROGNAN
Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps	Taubanevn 37	8160	GLOMFJORD
Balvatn Reinbeitedistrikt	Myrveien 47	8230	SULITJELMA
Distriktsrådet for hjelpekorps i Nordland	Postboks 63	8001	BODØ
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Moloveien 10	8002	BODØ
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ

Fra: Anne Karin Olsen[Anne-Karin.Olsen@DIRNAT.NO]
Dato: 28.11.2012 12:38:45
Til: Skansen Ronny
Tittel: Dokument

Med vennlig hilsen
Anne Karin Olsen
Direktoratet for naturforvaltning
Organisasjon - Arkiv
Telef. 73580552

http://www.ungute.no/ http://www.dirnat.no/
-For liv i naturen og natur i livet-

Arkivsaksnr: 2012/4369-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 08.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	87/2012	06.12.2012

Sjunkhatten nasjonalpark - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften i forbindelse oppsett av ved/utstyrsbod og grillhytte i Purkvika i Sørfold kommune - Geir og Anne-Brit Pedersen

Forslag til vedtak

Klage fra Geir og Anne-Brit Pedersen på vedtak i styresak 67/2012 den 04.09.2012 tas ikke til følge. Klagen oversendes klageinstansen, Miljøverndepartementet for endelig behandling.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Sjunkhatten nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader og ta stilling til hvordan klager skal behandles. Geir og Anne-Brit Pedersen har påklaget vedtak gjort i sak 67/2012 den 04.09.2012 av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljøverndepartementet (MD) for endelig behandling. Direktoratet for naturforvaltning (DN) skal forberede klagen.

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre har i styresak 67/2012 den 04.09.2012 fattet følgende vedtak (enstemmig som innstillingen i saken):

Anne-Brit og Geir Pedersen gis avslag på søknad om tillatelse til oppføring av grillhytte og ved-/utstyrsbod i tilknytning til hytte i Purkvika i Sørfold kommune innenfor Sjunkhatten nasjonalpark i henhold til § 3 pkt. 1.1 i verneforskriften.

Pedersen gir følgende begrunnelse for klagen:

«Ser til min forbauselse at jeg har fått avslag på min søknad om oppføring av vedskjul og grillhus ved min hytte i Purkvik. Hytta ble begynt oppført i 1994 og hadde ikke økonomi til å ferdigstille hytta med en gang, da jeg så for meg at byggeperioden skulle pågå noen år.

Det er vel ikke unaturlig at det er vedbod og oppbevaringsbod på en hytte selv om den står i en nasjonalpark, og spesielt når nasjonalparken ble opprettet flere år etter byggestart av hytta. Da det ikke er tilknyttet strøm så er eneste alternativ vedfyring og da er det på sin plass med en vedovn.

Når det gjelder grillhus som var tenkt bygd i samme stil som badestampen som står ved hytta i dag, kan jeg ikke se for meg at det skulle ha noen innvirkning av nasjonalparken i sin helhet.

Slik hytta ligger i nasjonalparken (Purkvik) kan jeg ikke se at det er noen belastning verken for slitasje, forstyrrelse eller ferdsel for nasjonalparken. Skal du til Purkvik må du bruke båt, så det er ikke mye fotturister i området.

Er det en så stor belastning å ha min fritidseiendom i nasjonalparken synes jeg dere bør innløse bygningen som står i Purkvik.»

Vurdering

Hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket er beskrevet i styresak 67/2012 av 04.09.2012. Klagen er sendt innenfor klagefristen til å klage, og må derfor anses som gyldig.

Søker klager på at det er urimelig at det ikke kan tillates bygging av vedbod og grillhus til en eksiterende hytte i nasjonalparken. Det påpekes blant annet at hytten ble bygd før vernet. I nasjonalparken så er hva som kan tillates innenfor for nasjonalparken bestemt av verneforskriften og forvaltningsplanen. I nasjonalparken er det i utgangspunktet ikke tillatt med nye bygninger slik denne saken dreier seg om. Det er kun eventuelt tillatt med ombygging eventuelt mindre utvidelse av eksisterende bygninger, jfr. vurderingene og hjemmelsgrunnlaget i styresak 67/2012.

Saken er derfor vurdert etter § 4 i verneforskriften generelle dispensasjonshjemmel. Her er det to vilkår som må være oppfylt før at eventuelt dispensasjon kan gis. Som det fremgår av saksfremlegget i sak 67/2012 vurderes tiltakene å være i strid med verneformålet og at dispensasjon ikke kan gis. Dette blant annet på bakgrunn av samlet belastning i naturmangfoldloven, der presedenshensyn står sterkt i denne saken da en fort kan forvente lignende saker fra de andre 40 fritidsboligene innen nasjonalparken. Det vises ellers til vurderingene i sak 67/2012.

Konklusjon

Vedtaket i styresak 67/2012 den 04.09 2012 opprettholdes.

Parter i saken:

Anne-Brit og Geir Pedersen	Ånsvik	8220	RØSVIK
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Doukta reinbeitedistrikt v/ Anfinn Pavall	Neverhaug	8215	VALNESFJORD
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statens Naturoppsyn	Jernbaneveien 100	8038	Bodø
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Vedlegg:

1 Klage på avslag på søknad om dispensasjons fra verneforskriften - Sjunkhatten nasjonalpark - Geir Pedersen, mottatt 11. oktober 2012

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Sjunkhatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplanen for Sjunkhatten nasjonalpark, punkt 4.9 bygninger og anlegg
- Styresak 67/2012 den 04.09.2012 – Midtre Nordland nasjonalparkstyre
- Søknad fra Geir og Anne-Brit Pedersen, datert 31.05.2012

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø.

Mottatt FM-NO
11 OKT. 2012

Klage på vedtak. Arkiv kode 2012/4369-432.2.

Ser til min forbauselse at jeg har fått avslag på min søknad om oppføring av vedskjul og grillhus ved min hytte i Perkerik. Hytta ble begynt oppført i 1994 og hadde ikke økonomi til å ferdigstille hytta med en gang, der jeg så for meg at byggeperioden skulle pågå noen år.

Det er vel ikke unaturlig at det er vedbod og oppbevaringsbod på en hytte selv om den står i nasjonalpark, og spesielt når nasjonalparken ble opprettet flere år etter byggestart av hytta.

Da det ikke er tilknyttet strøm så er eneste alternativ vedfyring og da er det på sin plass med en vedovn.

Når det gjelder grillhus som var tenkt bygd i samme stil som badestampen som står ved hytta idag, kan jeg ikke se for meg at det skulle ha noe innvirkning av nasjonalparken i sin helhet.

Slik hytta ligger i nasjonalparken (Perkerik) kan jeg ikke se at det er noen belastning verken for ~~Stiløsje~~, forstyrrelse eller ferdsel for nasjonalparken

Skal du til Perkerik må du bruke båt, så det er ikke mye fotturister i område.

Er det en så stor belastning å ha min fritidseiendom i nasjonalparken synes jeg dere bør innløse bygningen som står i Perkerik.

Med hilsen Geir Pedersen

Ånsvik
8220 Røsvik

Arkivsaksnr: 2012/7931-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 22.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	88/2012	06.12.2012

Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om motorisert transport til hytte ved Kvitbergvatnet - Vidar Holm

Forslag til vedtak

Vidar Holm, Bodø gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan Landskapsvernområde, kap. IV pkt. 7, for bruk av snøskuter til frakt av varer og utstyr til egen hytte ved Kvitbergvatnet. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, punkt 2.

Det gis avslag på søknad om motorisert transport fra 1.januar til 1.mars og i perioden 1.mai til andre helga i mai.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars - 1. mai i årene 2013 og 2015.
* Dispensasjonen gjelder for inntil seks turer med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
* Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.14.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I søknad av 07.11.2012 søker Vidar Holm om dispensasjon for bruk av snøskuter for transport av utstyr og ved til egen hytte ved Kvitbergvatnet innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde. Det søkes om utvidelse av kjøresesongen fra 1.januar til andre helga i mai 2013 – 2017.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989. Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell
I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Gåsvatnan landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 7. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, punkt 2. Søknad om motorisert transport utover denne perioden må behandles etter den generelle dispensasjonsregelen for verneområdet, § 48 i naturmangfoldsloven. Den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal behandles strengt og kun benyttes unntaksvis og for enkeltturer i helt spesielle tilfeller.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren. Etter verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Søker ønsker motorisert transport opp til hytta i perioden fra 10.februar til 1.mars, verneforskriften åpner imidlertid ikke for å gi en slik dispensasjon utover perioden mars – april.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid

i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Verneforskriftene og forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Innspill om utvidelse av perioden for dispensasjoner for motorisert transport til hyttene vil bli tatt med og vurdert i dette arbeidet.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Vidar Holm	Teiebærveien 5	8026	BODØ

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

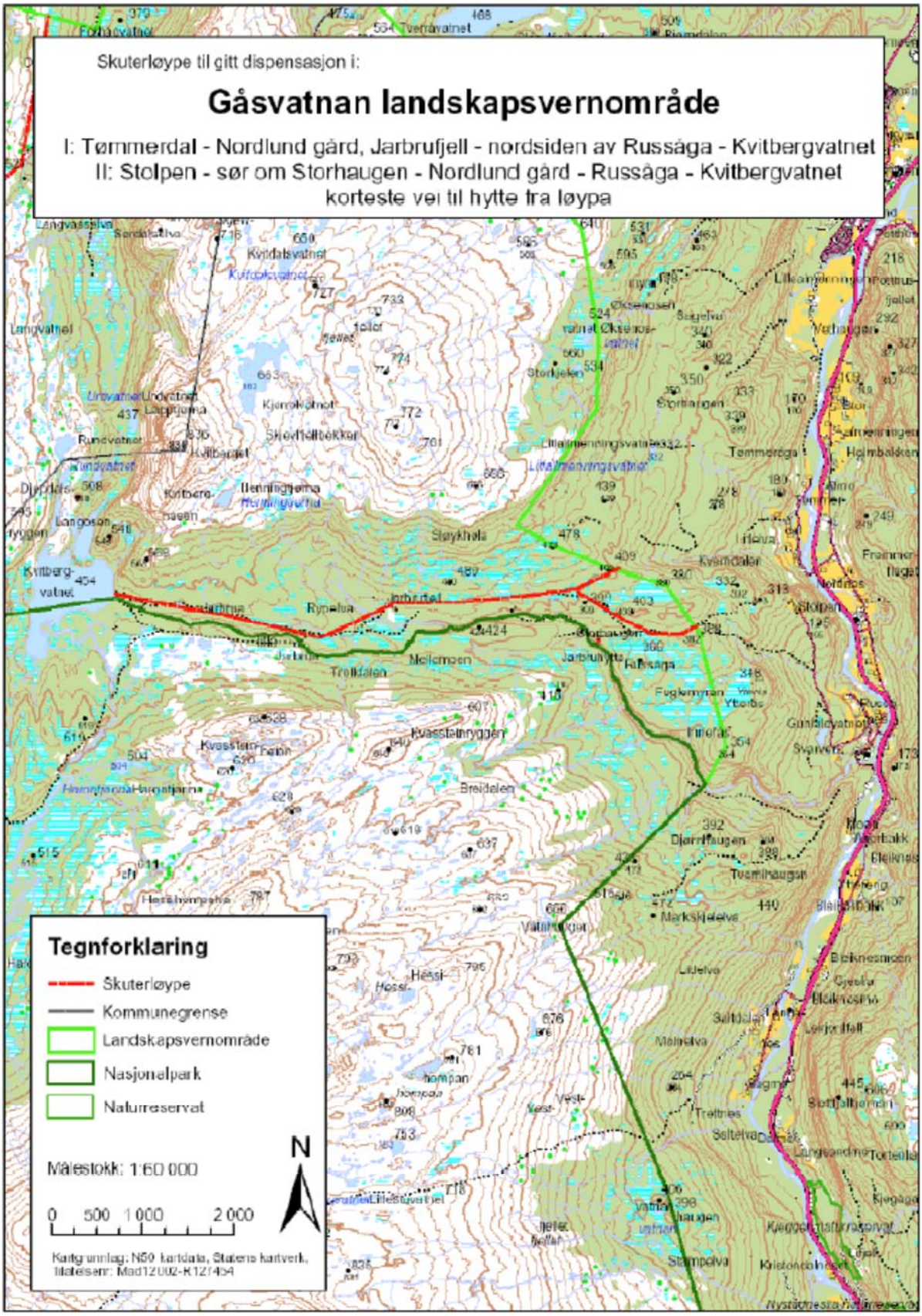
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Gåsvatnan landskapsvernområde
I: Tømmerdal - Nordlund gård, Jarbrufjell - nordsiden av Russåga - Kvitbergvatnet
II: Stolpen - sør om Storhaugen - Nordlund gård - Russåga - Kvitbergvatnet
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:60 000
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Titatelsenr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2011/6955-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 08.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	89/2012	06.12.2012

Sjunkhatten nasjonalpark - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til uttransport av felt elg - Johan Furebotten

Forslag til vedtak

Klage fra Johan Furebotten på vedtak i arbeidsutvalgssak 40/2012 for Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 26.09.2012 tas ikke til følge. Klagen oversendes klageinstansen, Miljøverndepartementet for endelig behandling.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Sjunkhatten nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader og ta stilling til hvordan klager skal behandles. Johan Furebotten har påklaget vedtak gjort i arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre i sak 40/2012 den 26.09.2012.

Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljøverndepartementet (MD) for endelig behandling. Direktoratet for naturforvaltning (DN) skal forberede klagen.

Arbeidsutvalget for Midtre Nordland Nasjonalparkstyre har i arbeidsutvalgssak 40/2012 den 26.09.2012 fattet følgende vedtak (enstemmig som innstillingen i saken):

1. *Johan Furebotten gis dispensasjon til bruk av lett beltekjøretøy (elgtrekk/jernhest) for uttransport av felt elg i på Statskogs vald i Fridalen i Sjunkhatten nasjonalpark. Dispensasjonen gis med hjemmel i verneforskriftens § 3 punkt 6.3 i, jfr § 3 6.1 i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark.*

Vilkår for dispensasjonen:

- *Dispensasjonen gjelder for 2012-2013 og gjelder kun for uttransport av felt elg.*
- *Det skal tas hensyn til dyreliv og vegetasjon ved bruk av beltekjøretøyet.*

- *Det skal ikke settes varige spor i terrenget. Med varige spor menes spor som er synlige over flere sesonger.*
- *Dette betyr at dispensasjonen til bruk av elgtrekk i forbindelse med utfrakt av felt elg gir tillatelse til å kjøre på myr og ellers i terrenget men at hovedhensikten med vilkårene er at kjøringen ikke skal føre til varige spor og forringelse av naturverdiene i området.*
- *Det skal innhentes tillatelse fra grunneiere og kommune før kjøringen starter.*
- *Dispensasjonen gjelder kun for lett beltekjøretøy, elgtrekk, som ikke setter varige spor i terrenget.*
- *Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.*

2. *I henhold til verneforskriftens § 4 gis Johan Furebotten avslag på søknad om dispensasjon til bruk av snøscooter, ATV og bandvogn som kjøretøy for uttransportering av felt elg i Fridalen i Sjunkhatten nasjonalpark.*

Johan Furebotten gir følgende begrunnelse for klagen:

«1. Vår søknad om dispensasjon er av dem utvidet utover søknadens omsøkte transportløsninger. Det er av dem blitt utvidet med transportløsninger hentet fra en telefonsamtale fra dem. Denne samtale kan ikke ansees å erstatte vår formelle søknad. At en muntlig diskusjon med betraktninger om de begrensede muligheter for innleie av elgtrekk med eksempler om hva som forefinnes i Valnesfjord m/omegn – herunder eksempelvis bandvogn (militær type BV202) eid av privatperson – deretter er medkommet i deres behandling ansees som en direkte saksbehandlingsfeil. Utvidelsen foretatt av dem ansees å ha påvirket de vurderinger for enkeltvedtaket som søknadens faktiske innhold skulle medføre for både saksbehandler samt styret.

2. Beskrevne vurderinger om ATV oppfattes som mangelfulle på en slik måte at nødvendig kunnskap om utrustning for slike kjøretøy ikke kan være tatt hensyn til. ATV finnes i markedet – såvel som her i distriktet, med belteutrustning slik at disse vil falle inn under kategorien lett beltekjøretøy med tilsvarende lavt belte/ hjultrykk på terrenget. Vurderinger vedr. slik løsning fremgår ikke av utredningen, og kvalifiserer derfor trolig også til mangler ved saksbehandlingen.

3. Saksbehandlingen av alternativet snøscooter anseer vi som direkte feil. Fridalen er velkjent som et område med store snømengder – og vi har (og mange med oss) allerede erfart at snø kommer i løpet av elgjakta. Saksbehandler har nok neppe den nødvendige kjennskap til lokale forhold vi forventer. En nærmere redegjørelse er her nødvendig å motta.

4. Parkstyret har i fjorårets behandling mottatt vår redegjørelse for problemer med transport av felt elg. I årets søknad tok vi for gitt at denne informasjon om faktiske forhold som da ble redegjort fortsatt var tilgjengelige. Forholdene er de samme. Søk etter elgtrekk også i år er negative ved at mulighet for tilgang på redskapet når vi måtte trenge det, - er fraværende for oss. Vi har tidligere redegjort for urimeligheten i å skulle investere for slikt utstyr for ett særskilt vall hvor vi er «kortvarige gjester.» Uten grunneier/ varige jaktrettigheter medfører vedtaket økonomiske konsekvenser som medfører at vanlige jegere/ allmennheten ikke kan realisere jakt her til lands på statens grunn. Dette ansees ikke å være i tråd med det samlede forvaltningsansvaret parkstyret er tillagt. Som forvaltningsorgan følger også et ansvar iht. forvaltningsloven formål utover selve parkens spesifikke og faglige statutter.

5. Det henvises til at Statskog som grunneier har «signalisert at de ikke ønsker bruk av ATV på barmark i forbindelse med uttransportering av felt elg på sine områder.» Det bes derfor om kopi av slike dokument hvor disse «signaler» fremkommer. Fra grunneier har vi ikke mottatt noen restriksjoner på dette forhold i den kontrakt eller tilbud som vi forholder oss til. På vårt spørsmål om dette til grunneier møtes vi med usikkerhet om et konkret «signal» foreligger. Videre opplyses det at vi anser deres foreliggende forvaltning for uttransport av felt elg fra parkens areal vedr. jaktfeltet, - i realiteten representerer en kvalitetsforringelse av det kontraktsbundne innhold og premisser. Dette vil trolig få konsekvenser for både oss og grunneier.

6. Til sist anfører vi at fjorårets behandling i parkstyret av tilsvarende søknad om dispensasjon la opp til en fornuftig praksis vi anså akseptabel for senere år. Vi hadde derfor forventet et annet utfall hvor bruk av ATV ble akseptert – og ber derfor om en tydeliggjøring av hvilke forskjeller som årets søknad gjøres gjenstand for. Fjorårets vedtak om dispensasjon tydeliggjør videre at parkens forvaltningsplan allerede var godkjent av Direktoratet for naturforvaltning på behandlingstidspunktet. Spørsmålet om presedens basert på fjorårets resultat anser vi derfor er ubesvart i forhold til saksbehandlingen foretatt i 2011.

Grunnet at elgjakten avsluttes i år pr 30.10.2012 – så må forventes en rask saksbehandling på denne klage fra Deres og departementets side. Inntil klagesaken er fullført bør derfor vårt jaktlag ha adgang til slik transport som omsøkt med henvisning til at det var minnelig grunn til å forvente dette basert på forrige dispensasjon. Et kjapt svar på dette isolerte forhold bør derfor komme fra dem.»

Vurdering

Hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket er beskrevet i arbeidsutvalgssak 40/2012 av 26.09.2012. Klagen er sendt innenfor klagefristen til å klage, og må derfor anses som gyldig.

Til punkt 1 i klagen tok sekretariatet med søknad om bandvogn, ettersom det ble oppfattet som et ønske fra søker etter telefonsamtale. Hvis dette bygger på en misforståelse beklager vi det. Uansett vil ikke sekretariatet innstilt noe annet i saken da vi har vært helt klar på at etter verneforskriften og forvaltningsplanen for Sjunkhatten kan det kun gis tillatelse til bruk av lett beltekjøretøy (lignende jernhest) for uttransportering av felt elg, jfr. arbeidsutvalgssak 40/2012.

Til punkt 2 i klagen er det hele tiden henvist til verneforskriften og forvaltningsplanen for hvilke type kjøretøy som kan tillates til omsøkt transport. I verneforskriften står det blant annet følgende (§3, punkt 6.3.i): *bruk av lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget eller luftfartøy for uttransport av felt elg og hjort.* I forvaltningsplanen står det blant annet under 4.10 (naturressurser, punkt d): *lett beltekjøretøy er ment å være jernhest eller tilsvarende. ATV med belter er ikke å betrakte som et lett terrenggående beltekjøretøy.*

Til punkt 3 i klagen henvises det igjen til verneforskriften og forvaltningsplanen, der det kun kan gis tillatelse til bruk av lett beltekjøretøy. Snøforholdene i oktober i år tilsa i hvert fall at det var svært begrenset med snøscooterføre.

Til punkt 4 i klagen henvises det blant annet i klagen at problemet med valg av bruk av transportmiddel ble fremlagt i fjorårets søknad. Dette er tatt med i vår vurdering, men igjen så blir en sak vurdert etter verneforskrift, forvaltningsplan og naturmangfoldloven. I denne saken tilsa det at bruk av lett beltekjøretøy var det som kunne tillates av hensynet til verneverdiene.

Til punkt 5 i klagen har Statskog i møter og mail utrykt tydelighet at de har et ønske om at naturverdiene skal hensynstas i barmarkssaker på deres eiendom. Statskog forholder seg til verneforskriften og forvaltningsplanen for området.

Til punkt 6 i klagen har sekretariatet både i år og i fjor innstilt på det samme i denne saken, nettopp av hensynet til hva som kan tillates etter verneforskriften og forvaltningsplanen. I fjor valgte arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre å gi en tillatelse til bruk av ATV til omsøkt transport. Midtre Nordland nasjonalparkstyre har gjennom flere saker for bruk av barmarkskjøretøy til uttransport av felt elg konkludert med at det er viktig med en lik praksis i lignende saker. En forholder seg derfor til verneforskriften og forvaltningsplanen.

Konklusjon

Vedtaket i arbeidsutvalgssak 40/2012 for Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 26.09 2012 opprettholdes.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Doukta reinbeitedistrikt v/ Anfinn Pavall	Neverhaug	8215	VALNESFJORD
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Johan Furebotten	Vangveien 10	8200	FAUSKE
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statens Naturoppsyn	Jernbaneveien 100	8038	Bodø

Vedlegg:

1 Klage fra Johan Furebotten, datert 03.10.2012

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Sjunkhatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplanen for Sjunkhatten nasjonalpark (punkt 4.10 motorferdsel side 71)
- Søknad datert 17.09.2012 – Johan Furebotten
- Arbeidsutvalgssak 40/2012 den 26.09.2012 – Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre.

Moloveien 10

8002

Fauske, 3.10.2012

KLAGE PÅ VEDTAK SJUNKHATTEN NASJONALPARK – SØKNAD OM DISPENSASJON FOR UTTRANSPORT AV FELT ELG.

Det vises til deres vedtak 2011/6955-432.3 av 1.10.2012 og som er mottatt pr post i dag, og levere herved vår klage på det foreliggende vedtak med bakgrunn i følgende forhold:

1. Vår søknad om dispensasjon er av dem utvidet utover søknadens omsøkte transportløsninger. Det er av dem blitt utvidet med transportløsninger hentet fra en telefonsamtale fra dem. Denne samtale kan ikke ansees å erstatte vår formelle søknad. At en muntlig diskusjon med betraktninger om de begrensede muligheter for innleie av elgtrekk med eksempler om hva som forefinnes i Valnesfjord m/omegn – herunder eksempelvis bandvogn (militær type BV202) eid av privatperson – deretter er medkommet i deres behandling ansees som en direkte saksbehandlingsfeil. Utvidelsen foretatt av dem ansees å ha påvirket de vurderinger for enkeltvedtaket som søknadens faktiske innhold skulle medføre for både saksbehandler samt styret.
2. Beskrevne vurderinger om ATV oppfattes som mangelfulle på en slik måte at nødvendig kunnskap om utrustning for slike kjøretøy ikke kan være tatt hensyn til. ATV finnes i markedet – såvel som her i distriktet, med <u>belteutrustning</u> slik at disse vil falle inn under kategorien lett beltekjøretøy med tilsvarende lavt belte/ hjultrykk på terrenget. Vurderinger vedr. slik løsning fremgår ikke av utredningen, og kvalifiserer derfor trolig også til mangler ved saksbehandlingen.
3. Saksbehandlingen av alternativet snøscooter anseer vi som direkte feil. Fridalen er velkjent som et område med store snømengder – og vi har (og mange med oss) allerede erfart at snø kommer i løpet av elgjakta. Saksbehandler har nok neppe den nødvendige kjennskap til lokale forhold vi forventer. En nærmere redegjørelse er her nødvendig å motta.
4. Parkstyret har i fjorårets behandling mottatt vår redegjørelse for problemer med transport av felt elg. I årets søknad tok vi for gitt at denne informasjon om faktiske forhold som da ble redegjort fortsatt var tilgjengelige. Forholdene er de samme. Søk etter elgtrekk også i år er negative ved at mulighet for tilgang på redskapet når vi måtte trenge det, - er fraværende for oss. Vi har tidligere redegjort for urimeligheten i å skulle investere for slikt utstyr for ett særskilt vall hvor vi er «kortvarige gjester.» Uten grunneier/ varige jaktrettigheter medfører vedtaket økonomiske konsekvenser som medfører at vanlige jegere/ allmennheten ikke kan realisere jakt her til lands på statens grunn. Dette ansees ikke å være i tråd med det samlede forvaltningsansvaret parkstyret er tillagt. Som forvaltningsorgan følger også et ansvar iht. forvaltningsloven formål utover selve parkens spesifikke og faglige statutter.
5. Det henvises til at Statskog som grunneier har «signalisert at de ikke ønsker bruk av ATV på barmark i forbindelse med uttransportering av felt elg på sine områder.» Det bes derfor om

kopi av slike dokument hvor disse «signaler» fremkommer. Fra grunneier har vi ikke mottatt noen restriksjoner på dette forhold i den kontrakt eller tilbud som vi forholder oss til. På vårt spørsmål om dette til grunneier møtes vi med usikkerhet om et konkret «signal» foreligger. Videre opplyses det at vi anser deres foreliggende forvaltning for uttransport av felt elg fra parkens areal vedr. jaktfeltet, - i realiteten representerer en kvalitetsforringelse av det kontraktsbundne innhold og premisser. Dette vil trolig få konsekvenser for både oss og grunneier.

6. Til sist anfører vi at fjorårets behandling i parkstyret av tilsvarende søknad om dispensasjon la opp til en fornuftig praksis vi anså akseptabel for senere år. Vi hadde derfor forventet et annet utfall hvor bruk av ATV ble akseptert – og ber derfor om en tydeliggjøring av hvilke forskjeller som årets søknad gjøres gjenstand for. Fjorårets vedtak om dispensasjon tydeliggjør videre at parkens forvaltningsplan allerede var godkjent av Direktoratet for naturforvaltning på behandlingstidspunktet. Spørsmålet om presedens basert på fjorårets resultat anser vi derfor er ubesvart i forhold til saksbehandlingen foretatt i 2011.

Grunnet at elgjakten avsluttes i år pr 30.10.2012 – så må forventes en rask saksbehandling på denne klage fra Deres og departementets side. Inntil klagesaken er fullført bør derfor vårt jaktlag ha adgang til slik transport som omsøkt med henvisning til at det var minnelig grunn til å forvente dette basert på forrige dispensasjon. Et kjapt svar på dette isolerte forhold bør derfor komme fra dem.

Med hilsen

Johan Furebotten

Vangsveien 10

8200 Fauske

Mobil 91324366

Arkivsaksnr: 2012/4105-0
Saksbehandler: Ronny Skansen
Dato: 08.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	90/2012	06.12.2012

Gåsvatnan landskapsvernområde - Klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til utvidelse hytte ved Kvitbergvatnet - Sissel Pettersen

Forslag til vedtak

Klage fra Sissel Pettersen på vedtak i styresak 64/2012 den 04.09.2012 tas ikke til følge. Klagen oversendes klageinstansen, Miljøverndepartementet for endelig behandling.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde, og skal behandle dispensasjonssøknader og ta stilling til hvordan klager skal behandles. Sissel Pettersen har påklaget vedtak gjort i sak 64/2012 den 04.09.2012 av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljøverndepartementet (MD) for endelig behandling. Direktoratet for naturforvaltning (DN) skal forberede klagen.

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre har i styresak 64/2012 den 04.09.2012 fattet følgende vedtak (enstemmig som innstillingen i saken):

Sissel Pettersen gis avslag på søknad om tillatelse til utvidelse av hytte ved Kvitbergvatnet i Saltdal kommune innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde i henhold til kap. IV pkt. 1 i verneforskriften.

Sissel Pettersen gir følgende begrunnelse for klagen:

Hytta ligger i et etablert hyttefelt og de eldste hyttene ble bygd allerede tidlig på 1900-tallet. Senere er de fleste hyttene blitt renovert og utbygd i henhold til kommunens regler og endrede krav og behov.
Hyttene brukes i dag på en helt annen måte enn da ble bygd, noe som var lenge før området ble vernet.
Vi syns det er urettferdig behandling at de av kommunens innbyggere som tilfeldigvis har hytte i vernet område ikke får bygge inntil 100 m2 når øvrige hytteeiere i samme kommune kan gjøre det.
Vi har jo selvsagt tenkt å gjøre det så skånsomt som mulig, vi er jo ikke interessert i å rasere naturen rundt vår egen hytte.
Det argumenteres med at på grunn av veldig spesiell natur v/Kvitberget, Skjevlfjell og Rusågrotta så kan ikke hyttene bygges ut mer enn de allerede er i dag. Men da disse områdene ligger opptil flere kilometer fra hytteområdet skjønner ikke vi at vi skal behandles så strengt.
Et annet argument er at vi i 2013 skal kjøpe tomta hytta står på og da vil vi finne det merkelig at vi ikke skal få lov til å bygge på vår egen eiendom så lenge vi forholder oss til de reglene som ellers gjelder i kommunen.
Den saken er allerede behandlet og godkjent av Statskog og etableringsgebyret er allerede betalt.

Litt historie om Kvitbergvatnet:
Menneskelig aktivitet gjennom generasjoner har vært med på å forme området rundt Kvitbergvatnet, hvor vi har hytta.
Derfor er det å argumentere med at hyttene er en "belastning" for området noe søkt, nesten provoserende.
Hyttene her er bygd på begynnelsen av 1900-tallet for bruk i næring for lokalbefolkningen i Tømmerdal og Russånes.
Vår hytte var damvokterhytte for det oppdemte Kvitbergvatnet fra starten av 1900 til 1942.
Vannet gikk til drift av maskinene ved min oldefars fabrikk ,Rusaanes Snekkerifabrikk.
Tiden etter oppdemningsperioden skapte en tett fauna rundt vannet med et rikt fugleliv.
Andre av hyttene var gjeter- og skogskoier. Sauedriften i området har hatt en stor betydning for plantelivet det beskrives i avslaget.

Så denne menneskelige aktiviteten og dens fortsettelse måtte jo tas med i Landskapsvernområdet da det senere ble opprettet. Da dette skjedde fikk vi hytteeiere vite at det ikke ville bli tillatt med bygging av nye hytter. Men utvidelse var det ikke noe hinder for, og at det skulle avgjøres av Saltdal Kommune.
Den eksisterende konsentrerte hyttebebyggelsen er i dag lite synlig i terrenget. Hyttenes bruk er til områdets fortjeneste. Fiskevann kultiveres, stier og bruer vedlikeholdes og et visst oppsyn med området opprettholdes således.
Som et apropos så nevnes det at foreningshytter og næringshytter tillates utvidet.
Det ble for noen år siden tillatt bygging av en gjeterhytte v/Langvann (Krubbalon), denne hyttens plassering er i sterk kontrast med hyttefeltet v/Kvitbergvatnet.
Vi ønsker fortsatt bruk av vår hytte og ønsker å utvide hytta for nye generasjoner slik at de også kan ta del i det friluftslivet vi er så glad i.

Vurdering

Hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket er beskrevet i styresak 64/2012 av 04.09.2012. Klagen er sendt innenfor klagefristen til å klage, og må derfor anses som gyldig.

Søker henviser blant annet i klagen at det er urimelig at det ikke kan gis tillatelse til utvidelse av eksisterende hytte med inntil 100m^2 innenfor verneområdet, da det utenfor verneområdet i samme kommune er tillatt. Innenfor verneområdet er det sånn at det er verneforskriften og forvaltningsplanen som bestemmer hva som kan tillates. Dette er lovverk som står over annet lovverk i kommunen. Dette er blant for å kunne ivareta viktige nasjonale verdier for fremtiden.

I verneforskriften eller forvaltningsplanen for Gåsvatnan landskapsvernområde er det ikke åpnet opp for at det kan gis tillatelse til utvidelse av private hytter. Saken er derfor vurdert etter § 48 i naturmangfoldloven, den generelle dispensasjonshjemmel. Her er det to vilkår som må være oppfylt før at eventuelt dispensasjon kan gis. Som det fremgår av saksfremlegget i sak 64/2012 vurderes tiltakene å være i strid med verneformålet og at dispensasjon ikke kan gis. Dette blant annet på bakgrunn av samlet belastning i naturmangfoldloven, der presedenshensyn står sterkt i denne saken da en fort kan forvente lignende saker fra de andre 35 fritidsboligene innenfor landskapsvernområdet.

Isolert sett så vil neppe utvidelse av denne hytten ha stor negativ virkning for verneverdiene og verneformålet, men en må alltids vurdere helheten innenfor verneområdet, for å sikre at verdiene i området blir ivaretatt for fremtiden. Det vises ellers til vurderingene i sak 64/2012.

Når det gjelder kommentarene til at dette er godkjent av Statskog og etableringsgebyret betalt, så er det sånn at Statskog forholder seg til de reglene som gjelder i et verneområde. I denne saken kreves det en dispensasjon fra verneforskriften av forvaltningsmyndigheten i første omgang.

Konklusjon

Vedtaket i styresak 64/2012 den 04.09 2012 opprettholdes.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Sissel Pettersen	Moveien 14	8250	ROGNAN
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog v/ Fjelltjenesten			

Vedlegg:

1 Klage på avslag vedrørende søknad om utvidelse av hytte ved Kvitbergvatnet i Gåsvatnan landskapsvernområde - Sissel Pettersen, datert 26. september 2012

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplanen for de verna områdene i Saltfjellet
- Styresak 64/2012 den 04.09.2012 – Midtre Nordland nasjonalparkstyre
- Søknad om dispensasjon fra verneforskriften – Sissel Pettersen

Til Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Storjord
8255 Røkland

Rognan 26 sept.2012

KLAGE PÅ AVSLAG VEDRØRENDE SØKNAD OM UTBYGGING AV HYTTE V/KVITBERGVATNET I GÅSVATNAN LANDSKAPSVERNOMRÅDE.

Jeg viser til ovennevnte og vil herved klage på avgjørelsen. Klagen vil jeg begrunne med følgende:

Hytta ligger i et etablert hyttefelt og de eldste hyttene ble bygd allerede tidlig på 1900-tallet. Senere er de fleste hyttene blitt renovert og utbygd i henhold til kommunens regler og endrede krav og behov.
Hyttene brukes i dag på en helt annen måte enn da ble bygd, noe som var lenge før området ble vernet.
Vi syns det er urettferdig behandling at de av kommunens innbyggere som tilfeldigvis har hytte i vernet område ikke får bygge inntil 100 m2 når øvrige hytteeiere i samme kommune kan gjøre det.
Vi har jo selvsagt tenkt å gjøre det så skånsomt som mulig, vi er jo ikke interessert i å rasere naturen rundt vår egen hytte.
Det argumenteres med at på grunn av veldig spesiell natur v/Kvitberget, Skjevlfjell og Rusågrotta så kan ikke hyttene bygges ut mer enn de allerede er i dag. Men da disse områdene ligger opptil flere kilometer fra hytteområdet skjønner ikke vi at vi skal behandles så strengt.
Et annet argument er at vi i 2013 skal kjøpe tomta hytta står på og da vil vi finne det merkelig at vi ikke skal få lov til å bygge på vår egen eiendom så lenge vi forholder oss til de reglene som ellers gjelder i kommunen.
Den saken er allerede behandlet og godkjent av Statskog og etableringsgebyret er allerede betalt.

Litt historie om Kvitbergvatnet:
Menneskelig aktivitet gjennom generasjoner har vært med på å forme området rundt Kvitbergvatnet, hvor vi har hytta.
Derfor er det å argumentere med at hyttene er en "belastning" for området noe søkt, nesten provoserende.
Hyttene her er bygd på begynnelsen av 1900-tallet for bruk i næring for lokalbefolkningen i Tømmerdal og Russånes.
Vår hytte var damvokterhytte for det oppdemte Kvitbergvatnet fra starten av 1900 til 1942.
Vannet gikk til drift av maskinene ved min oldefars fabrikk ,Rusaanes Snekkerifabrikk.
Tiden etter oppdemningsperioden skapte en tett fauna rundt vannet med et rikt fugleliv.
Andre av hyttene var gjeter- og skogskoier. Sauedriften i området har hatt en stor betydning for plantelivet det beskrives i avslaget.

Så denne menneskelige aktiviteten og dens fortsettelse måtte jo tas med i Landskapsvernområdet da det senere ble opprettet. Da dette skjedde fikk vi hytteeiere vite at det ikke ville bli tillatt med bygging av nye hytter. Men utvidelse var det ikke noe hinder for, og at det skulle avgjøres av Saltdal Kommune.
Den eksisterende konsentrerte hyttebebyggelsen er i dag lite synlig i terrenget. Hyttenes bruk er til områdets fortjeneste. Fiskevann kultiveres, stier og bruer vedlikeholdes og et visst oppsyn med området opprettholdes således.
Som et apropos så nevnes det at foreningshytter og næringshytter tillates utvidet.
Det ble for noen år siden tillatt bygging av en gjeterhytte v/Langvann (Krubbalon), denne hyttens plassering er i sterk kontrast med hyttefeltet v/Kvitbergvatnet.
Vi ønsker fortsatt bruk av vår hytte og ønsker å utvide hytta for nye generasjoner slik at de også kan ta del i det friluftslivet vi er så glad i.

Håper på positivt svar.
Med vennlig hilsen
Sissel Pettersen

Sissel Pettersen
Movegen 14
8250 Rognan
Tlf. 92440357, epost: sisselpettersen@yahoo.no

Arkivsaksnr: 2012/3621-0

Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug

Dato: 20.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	91/2012	06.12.2012

Saltfjellet-Svartisen NP - Søknad om dispensasjon til utvidelse av eksisterende uthus med anneks/badstu - Saltfjellet reinbeitedistrikt

Forslag til vedtak

- *Midtre Nordland nasjonalparkstyre finner ikke at mottatt byggesøknad for anneks/badstu som forutsetter dispensasjon etter nml §48 og kan medføre økt motorferdsel på barmark samt ha konsekvenser for verneverdiene i området, er forankret i overordnet planverk – jfr. Reindriftslovens § 62. På denne bakgrunn avslås søknaden.*

- *Når godkjent driftsplan og søknader om dispensasjon for barmarkskjøring i området ihht. til gjeldende verneforskrift for verneområdene i Saltfjellet-Svartisen foreligger, vil byggesøknaden bli realitetsbehandlet.*

Bakgrunn
Byggesaken
Denne saken ble behandlet av Midtre Nordland nasjonalparkstyre som en ulovlig byggesak i møte 30.mai 2012 – ST-sak 54/2012, på bakgrunn av mottatt rapport fra Fjelltjenesten datert 7.mai 2012. Styret fattet slikt vedtak med 7 mot 6 stemmer:

1. *«Styret ber Fylkesmannen i Nordland om å vurdere tiltaket i forhold til §§ 69-73 i nml. Kap. IX».*

Protokoll med vedtak ble oversendt Fylkesmannen i Nordland 14.06.2012.

Av oversendelsen fremgår det at Midtre Nordland nasjonalparkstyre ber Fylkesmannen i Nordland vurdere tiltaket i forhold til delegert myndighet etter §§ 69-73 i naturmangfoldlovens kap IX.

For å få et bedre beslutningsgrunnlag ba Fylkesmannen i brev datert 13.juli 2012 om en redegjørelse fra reinbeitedistriktet. I brevet heter det bl.a.:

«Fylkesmannen ber med dette om redegjørelse fra Saltfjellet reinbeitedistrikt angående bygging i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark tilknyttet distriktets hytte sør for Stallogropa.

Det gis frist til 1. september 2012 med å gi tilbakemelding.

Før Fylkesmannen eventuelt krever retting av tiltaket ber vi om en redegjørelse fra reinbeitedistriktet rundt de faktiske forhold. Her bør distriktet redegjøre for på hvilket grunnlag bygget er oppført. Videre må byggets funksjon og hensikt oppgis. Dersom tiltaket er forankret i bruksregler eller distriktsplan for reinbeitedistriktet bes dette dokumenteres.

Fylkesmannen vil på bakgrunn av de opplysninger reinbeitedistriktet kommer med vurdere hvilke forvaltningsmessige reaksjoner som skal iverksettes».

Det heter i brevet til FM mottatt 03.09.2012 fra distriktet:

«Oppføring av tilbygg til uthus, redegjørelse

Hytta i Stalloroggi er sentralt plassert og blir brukt både på våren, sommeren, høsten og tidlig vinter. Av alle hyttene vi har, er det denne hytta som blir mest brukt. I hytta er det 6 senger og 2 sofaer som kan brukes som senger ved behov. Vi er 7 siidaandeler fordelt på 22 manntallsførte reineiere, pluss barn. Når vi er mange på hytta, så er det altfor lite med sengeplasser.
Når hytta og uthuset ble bygd (1984), var det ikke mer penger eller material til å bygge uthuset større. Uthuset var på 5 x 4 meter stort. Behovet skulle vært på minst 3x3 m pr.siidaandel.
Planen har vært fra første stund å lage den stor nok til å kunne fungere som en basestasjon.
Uthuset brukes til å lagre drivstoff, ved, maskiner, mat, klær og annet ekstra utstyr. Det er også bygd inn et utedo.
Tilbygget er 2,5 meter lang og 4 meter bred, bygd i samme stil som det opprinnelige uthuset.
Innholdet i tilbygget er badstue med vedovn, dusj og som også kan fungere som ekstra soveplass.

Med bakgrunn i dette og at tilbygget er i beskjeden størrelse, mener vi at vi har bygd i godtro og i henhold til de opprinnelige planene».

Fylkesmannen har ut fra opplysningene i saken sendt saken tilbake til styret og bedt om den behandles på nytt som en omsøkt byggesak. Det heter i brev datert 11.10.2012:

«Etter det Fylkesmannen forstår er ikke utbyggingen behandlet i forhold til verneforskriften for nasjonalparken, og utbygget er således oppført ulovlig. Byggingen er anmeldt av oppsynet, straffeforfølgelse vil være avhengig av påtalemyndighetens behandling av saken. Fylkesmannen kan benytte nml §§ 69 til å pålegge retting, dvs fjerning av utbygget og tilbakeføring til opprinnelig terreng. Tiltakshaver bør imidlertid først gis anledning til å søke om tillatelse til det ulovlige arbeidet. En eventuell søknad må behandles av nasjonalparkstyret, og et avslag derfra vil kunne påklages.

Ved et eventuelt endelig avslag vil Fylkesmannen kunne benytte bestemmelsene i §§ 69-73 for å sikre retting av forholdet. Inntil videre avventer derfor Fylkesmannen Midtre Nordland nasjonalparkstyres behandling av saken».

Sekretariatet har hatt samtale med lederen av distriktet og anmodet om at slik søknad ble sendt. I brev av 1.november 2012 søkes det om dispensasjon fra verneforskriften:

«Søknad om utvidelse av eksisterende uthus ved hytte i Stalluroggi.

Viser til fylkesmannens brev av 11.10.12 med ref. 2012/4381, vårt brev til fylkesmannen den 3.09.2012, samtale med Ole Petter Rundhaug og reindriftslovens § 21. rett til husvære, buer og lignende

Vi søker med dette om å få godkjent tilbygg/forlengelse av uthus ved vår gjeterhytte i Stalluroggi på Saltfjellet og tillatelse til å la det nå eksisterende bygg stå.

Tilbygget er i samme utførelse og farge som den gamle delen. Det sitter også sammen med resterende av uthuset. På bildene som Statskog har vedlagt, så kan det se ut som at det er ulik takhøyde. Pga. at tilbygget er bygget i element og montert på plass var det litt vanskelig å treffe eksakt på centimeteren med taket på det gamle uthuset. Den nye delen ble derfor noen cm. høyere en den gamle delen og som det egentlig var planlagt. Takvinkel er samme som uthuset.
I første omgang vurderte vi også å renovere/bygge om en del av eksisterende uthus til badstu og sovedel, men pga byggets tilstand og byggemåte, så lot det seg ikke gjøre. Derfor ble det bygd som det nå står. Også pga at de eldre i distriktet mente at det forelå i planene fra den tiden hytta ble omsøkt og bygd.
Tilbygget som vi nå søker om å få godkjent er innredet med en badstu del hvor det også er soveplass for 4-5 personer og en del hvor det er mulighet for å vaske seg og bytte klær.
Det er også bygd en platting som "forlengelse" av badstua. Den er i samme størrelse som det nye tilbygget, altså 2.5x4m, men uten tak.

Håper på forståelse for våre behov i forbindelse med vår næring og virke i fjellet.
Ber om tillatelse til å la oppførte tilbygg stå og at det blir godkjent.

Benytter samtidig anledningen til å beklage vår uvitenhet rundt dette med byggetillatelse o.l i forbindelse med utbygging av eksisterende bygg i verneområder».

Dagens reindrift i nasjonalparken
I følge opplysninger fra Reindriftsforvaltningen i Nordland (mai 2012) er øvre reintall i Saltfjellet reinbeitedistrikt 3500 dyr og 1500 dyr i Hestmannen/Strandtindene. I Saltfjellet har antall dyr økt fra 2400 i 89/90 til vel 3300 i 2010. For Hestmannen/Strandtindene, som bl.a. utnytter beiteområdene i Glomdalen og Pikhågan innenfor nasjonalparken, er det en økning fra 350 til 1450 i samme periode.

Øvre reintall er økt etter 1996 samtidig som reintallet tydeligvis har variert en god del i perioden i følge de opplysninger som er gitt i dokumentene fra overskjønnet i Hålogaland lagmannsrett 13.desember 1996. Der heter det på s. 10:

«Høyeste reintall for distriktet er satt til 2700. Reintallet er synkende, pr. 31.mars 1994 var reintallet på 1740 rein, pr. 31.april 1996 hadde tallet sunket til 1295 rein.»

Barmarkskjøring i regi av reindriftsnæringa i forhold til verneforskrift og lovverk
Barmarkskjøringen startet i Saltfjellet omkring 1980. I dokumentene fra overskjønnet i 1996 forutsettes det behov for barmarkskjøring i ca. 2 uker og reineierne bemerket under behandlingen at behovet var begrenset til kjøring i to perioder på en uke hver. Det vises til utdrag fra skjønnsdokumentene - se **trykt vedlegg 1.**

I styremøte 21.september 2011 presenterte SNO v/Carl Norberg den gjennomførte kartleggingen av kjørespor i Saltfjellet og styret behandlet reindriftas barmarkskjøring som egen sak. I ST-sak 40/2011 fattet styre slikt vedtak:

«Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer det som svært viktig å få på plass planverk og bruksregler som gjør det mulig å bringe reindriftas barmarkskjøring i samsvar med verneforskrift og lovverk.

Styret ber om at Reindriftsforvaltninga i Nordland i samarbeid med Saltfjellet reinbeitedistrikt og nasjonalparkforvalterne gir arbeidet med å ferdigstille distriktsplanen nødvendig prioritet. Styret ber om å bli holdt orientert om framdriften i arbeidet.

Når distriktsplan foreligger, vil styret ta initiativ til at forvaltning og reindriftsutøvere møtes for drøfte praktiske løsninger».

Styret ba om at nasjonalparkforvalterne tok en aktiv rolle i dette planarbeidet og ønsket at dette ble fanget opp i vedtaket. Sekretariatet har tatt initiativ til møte Reindriftsforvaltningen der dette har vært tema og også presentert problemstillingene på møte med siidaandelseierne i Nordland. Det er reist spørsmål om når forvaltningen kan forvente å få seg forelagt en distriktsplan – så langt uten resultat.

III Formål

Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante-og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

IV Vernebestemmelser

1. Landskapet

1.1. Landskapet skal være fredet mot tekniske inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper. Opplistingen er ikke uttømmende.

Det er heller ikke tillatt å utføre forundersøkelser for tekniske inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter.

Det er forbudt å bryte løs stein, mineraler eller fossiler. Det samme gjelder uttak av slikt materiale for salg. Grotter og karstforekomster er vernet mot naturinngrep og beskadigelse av enhver art. Det er forbudt å fjerne materiale eller forekomster fra grottene.

1.2. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 1.1. er:

- nødvendig vedlikehold av hytter, gammer og bygninger.
- nødvendig vedlikehold av reindriftsanlegg.
- vedlikehold av gjerder og andre innretninger til bruk for beiting.

1.3. Fylkesmannen eller den fylkesmannen bestemmer kan gi tillatelse til:

- vedlikehold, opprettelse, merking og omlegging av turstier og skiløyper, og legging av bruer og klopper, samt oppsetting av skilt og vegvisere.

- nødvendige tiltak og innretninger på privat grunn for utøvelse av tradisjonell landbruksdrift.
- anlegg og utvidelser av foreningshytter.
- anlegg og tiltak i reindriftsnæringen som går under pkt. 1.1.

Vurdering av søknaden
Spørsmålet er om anneks/badstu i regi av Saltfjellet reinbeitedistrikt er å oppfatte som et tiltak hvor forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra bestemmelsen i kap.IV, pkt. 1.1. med hjemmel i kap. IV. pkt. 1.3.

Ut fra vår vurdering ville en søknad om utvidelse av eksisterende uthus hvor samme funksjon ble beholdt, falt inn under pkt. 1.3. I dette tilfellet dreier det seg om et anneks med badstu som også kan benyttes til overnatting. Tiltaket bidrar til økt overnattingskapasitet, større behov for ved og vil medføre økt motorferdsel og barmarkskjøring som kan ha konsekvenser for verneverdiene.

I dette tilfellet, hvor planverk ikke foreligger og en ny funksjon etableres, mener vi en søknad om dispensasjon til badstu/anneks ikke dekkes av gjeldende bestemmelse. Søknaden må vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 og ikke etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i verneforskriftens kap. 8, jfr. naturmangfoldlovens §77 annet punktum.

Etter naturmangfoldloven § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Begge vilkårene må være oppfylt for at det skal kunne gis dispensasjon. Etter naturmangfoldlovens § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold, og det skal framgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er vurdert og vektlagt i saken.

Etter første alternativ i § 48 første ledd kan det gis dispensasjon dersom det «ikke strider mot vernevedtakets formål». Dette innebærer at tiltaket etter sin art, plassering og omfang ikke må stride mot formålet. I verneforskriftens kap. III om formål står bl.a.:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Det følger av naturmangfoldloven § 8 at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap om naturmangfold, samt effekten av påvirkninger. Kunnskapen om natur- og kulturlandskapet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er bl.a. hentet fra den gamle forvaltningsplanen, gjennomførte naturtype- og landskapstypekartlegginger, kartlegging av kjørespor og forarbeidet rundt forestående arbeid med revisjon av forskrift og forvaltningsplan.

Tiltaket, et anneks på 10m2, vil isolert sett ha liten effekt på natur- og kulturlandskapet. Forvaltningen legger til grunn at det omsøkte tiltaket alene i liten grad vil påvirke truet, nær truet eller verdifullt naturmangfold som er omfattet av verneformålet, men barmarkskjøringen som følger med en ny funksjon og utvidet bruk av anlegget vil kunne gjøre det ut fra den kartlegging som er utført. Foreliggende kunnskap om naturmangfold i saken er i samsvar med

kravene i naturmangfoldloven § 8. Tiltaket isolert sett anses ikke å stride mot vernevedtakets formål, men forvaltningen er klar på at samlet belastning allerede er stor og økende.

Selv om tiltaket isolert i liten grad vil påvirke natur- og kulturlandskapet, må den enkelte søknad vurderes i lys av prinsippet om samlet belastning, fj. Naturmangfoldloven § 10. Under vurderingen av samlet belastning, må nasjonalparken og Saltfjellet LVO, Gåsvatnan LVO og Storlia NR ses i sammenheng. Eksisterende påvirkning i området består i hovedsak av veg og jernbane i Saltfjellet LVO, hytter, motorferdsel, beiting, jakt og fiske i de øvrige verneområdene. I lys av den situasjonen som beskrives i skjønnsdokumentene fra 1996, er det riktig å betegne dagens barmarkskjøring som fri uten forankring i verneforskrift og utenfor forvaltningens kontroll. Reindriftas barmarkskjøring vurderes som den største trusselen mot verneverdiene og dette har vært et sentralt tema på flere av de åpne møtene som er avholdt i forbindelse med «Oppstartmelding Saltfjellet-Svartisen»

Reinbeitedistriktet henviser til tidligere planer ukjent for forvaltningen og fylkesmannens spørsmål om prosjektets forankring i planverk er ikke besvart. I søknaden om byggetillatelse for anneks/badstu heter det bl.a. at hytta blir brukt både på våren, sommeren, høsten og tidlig vinter. Av søknaden må en oppfatte at hytta også brukes i rekreasjonsøyemed. Det påpekes videre at det egentlige behovet er minst 3x3 m for hver av de 7 siidaandelene og at planen fra første stund har vært å utvikle hytta til en basestasjon.

Den mest brukte traseen for barmarkskjøring går fra Semska og vestover til denne hytta. Etter forvaltningens syn foreligger det ikke tilstrekkelig kunnskap om dagens barmarkskjøring og reinbeitedistriktets framtidsplaner. Konsekvensene av dagens frie barmarkskjøring der antall kjøretøy, tidspunkt og transportformål er ukjent synes økende for naturmangfoldet. All ferdsel til denne hytta er motorisert og det er åpenbart at dagens kjøring på barmark går langt utover de forutsetninger som er lagt til grunn for skjønnet i 1996.

I dag er det også knyttet betydelige utfordringer til å forsyne alle hyttene i denne delen av nasjonalparken med ved og dette medfører motorferdsel. På denne bakgrunn vurderer forvaltningen det slik at kunnskapsgrunnlaget ikke er tilstrekkelig og det er ikke forsvarlig å innvilge søknaden om badstu/anneks i dagens situasjon.

Det er i denne omgang ikke aktuelt å stille fordyrende vilkår. Det er heller ikke aktuelt å vurdere andre lokaliseringsalternativ før forslag til distriktsplan foreligger. Naturmangfoldloven §11 og §12 vurderes derfor ikke nærmere her.

Det andre vilkåret som må være oppfylt etter § 48 første ledd første alternativ, er at tiltaket «ikke påvirker verneverdiene nevneverdig». Verneverdiene er i følge verneforskriften i hovedsak knyttet til å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, jf. verneforskriftens kap. III. Som det framgår av vurderingen av § 8 ovenfor, vil det aktuelle tiltaket og barmarkskjøringen det medfører kunne påvirke natur og landskap. Ut fra vurderingen av samlet belastning, anses faren for at tiltaket vil påvirke verneverdiene som vesentlig. Vilkårene for å gi dispensasjon i § 48 vurderes derfor ikke å være oppfylt i dagens situasjon.

Konklusjon
Det konkluderes derfor med at søknaden må avslås i denne omgang, men det kan være aktuelt å behandle den på nytt når kunnskapsgrunnlaget er forbedret og godkjent distriktsplan foreligger.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Trykte vedlegg:

- Vedlegge 1 – Utdrag fra overskjønn i Lagmannsretten datert 13.desember 1996
- Vedlegg 2 - § 62 i lov om reindrift
- Vedlegg 3: Bilder av bygd anneks/badstu og kjørespor i nærområdet til hytta i Stalloroggi.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Trykt vedlegg 1:

Overskjønn lagmannsretten 13.desember 1996

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområde ble opprettet ved kongelig resolusjon av 8.september 1989 i medhold av naturvernloven av 19.juni 1970 nr. 63 §§ 3 og 5.

Berørte grunneiere og rettighetshavere fremmet krav om erstatning. Staten v/MD begjærte 3.april 1991 skjønn for fastsettelse av eventuell erstatning til grunneire med skogbruksinteresser og rettighetshavere innenfor reindriften.

Salten herredsrett hjemlet skjønnet 27.mai 1995. Både skogeiere og reineiere ble tilkjent erstatning etter naturvernlovens §20b. Saltfjellet reinbeitedistrikt ble tilkjent erstatning med kr. 2 000 000,- som kompensasjon for innskreninger i motorisert ferdsel på barmark. Ved utmålingen ble det tatt hensyn til mer kostnader ved økt bruk av helikopter, økt bruk av arbeidskraft og økt risiko for tap.

Staten, som mente det ikke forelå grunnlag for å tilkjenne erstatning, begjærte overskjønn overfor skogeierne og reineierne med påstand om frifinnelse. Etter begjæring fra staten ble det tillatt til at overskjønnsretten ble satt med tre juridiske dommere i medhold av skjønnsprosesslovens §34. saken mot skogeierne ble trukket ved prosesskriv av 18.juli 1996, og er senere hevet.

Lagmannsretten delte seg i et flertall og et mindretall i sin begrunnelse for sitt resultat. Flertallet besto av rettens formann og de fire skjønnsmedlemmene.

Mindretallet – i likhet med flertallet – finner at de saksøkte ikke har rett på erstatning og staten må bli å frifinne.
Staten v/MD har begjært overskjønn, og reineierne tilkjennes saksomkostninger etter skjønnsprosesslovens § 53b jf. §54.

Domspremissene vurderes som viktige for forvaltningen av NP og spesielt i forhold til reindrift og barmarkskjøring.

Her tas med noen utdrag som vurderes som relevante for barmarkskjøring og den aktuelle byggesaken:

Utdrag fra side 3- MD's anførsler:
«Etter vernebestemmelsene for nasjonalparken og landskapsvernområdene er motorisert ferdsel forbudt. For utøvere av reindrift er det gjort unntak fra forbudet for nødvendig bruk av kjøretøy på vinterføre, men vernereglene åpner i utgangspunktet ikke for motorisert ferdsel på bar mark. All kjøring må skje etter dispensasjon fra forvaltningen. Reineierne har angitt behovet for barmarkskjøring innenfor verneområdet til en periode på ca. en uke om våren ved kalvemerkingen og en uke om høsten når bukkeslaktingen foregår. Den dispensasjonsordning som gjelder for 1996 og 1997 er utformet i samarbeid med reinbeitedistriktet.

Ordningen er nærmere beskrevet i brev av 16.juli 1996 fra Fylkesmannen i Nordland, og gir adgang til å kjøre fritt i et område i nasjonalparken mellom Stormdalen og Bjøllådalen, og i hele Saltfjellet landskapsvernområde. Videre er det adgang til å benytte trase fra Semska og opp Namnløsdalen, og en trase fra Bjøllånes opp til Tesphytta. Ved behov for ytterligere kjøring må det søkes særskilt. Søknad kan innvilges dersom behovet er godt dokumentert og kjøringen kan foregå på steder hvor det ikke blir varige terrengskader.

Naturvernmyndighetene og reineierne har ulikt syn på hvor stor skade kjøring med barmarkskjøretøy kan utrette. Reineierne ønsker å kunne kjøre fritt i de perioder behovet er til stede, og hevder at forsiktig og variert kjøring ikke vil sette varige spor. Naturvernmyndighetene mener at slik kjøring er skadelig. Selv om sporene i terrenget synes relativt ubetydelige pr. i dag, kan kjøringen på sikt gjøre ubotelig skade, og forvaltningen er forpliktet til å handle ut fra et «føre var» prinsipp. Avgjørelsen om dette hører imidlertid inn under forvaltningens frie skjønn. Det er opp til lagmannsretten å prøve myndighetenes vurdering av skadepotensialet og anvendelsen av dispensasjonsadgangen.

Reindriftsutøverne i Saltfjellet har benyttet barmarkskjøretøy fra ca. 1980. Fredningen av nasjonalparken og vernet av landskapsvernområdene innebærer at reineierne må tåle innskrenkninger i bruken. Eventuell erstatningsplikt for tap kan følge av naturvernlovens §20 b om erstatning i samsvar med alminnelige rettsgrunnsetninger. Fredningen innebærer rådighetsbegrensning – ikke avståelse – og reineierne har kun rett til erstatning om dette følger av en anlogisk anvendelse av Grunnlovens §105».

Utdrag fra side 8 – Saltfjellet reinbeitedistrikt sine anførsler:
«Da spørsmålet om innskrenkninger av barmarkskjøring kom opp mente reineierne at det ikke ville være driftsmessig forsvarlig med annet enn fri kjøring. De gav seg imidlertid inn på diskusjoner om dispensasjonsordninger og planer for kjøringen fordi de fryktet et totalforbud. Med adgang til begrenset kjøring ville en iallfall ha mulighet til å kjøre inn i området, og da ville det også være mulig å ta seg til rette når det ble nødvendig. Reineiernes behov for barmarkskjøring er imidlertid langt større enn dispensasjonsadgangen gir adgang til. Uansett må det legges vekt på at barmarkskjøringen innenfor verneområdene faktisk er begrenset til en periode på en uke om våren og en uke om høsten. I disse periodene har imidlertid reineierne behov for å kjøre fritt. Hvor reinen tar vegen er avhengig av vær og vind. Det er derfor ikke mulig å angi hvilke traseer en har behov for på forhånd. Det må legges til grunn at reineierne har lite nytte av dispensasjonsordninger når en ikke lenger kan kjøre sammenhengende, og at en neppe vil få dispensasjon utover det som gjelder i dag. Næringen er derfor generelt lite tjent med de dispensasjoner som er gitt. Det området en kan kjøre fritt i innenfor nasjonalparken er av en beskaffenhet som gjør kjøring vanskelig. Reinens bevegelser skifter raskt. Traseene er derfor heller ikke særlig anvendbare. Midlertidige dispensasjoner har en av samme grunn lite

bruk for. Det må også legges vekt på at det ikke så lett vil bli oppkjørte spor dersom reineierne kunne kjøre etter fritt vegvalg».

Utdrag fra side 14-15 – Flertallets anførsler:
«Flertallet er klar over at vernet kan gi ulemper, men tiltaket vil også gi fordeler for reindriften ved at fjellområdet skjermes mot ulike former for utbygging. Vernemyndighetene har gått langt i å finne fram til ordninger som tar hensyn til reindriften. Eventuelle tilpasninger kan medføre at reineierne må innstille seg på en annen driftsform og et annet driftsmønster enn det de selv ønsker. Men selv om slike endringer skulle medføre betydelige ulemper i form av mer slit og forsakelse for den enkelte, er det ikke tvilsomt at Grunnlovens §105 analogisk anvendt etter rettspraksis må forstås slik at reineierne må tåle nødvendige endringer i driften. Flertallet finner det klart at det ikke kan gjøres forskjell på reineiere og andre med tilpasningsplikt. Dette gjelder i saker om erstatning for rådighetsinnskrenkninger generelt, og må desto mer gjelde ved reguleringer etter naturvernloven hvor vilkårene er betydelig strengere. For rådighetsinn-skrenkninger generelt vises det til dom inntatt i Rt 1975 side 1029 Røssåga, hvor det sies at samene som andre næringsdrivende må tåle at den samfunnsmessige og tekniske utvikling kan nødvendiggjøre en omlegging med hensyn til reindriftens utøvelsesmåte. Dommen er senere fulgt opp, se dom i Rt 1986 side 364 Ailegas, og det må nå anses å følge av den etablerte rettstilstand at reineierne, uten krav på erstatning, må finne seg i at tiltak som fremmer allmennyttige formål, selv om det gjør det nødvendig å foreta omlegginger i drifta. For forståelse av rekkevidden av det vern reineierne har for sin næring, vises det særlig til Røssåga dommen side 1033 hvor det heter:

»Som andre næringsdrivende må samene i så henseende tåle at den samfunnsmessige og tekniske utvikling kan nødvendiggjøre en omlegging med hensyn til reindriftens utøvelsesmåte og –sted. Det særskilte vern som man skylder å yte den samiske folkegruppe, dens kultur og livsform, vil ikke svekkes ved slike inngrep, og selve grunnlaget for næringen vil bestå. Innenfor det vidstrakte areal som den nedarvede beiterett kan utøves på, vil reinsdyrene fortsatt kunne finne det nødvendige ernæringsgrunnlag».

Uttalelsen gjelder spørsmålet om tapt beiteland etter kraftutbygging. De samme betraktninger må imidlertid også gjelde i nærværende sak, hvor situasjonen ikke er at andres utnyttelse av et område fortrenger reineiernes rett – som ved utbygginger av veg og kraftanlegg m.v., men at reineiernes kjøring på barmark er så skadelig at den må reguleres. Hvorvidt barmarkskjøringen er skadelig og hvorvidt det er forenlig med verneformålet med kjøring utover dispensasjonsadgangen, er det ikke opp til skjønnretten å ta stilling til. For disse spørsmål er domstolene henvist til å legge forvaltningsmyndighetens vurderinger til grunn.

Så lenge reineierne ikke driver optimalt, men gjennom endret driftsmønster og driftsform har mulighet til å oppnå samme utbytte, kan erstatning ikke tilkjennes. Etter denne bevisvurdering har formålet med vernet mindre betydning. Når erstatning ikke tilkjennes på grunnlag av at reineierne har plikt til å tilpasse sin driftsform etter reguleringen, er det heller ikke nødvendig for flertallet å gå nærmere inn på reineiernes anførsler om det folkerettslige minioritetsvern».

Trykt vedlegg 2:

Lov om reindrift

§ 62. *Distriktsplaner*

Distriktsstyret skal utarbeide en distriktsplan for distriktet som skal inneholde de opplysninger om virksomheten i distriktet som er nødvendige for den offentlige planlegging.

Distriktsplanen skal inneholde:

1. angivelse av flyttemønstre i distriktet

2. oversikt over årstidsbeiter, kalvingsland o.l.

3. oversikt over nødvendige fremkomst- og transportmidler, herunder hvilke terrenggående kjøretøy som anvendes i distriktet, samt eventuell tidsbegrenset bruk av helikopter eller annet luftfartøy. Bruksregler for terrenggående barmarkskjøretøy skal også gå fram av planen

4. oversikt over alle gjerder og anlegg av permanent art, og så vidt mulig også gjerder av midlertidig art

5. eventuell inndeling i beitesoner.

Leder for en siidaandel er pliktig til å gi nødvendige opplysninger for utarbeidelse av planen.

Kommune, fylkeskommune og fylkesmann bør orienteres om planarbeidet og skal gjøres kjent med hovedinnholdet i planen før den vedtas. Kommune, fylkeskommune og fylkesmann, samt berørte nabodistrikter, skal få tilsendt den vedtatte planen. Planen skal også sendes til områdestyret.

Arkivsaksnr: 2012/7795-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 22.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	92/2012	06.12.2012

Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Kvitbergvatnet - Kåre og Reidun Alm

Forslag til vedtak

Kåre og Reidun Alm, Røkland gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan Landskapsvernområde, kap. IV pkt. 7, for bruk av snøskuter til frakt av varer og utstyr til egen hytte ved Kvitbergvatnet. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, punkt 2.

Det gis avslag på søknad om motorisert transport fra 10.februar til 1.mars.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
* Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars - 1. mai i årene 2013 og 2015.
* Dispensasjonen gjelder for inntil seks turer med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
* Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
* Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.14.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I søknad av 01.11.2012 søker Kåre og Reidun Alm om dispensasjon for bruk av snøskuter for transport av materiell og proviant til egen hytte ved Kvitbergvatnet innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde. Det søkes om utvidelse av kjøresesongen fra 10.februar – 1.mai 2013 – 2015.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989. Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell
I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Gåsvatnan landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 7. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, punkt 2. Søknad om motorisert transport utover denne perioden må behandles etter den generelle dispensasjonsregelen for verneområdet, § 48 i naturmangfoldsloven. Den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal behandles strengt og kun benyttes unntaksvis og for enkeltturer i helt spesielle tilfeller.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering
Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren. Etter verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Søker ønsker motorisert transport opp til hytta i perioden fra 10.februar til 1.mars, verneforskriften åpner imidlertid ikke for å gi en slik dispensasjon utover perioden mars – april.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere

eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Verneforskriftene og forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Innspill om utvidelse av perioden for dispensasjoner for motorisert transport til hyttene vil bli tatt med og vurdert i dette arbeidet.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Kåre og Reidun Alm	Lillealmenningen	8255	Røkland
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

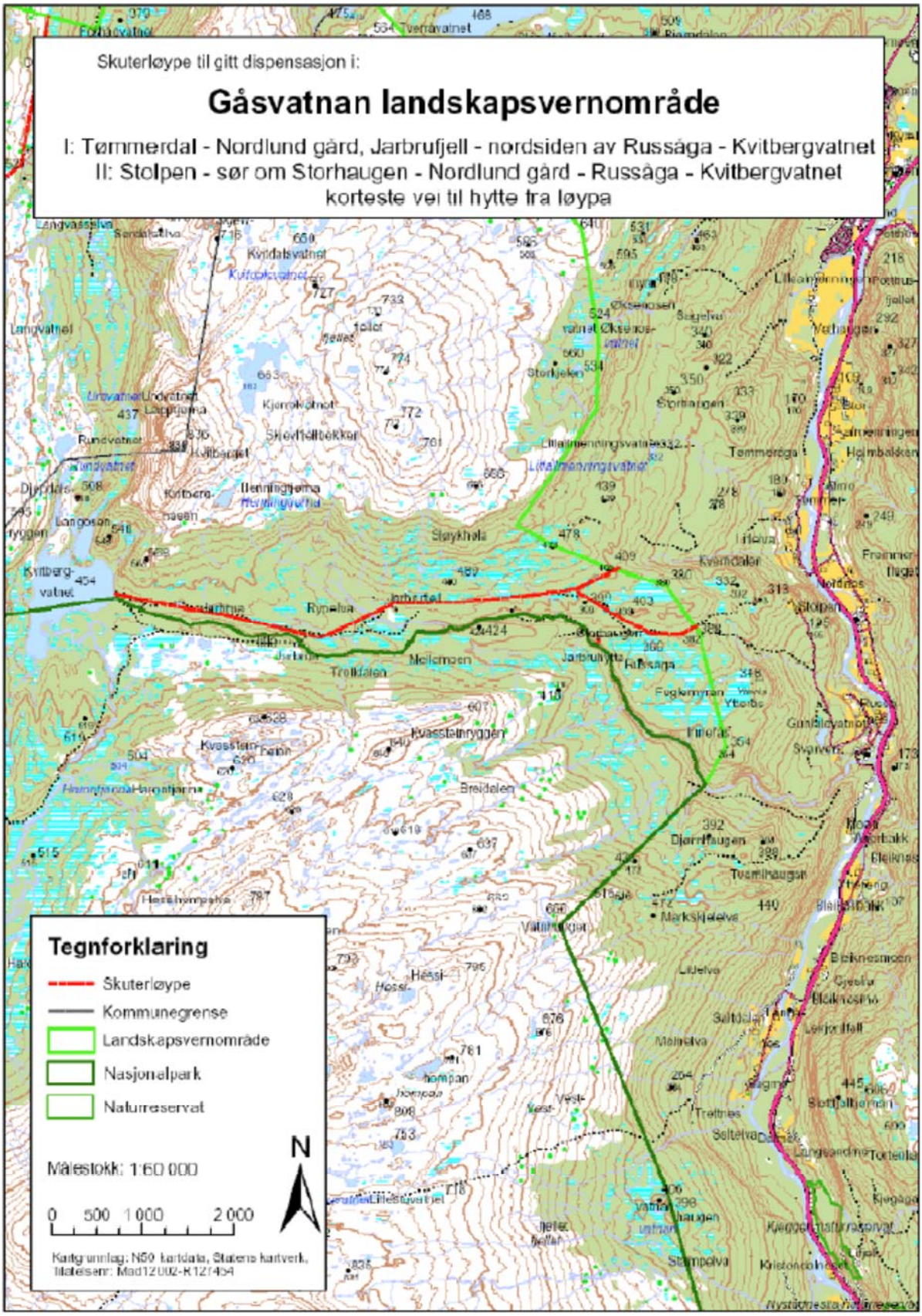
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Gåsvatnan landskapsvernområde
I: Tørmmerdal - Nordlund gård, Jarbrufjell - nordsiden av Russåga - Kvitbergvatnet
II: Stolpen - sør om Storhaugen - Nordlund gård - Russåga - Kvitbergvatnet
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:60 000
0 500 1 000 2 000
N

Arkivsaksnr: 2012/6326-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 26.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	93/2012	06.12.2012

Gåsvatnan LVO - søknad om dispensasjon for bygging av stokkbru ved Tverrbrennstua - Bodø & Omegn Turistforening

Forslag til vedtak

1. Bodø & Omegns Turistforening (BOT) gis dispensasjon fra verneforskriftens kap. IV pkt. 1 for Gåsvatnan LVO til bygging av en stokkbru over utløpet av Tverrbrennvatn ved Tverrbrennstua i G. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldloven §48.
2. Det gis samtidig dispensasjon fra kap. IV, pkt. 7 til transport av materialer og utstyr med skuter på snødekt mark fra P-plass på Beiarfjellet og fram til byggeplass. Dispensasjonen gis for perioden 1.mars-30.april 2013 for inntil 2 skutere og det antall turer som er nødvendig for å utføre oppdraget. Dispensasjonen gis med hjemmel i nml. §48.
3. Brua forutsettes utført i trematerialer og utformet slik at den framstår som et estetisk byggverk i det åpne fjellandskapet. Det bør søkes arkitektfaglige råd i prosjekteringen av brua.
4. Dispensasjonen er betinget av at BOT påtar seg alt ansvar for drift og framtidig vedlikehold av brua. Ansvar og rettigheter forutsettes forankret i en avtale mellom BOT og Statskog SF som grunneier.
5. Midtre Nordland nasjonalparkstyre takker nei til invitasjonen om å delta finansielt. Dette begrunnes med at disponible «brumidler» i 2013 vil bli prioritert til restaurering av 2 bruer i Junkerdal nasjonalpark.

Bakgrunn
Bodø & Omegn Turistforening søker i brev datert 29.august 2012 om dispensasjon til bygging av bru over utløp fra Tverrbrennvatn ved Tverrbrennstua i Beiarn kommune. Det vises samtidig til tidligere søknad fra november 2010.

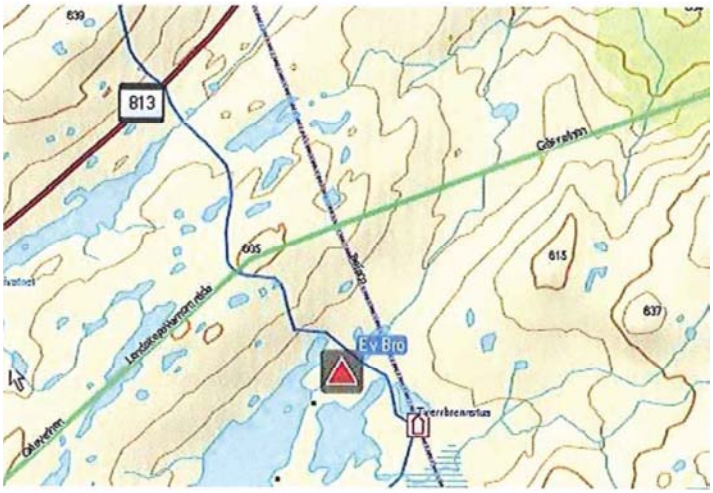

På anmodning fra Statskog ble det satt opp målestaker høsten 2011 og det er gjennomført snømålinger vinteren 2012. Største snødybde på 1,6 m ble registrert rett etter påske på nordsida av elva.

Med utgangspunkt i disse målingene har en valgt brusted og konstruksjonsmåte – se egen tegning.

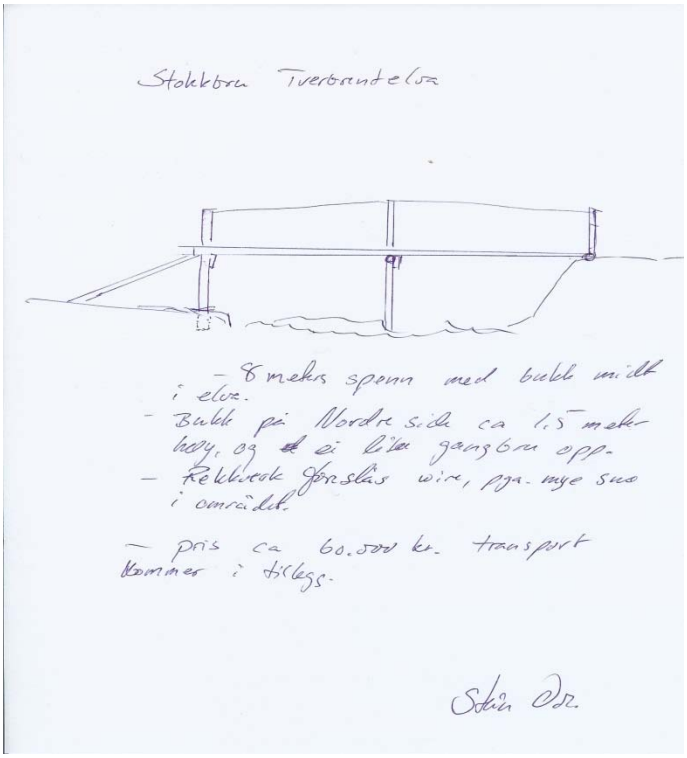

Søknaden
Det søkes om dispensasjon fra vernebestemmelsene til å gjennomføre prosjektet, samt nødvendige godkjenninger for bygging og helikoptertransport. Brua tenkes finansiert med egne midler og eventuelt spillemidler. Nasjonalparkstyret inviteres til å bidra om det er aktuelt.

BOT ønsket i utgangspunktet å få arbeidet utført høst 2012, alternativt sommeren 2013. Statskog FT har sagt seg villig til å utføre jobben.

Statskog SF som grunneier har ingen innvendinger mot at nevnte tiltak gjennomføres, men forutsetter at det inngås egen avtale mellom BOT og Statskog SF som regulerer ansvar i forhold til eierskap/drift av tiltaket.

Beiarn kommune har gitt et foreløpig positivt svar, men ønsker å avvente NP-styrets behandling før endelig behandling.

Søknaden betinger dispensasjon fra § 48 i naturmangfoldloven og det kan kun gis av styret. Derfor har det ikke vært mulig å behandle søknaden tidligere i høst.

Verneforskriften for Gåsvatnan LVO

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- *Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv*
- *de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell*

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I hht. kap. VI kan styret som forvaltningsmyndighet gi tillatelse til:

4. *Forlengelse av eksisterende og opprettelse og merking av nye turstier og -løyper, og bygging av klopper samt oppsetting av nødvendige skilt og vegvisere.*

En søknad om en ny stokkbru vurderes ikke å falle innenfor dette pkt. i forskriften og en henvises til å vurdere søknaden i forhold til § 48 i naturmangfoldloven da den generelle unntaksbestemmelsen i forskriften ikke er gyldig lenger.

Vurdering av søknaden

Etter naturmangfoldloven § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Begge vilkårene må være oppfylt for at det skal kunne gis dispensasjon. Etter naturmangfoldlovens § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold, og det skal framgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er vurdert og vektlagt i saken.

Etter første alternativ i § 48 første ledd kan det gis dispensasjon dersom det «ikke strider mot vernevedtakets formål». Dette innebærer at tiltaket etter sin art, plassering og omfang ikke må stride mot formålet. I verneforskriftens kap. III om formål står bl.a.:

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- *Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv*
- *de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell*
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også

inneholder mange samiske og andre kulturminner.

- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Det følger av naturmangfoldloven § 8 at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap om naturmangfold, samt effekten av påvirkninger. Kunnskapen om natur- og kulturlandskapet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er bl.a. hentet fra den gamle forvaltningsplanen, gjennomførte naturtype- og landskapstypekartlegginger og forarbeidet rundt forestående arbeid med revisjon av forskrift og forvaltningsplan.

Selve brukonstruksjonen vil isolert sett ha liten effekt på natur- og kulturlandskapet. Forvaltningen legger til grunn at det omsøkte tiltaket alene i liten grad vil påvirke truet, nær truet eller verdifullt naturmangfold som er omfattet av verneformålet. Foreliggende kunnskap om naturmangfold i saken er i samsvar med kravene i naturmangfoldloven § 8.

Selv om tiltaket isolert i liten grad vil påvirke natur- og kulturlandskapet, må den enkelte søknad vurderes i lys av prinsippet om samlet belastning, fj. Naturmangfoldloven § 10. Under vurderingen av samlet belastning, må Gåsvatnan LVO og tilgrensende verneområder ses i sammenheng. Eksisterende påvirkning i området består i hovedsak av veg og jernbane i Saltfjellet LVO, hytter, barmarkskjøring, beiting, jakt og fiske i de øvrige verneområdene. I dette tilfellet vil en gjennom tiltaket legge til rette for at eksisterende ferdsel til foreningshyttene og videre inn i landskapsvernområdet kan skje på en mer betryggende måte. Den samlede belastning vurderes ikke å øke med tiltaket.

Det er i denne omgang ikke aktuelt å stille fordyrende vilkår. Det er heller ikke aktuelt å vurdere andre lokaliseringsalternativ da det omsøkte framstår som det beste. Naturmangfoldloven §11 og §12 vurderes derfor ikke nærmere her. Etter dette anses tiltaket isolert sett ikke å stride mot vernevedtakets formål.

Det andre vilkåret som må være oppfylt etter § 48 første ledd første alternativ, er at tiltaket «ikke påvirker verneverdiene nevneverdig». Verneverdiene er i følge verneforskriften i hovedsak knyttet til å bevare et egenartet og vakkert naturlandska, jf. verneforskriftens kap. III. Som det framgår av vurderingen av § 8 ovenfor, vil det aktuelle tiltaket ikke påvirke natur og landskap. Vilkårene for å gi dispensasjon i § 48 vurderes derfor å være oppfylt.

Når vilkårene i § 48 er oppfylt, er det adgang til å gi dispensasjon. At vilkårene er oppfylt, gir imidlertid ikke søker noen krav på dispensasjon. Det må gis en konkret vurdering av om dispensasjon skal gis, med utgangspunkt i formålet med vernet.

§48 er i første rekke ment for tiltak som ikke medfører varige inngrep, og kun bagatellmessige inngrep dersom de er varige. Bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet

BOT har godtgjort at det er nødvendig å gjennomføre tiltaket for å øke sikkerheten. I det åpne fjellandskapet vil stokkbrua framstå som en synlig konstruksjon, men forutsatt at den bygges bare i tre og gis en tiltalende utforming vurderes ikke miljøvirkningen som negativ. Her anbefaler forvaltningen at BOT trekker inn nødvendig fagkompetanse.

Konklusjon
Søknaden anbefales innvilget på gitte vilkår.

MNNPS er uaktuell som eier av anlegg som dette og en forutsetning for dispensasjon er at det er inngått avtale mellom Statskog og BOT om eierskap og driftsansvar. Styret takker samtidig nei til invitasjonen om å delta i finansieringen. For 2013 vil styret bidrag til at eksisterende bruer i Junkerdal NP blir restaurert.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Søknad til MNNPS fra BOT datert 29.august 2012
- Samtykke til bygging fra Statskog SF datert 6.desember 2010
- Foreløpig svar fra Beiarn kommune datert 7.januar 2011
- Bilder som viser omsøkt bruplassering

Arkivsaksnr: 2012/8298-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 20.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	94/2012	06.12.2012

Storlia NR - uttak av granplantefelt på Bjøllånes gnr. 77- bnr. 1 og 2 i regi av MNNPS som forvaltningsmyndighet

Forslag til vedtak

1. Med utgangspunkt i gjeldende verneforskrift, §47 i nml. og inngått forliksavtale datert 27.06.96, ønsker MNNPS å inngå en avtale med berørte grunneiere om uttak av granplantefelt merket som «Område 1» i rapport utarbeidet av Statskog FT. Feltet ønskes avvirket høsten 2013 og utkast til avtale datert 26.11.2012 legges til grunn for den videre dialog.

2. Prosjektets økonomiske omfang betinger at det gjennomføres i hht. lov om offentlige anskaffelser og det må utarbeides et konkurransegrunnlag for uttak av felt nr. 1. Det settes av tilstrekkelige midler i »Bestillingsdialogen 2013».

3. For «Område 2» ønsker styret å få utarbeidet en fagrapport hvor bl.a. konsekvensene for Storlia NR av å la feltet stå blir vurdert. I rapporten må en også vurdere om hele eller deler av plantefeltet bør tas ut for å unngå forringelse av verneverdiene og spredning av gran inn i reservatet.

Bakgrunn

I «Bestillingsdialogen for 2012» har MNNPS satt av kr.50.000,- til uttak av granplantefelt i Storlia NR. Opprinnelig plan var å starte med plantefeltet nord i Tespdalen på seinhøsten – område 2 på gnr. 77, bnr. 1, og se hvor omfattende tiltak som måtte iverksettes og hvor store ressurser som samlet måtte avsettes for å fjerne innslaget av plantet gran. Dette viste seg å være for optimistisk og det er kommet opp problemstillinger som gjør det nødvendig med en egen sak til styret. Det vises ellers til Statskog Fjelltjenestens rapport for Storlia fra 2011 – se **trykt vedlegg 1.**

Med bakgrunn i avtale datert 27.06.1996 mellom grunneierne, Direktoratet for naturforvaltning og Fylkesmannen i Nordland, ble det fra sekretariatets side invitert til befaring, første gang i august. Det viste seg etter hvert vanskelig å finne et passende tidspunkt for en slik befaring og vi konkluderte med at det mest fornuftige var å invitere berørte grunneiere til et møte om saken.

I møtet konkluderte vi i fellesskap med at de avtalemessige forhold ikke var tilstrekkelig avklart og prosjektets omfang slik at det var uaktuelt med konkrete tiltak i høst. Det ble også erkjent at det var behov for å drøfte aktuelle problemstillinger med styret 6.desember. Grunneierne ble stilt i utsikt at de skulle få lov til å kommentere utkast til saksframlegg før det ble forelagt styret. Eventuelle innspill mottatt etter at sakslista er sendt ut vil bli presentert for styret i møtet.

Grunnlaget for saken

Forskrift om fredning av Storlia naturreservat, Rana kommune, Nordland.

Forskriften framgår av eget trykt **vedlegg 2.** Her gjengis kap. III og IV:

III

«Formålet med fredningen er å sikre en naturlig utvikling av plante- og dyrelivet i et spesielt skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen.

Det legges særlig vekt på at området utgjør en nordlig utløper av den vest-europeiske granskogen, har stor plantegeografisk og skogøkologisk verdi, har ei særlig rik skogsli med høystaudebjørkeskog og har viktige funksjoner for fugle- og dyrelivet i regionen. I tillegg bidrar naturreservatet sammen med Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder til å bevare et stort, sammenhengende område med viktige nasjonale naturverdier og samiske og andre kulturminner».

IV

«*For reservatet gjelder følgende regler:*

1. *Vegetasjonen, inkludert døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing av tre er ikke tillatt».*

Naturmangfoldlovens §47

Naturmangfoldlovens §47 – eller «Skjøtselsparagrafen» som den kalles, er sentral i forhold til uttak av fremmede arter i naturreservat. Slik er ordlyden:

§ 47. *(skjøtsel av verneområder)*

«I verneområder etter dette kapitlet kan forvaltningsmyndigheten foreta skjøtsel og grensemerking av verneområdet. Forvaltningsmyndigheten skal, hvis mulig, inngå avtale med grunneieren om at denne utfører nærmere bestemte skjøtselstiltak. Forvaltningsmyndigheten kan også inngå avtale med interesserte organisasjoner eller andre om at disse utfører slike skjøtselstiltak.

Som skjøtsel kan foretas tiltak for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er formålet med vernet, herunder tiltak for å kanalisere ferdsel, fjerning av vegetasjon eller fremmede treslag og restaurering etter naturinngrep. Skjøtselstiltak som innebærer høsting av naturlige ressurser eller en vesentlig endring i naturtilstanden slik den var da vernearbeidet tok til, jf. § 42 eller § 45 første ledd, kan ikke skje etter denne paragraf.

Berører skjøtselstiltak privat eiendom eller rettigheter i verneområdet, skal eieren eller rettighetshaveren så vidt mulig varsles på forhånd.

Økonomiske fordeler ved gjennomføring av skjøtselstiltak tilfaller grunneieren eller rettighetshaveren.

Utkast til plan for skjøtsel av verneområdet skal om mulig legges frem samtidig med at verneforskriften blir fastsatt».

Økt fokus på fremmede arter

Direktoratet for naturforvaltning har etter at naturmangfoldloven kom i 2009 bidratt til å forsterke fokuset på uttak av fremmede arter. Det er iverksatt tiltak i flere verneområder i Nordland og av **trykt vedlegg 3** framgår forvaltningens politikk i forhold til sitkagran. En gjør mange av de samme vurderingene i forhold til plantet norsk i verneområder.

Forlik med grunneierne datert 27.06.96:
Under meklingsmøte på Storvoll, 27. 06. 96, kom en til enighet om følgende punkter:

1) Det utarbeides et revidert verneforslag basert på grenser avmerket på vedlagte signerte kart.

2) Plantefeltene i Tespdalen merket A og B på vedlagte kart, kan avvirkes straks/før frømoden alder.

3) Saken om gyldighet av eksisterende vernevedtak fremmet for Rana herredsrett trekkes.

4) Takst i foreslått verneområde kan foretas parallelt med høring slik at forhandlinger om erstatningoppgjør kan starte umiddelbart etter at nytt vernevedtak er fattet. Kommer en ikke til enighet i forhandlinger, fremmes erstatningsoppgjøret for skjønnsretten på vanlig mate.

5) Miljøvernmyndighetene forsøker å få til makeskifte med stats- eller privatgrunn for vernet areal pa gnr/bnr 77/3 og 77/5.

6) Ved evt. makeskifte kan gnr./bnr 77/3 og 77/5 beholde beiterett på makeskiftet areal, dog med de begrensinger verneforskriften gir. Det samme gjelder jaktrett i 10 år. Det søkes å finne ordninger som sikrer jaktretten ut over denne periode.

Med utgangspunkt i dette forliket er grensene for reservatet justert i 1998 og ny vedtekt forankret.

I forhold til denne saken, er det pkt. 2 i forliket som har direkte relevans.

Grunneiernes synspunkter
Nedenfor oppsummeres synspunktene som de har framført i skriftlig dialog med forvaltningen og i møtet som ble avholdt 8.november 2012.

Eiere av gnr. 77, bnr. 2 – representert ved Johnny Larsen og Yngve Larsen (eiere av område 1 i vedlagte rapport.

Utkast til avtale er utarbeidet av forvaltningen og oversendt eierne på gnr. 77, bnr. 2 og det ble gitt tilbakemeldinger på utkastet i møtet:
Innspill i møtet:

- Erkjenner at det foreligger en forliksavtale, men spør samtidig om de har noe valg?
- Ønsker ikke å utføre oppdraget selv
- Ønsker at granplantene hogges og brennes slik at skogsbildet blir ryddig

Eier av gnr. 77, bnr. 1 – Lars Kristian Bjellånes (eier av område 2 og en mindre del av område 1)
Skriftlig innspill:
«Jeg er blitt gjort kjent med, dog ikke på noen formell måte, deler av planene dere har for plantefeltene i Storlia naturreservat. Jeg er helt imot at det planlagte prosjektet i område 2 gjennomføres. I kontraktforslaget til en av grunneierne av gnr.77 b.nr. 2, kaller dere det et "skjøtselsoppdrag". Etter min mening, er det et forsøk på å gjøre prosjektet mer "spiselig", og jeg vil nok kalle det noe helt annet. Det oppfattes slik at dere anerkjenner at det berørte området ikke tilfredsstiller de kriteriene som skal til for å vernes etter naturvernloven." Da forandrer man bare terrenget, slik at det stemmer med kartet.

Jeg kjenner til forliksavtalen datert 27.06.1996. Så vidt jeg husker, står det der at 2 nærmere angitte plantefelt kan tas ut, ikke skal tas ut. Jeg hadde håpet at det i løpet av de 16 årene som har gått, var noen hos dere som" tok til vettet", og kansellerte det prosjektet. I min verden er verning noe man gjør for å bevare noe slik det er, og ikke slik det kan bli etter store inngrep!

NINA-rapporten fra Harald Korsmo (etter befaring 8.oktober 1992) er også sterkt kritisk til vernet av området, på grunn av de store plantefeltene. Jeg er blitt informert av naboen (gnr.77 b.nr.2) at dere planlegger umiddelbar oppstart av hogst i det dere kaller område 1, som ligger på naboeiendommen.
Jeg er selv grunneier av gnr.77 b.nr.1,og ser av rapport fra Fjelltjenesten v/Arild Bjørge at dere planlegger også å fjerne alle granplantene i det dere kaller område 2. Det er på min eiendom og jeg motsetter meg disse planene.
I prosjektbeskrivelsen for "skjøtselsoppdraget" i område 1, står det at de felte trærne skal ligge igjen i terrenget. 20-25000 granplanter spredd utover på forskjellige steder i terrenget, blir ikke pent!

Jeg ber dere om å skrinlegge hele prosjektet, og la området bestå som på vernetidspunktet. Dersom det ikke passer inn i malen for et naturreservat, får dere heller akseptere at området står som et monument for hva man kunne finne på å verne på 1980-tallet.Det kan kanskje da være en god lærdom å ha med seg ved utarbeidelse av andre verneplaner. Bruk heller de 50000 kronene på noe fornuftig, som for eksempel å legge "klopper"over myrer og gjørmehull langs stien.
Det kan ikke regnes med å få min tillatelse til barmarkkjøring på traktorveien min, som går opp til reservatgrensen».

Utkast til avtale med eierne av gnr. 77, bnr. 2
Med bakgrunn i bestemmelsene i nml. § 47 er det utarbeidet et utkast til avtale mellom forvaltningen og eierne av gnr. 77, bnr. 2 datert 26.november 2012. Det er ikke aktuelt for eierne å gjennomføre tiltaket i egen regi og det planlagte uttak vil ikke omfatte virke med nytteverdi. Forslaget er justert med utgangspunkt i innspill undervegs fra grunneierne.

Prosjektets økonomiske omfang

Under forutsetning av at virket skal brennes slik eierne av gnr. 77, bnr. 1 ønsker, har FT i Storlia- rapporten anslått dagsverkbehovet for granuttaket til ca. 60. Om vi setter dagsverksprisen til 2500,- , vil prosjektet koste kr. 150.000,- og vi passerer terskelverdien (kr.100.000,- ekskl. mva) som tilsier at MNNPS som offentlig aktør må hente inn tilbud fra 3 aktuelle tilbydere. I prosjekt under kr.100.000,- ekskl. mva. kan det foretas en direkte anskaffelse, men det er ikke anledning til å dele opp et prosjekt som dette i flere små. Her må vi for å oppfylle lov om offentlig anskaffelse (LOA) utarbeide konkurransegrunnlag, annonsere og tildele kontrakt.
I Bestillingsdialogen for 2013 bør det settes av minimum kr. 200.000,- til uttak av plantefeltet i område 1.

Vurdering og konklusjon
Forvaltningen må erkjenne at det er legitimt å spørre hvorfor en ikke har tatt opp spørsmålet om avvirkning tidligere – det er gått 16 år siden avtalen ble inngått. Statskog FT fikk i 2010/2011 i oppdrag fra FM å kartlegge plantefeltene og vurdere ressursbehovet. Bemanningsmessige endringer og stor arbeidsbelastning hos FM er nok sammen med forvaltningens økende bevissthet rundt uttak av fremmede arter, hovedårsaken til at saken først nå settes på dagsorden. Avtalen var tema på møterunden en hadde i fbm. utvidelsen av parken i 2008/2009 og FM fikk da spørsmål om at det nå «snart var på tide at en kom og hentet grana».

§47 i naturmangfoldloven gir forvaltningsmyndigheten adgang til å gjennomføre tiltak som vurderes som nødvendige for å opprettholde verneverdiene. Tiltakene kan gjennomføres uten vedtak og uten grunneiers tillatelse, men det er et overordnet ønske å forankre tiltakene i en avtale med berørte grunneiere. I og med at dette er vårt første aktuelle tiltak på privat grunn og grunneierne er skeptiske og til dels avvisende til tiltakene, er det naturlig å behandle saken i styret.

Sekretariatet vurderer det slik at forslaget om å ta ut område 1 i nord er godt faglig begrunnet. Dagens skjerm av bjørketrær med stort innslag av høgstauder i undervegetasjon er rimelig inntakt og vil kunne beholdes hvis plantefeltet tas ut nå. Alternativet er at granskogen overtar og endrer skogsbildet radikalt uten at en kan forvente å få nyttbart virke. Det mest aktuelle er å brenne trærne etter at de er lagt i bakken med rydde-/motorsag. Med utgangspunkt i forslag til avtale datert 26.november 2012 bør dialogen videreføres med tanke på en avtale slik at granplantefeltet kan avvirkes høsten 2013,fortrinnsvis på frossen mark.

For område 2 er situasjonen mer uavklart da bjørkeskjermen er hogd ut og granplantingen har foregått i flere omganger. Feltet framstår ikke så avklart avgrenset mot naturlig skog og det kan være behov for å se nærmere på bestandet i forhold til den naturlige grana som finnes i området. Etter vår vurdering bør det utarbeides en fagrapport hvor bl.a. konsekvensene for Storlia NR av å la feltet stå blir vurdert. I rapporten må en også vurdere om hele eller deler av plantefeltet bør tas ut for å unngå «unaturlig» spredning av gran inn i reservatet

Klageadgang:
Avgjørelsen kan ikke påklages.

Oversikt over sakens dokumenter:
- Trykt vedlegg 1 – Verneforskrift for Storlia NR
- Trykt vedlegg 2 – Vurdering av sitkagran som fremmed art
- Trykt vedlegg 3 – Forslag til avtale mellom grunneiere og forvaltningsmyndighet
- Trykt vedlegg 4 – Uttak av plantet gran i Storlia NR – rapport utarbeidet av Statskog FT v/Arild Bjørge (som eget vedlegg til saken)

-

Trykt vedlegg 1:

Forskrift om fredning av Storlia naturreservat, Rana kommune, Nordland.

I

I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63, § 8, jfr. § 10 og § § 21, 22 og 23 ble et skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen i Rana kommune, Nordland fylke fredet som naturreservat ved kgl.res. av 6. februar 1998 under navnet Storlia naturreservat. Reservatet ble første gang opprettet 8. september 1989.

II

Følgende gnr./bnr. i Rana kommune er berørt: 75/1, 77/1, 77/2, 77/3, 77/5, 77/7, 77/8 og 147/17.

Reservatet dekker et areal på ca. 23,5 km^2.

Grensene for naturreservatet går frem av kart i målestokk 1:50000, datert Miljøverndepartementet februar 1998.

De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Kart og fredningsforskriften oppbevares i Rana kommune, hos fylkesmannen i Nordland, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

III

Formålet med fredningen er å sikre en naturlig utvikling av plante- og dyrelivet i et spesielt skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen.

Det legges særlig vekt på at området utgjør en nordlig utløper av den vest-europeiske granskogen, har stor plantegeografisk og skogøkologisk verdi, har ei særlig rik skogsli med høystaudebjørkeskog og har viktige funksjoner for fugle- og dyrelivet i regionen. I tillegg bidrar naturreservatet sammen med Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder til å bevare et stort, sammenhengende område med viktige nasjonale naturverdier og samiske og andre kulturminner.

IV

For reservatet gjelder følgende regler:

1. Vegetasjonen, inkludert døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing av tre er ikke tillatt.

2. Dyre- og fuglelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Nye dyrearter må ikke innføres.

3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., bygging av kloakkledninger, veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling eller

lagring av masse, utføring av kloakk eller konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler m.m. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke fullstendig.

4. Idrettsarrangement, jakthundprøver og annen organisert bruk av reservatet er forbudt.

5. Motorisert ferdsel til lands og til vanns er forbudt. Start og landing med luftfartøy, herunder lavtflyging under 300 meter, er forbudt.

6. Bruk av sykkel, samt hest og kjerre er forbudt.

7. Bruk av ride- og kløvhest er forbudt utenom særskilt godkjente traséer.

V

Bestemmelsene i kap. IV er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet, forsvarets nødvendige lavflyging og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed.

2. Sanking av bær og matsopp.

3. Jakt og fiske.

4. Beiting med husdyr, unntatt geit, for de dyr som kan vinterfores på det enkelte bruk. Forvaltningsmyndigheten kan regulere beitetrykket om nødvendig av hensyn til fredningsformålet.

5. Motorisert ferdsel på snødekket mark i forbindelse med reindrift.

6. Vedlikehold av bygninger og anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.

VI

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Motorisert transport i forbindelse med næringsaktivitet og nødvendig uttransport av elgslakt.

2. Begrenset bruk av reservatet i undervisningssammenheng.

3. Hogst og avvirkning av eksisterende plantefelt og nødvendig motorisert transport i forbindelse med dette.

4. Merking og vedlikehold av de viktigste stiene i området.

5. Framføring av en 22 kv kraftlinje for nødvendig strømforsyning til fjernstyring av damluke i konsesjonsgitt inntaksdam i nedre Bjøllåga og evt. merking av en sti-/løypetrasé til dammen, oppsetting av en midlertidig taubane, eller mindre sprengningsarbeider i forbindelse med opparbeiding av stien.

VII

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan gjennomføre skjøtselstiltak i området i samsvar med fredningsformålet.

Det kan utarbeides forvaltningsplan som inneholder nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel, tilrettelegging, informasjon m.m.

VIII

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra fredningsbestemmelsene når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller, dersom disse ikke strider mot formålet med fredningen.

IX

Forvaltningen av fredningsforskriften tillegges fylkesmannen i Nordland.

X

Denne forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves forskrift av 8. september 1989 nr. 896 om vern av Storlia naturreservat, Rana kommune, Nordland.

Trykt vedlegg 2:

Sitkagran som fremmed art

Sitkagran (*Picea sitchensis*) tilhører furufamilien (*Pinaceae*), og er et stort bartre som i Nord-Amerika blir 50-70 m høyt, unntaksvis opp mot 100 m, og har en stamme som i diameter (dbh) er opptil 5 meter. Dette gjør arten til den største i gran slekten og det tredje høyeste bartreet i verden. I Norge kan arten bli over 40 m høy.

Barken er tynn og skjellete, flasser av i små sirkulære plater 5-20 cm på tvers. Nålene er blågrønne, stive og spisse og blir 15-25 mm lange. Nålene har to kvite bånd (spalteåpninger) på undersiden, som vender oppover ved basis. Konglene er hengende, lysebrune eller gulbrune, slanke og sylindriske. De er 5-10 cm lange og 2 cm brede når de er lukket. Frøene er svarte, ca. 2.2 mg tunge, 3 mm lange og med en slank 7-9 mm lang lys brun vinge. Sitagran kan bli over 700 år gammel.

Naturlig utbredelse

Opprinnelig kommer sitkagran fra vestkysten av USA og Kanada, og finnes fra California i sør til Alaska i nord. Den nordvestlige utbredelsesgrensen ligger ved Kodiak øya i Alaska og den sørøstligste i nærheten av Fort Bragg i nord California. Utbredelsen er først og fremst knyttet til en stripe på et par kilometer langs kysten, men i noen områder vokser den mer enn 80 km fra Stillehavskysten. Den har blitt registrert voksende på høyder opp til 900 m over havet i det sørlige Alaska, men forekommer vanligvis på høyder under 300 m.o.h.

Uplantet utbredelse og bestand (omfang)

Sitkagran ble først innført i Europa på slutten av 1800 tallet. De første spredde utplantingene i Norge var i Vest-Norge på slutten av 1800 tallet, Haugesundtraktene og litt senere ved Fløien i Bergen.

Plantemateriale fra hele det naturlige utbredelsesområdet er benyttet i Norge, men det meste kommer fra sørøstlige deler av Alaska. På grunn av begrenset tilgang til frø var bruken av treslaget liten fram til 1950-tallet, da norske bestander etter hvert ble frøbærende. I perioden 1960-75 var utplantingen av sitkagran på sitt høyeste, og det ble utplantet nesten 25 000 dekar årlig. Derfor må mange av disse plantefeltene betegnes som relativt unge.

Mesteparten av dette er utplantet i kyststrøkene fra Vest-Agder til og med Troms, og det er estimert at det nå er totalt utplantet ca. 500 000 daa med sitkagran i Norge. Størst er arealet i Nordland (ca. 137 000 daa), deretter følger Hordaland (ca. 66 000 daa), Møre og Romsdal (ca. 61 500 daa) og Rogaland (ca. 54 000 daa).

Beregninger foretatt i Norge viser at produksjonen for en bestand vil være på topp mellom 70 – 160 år etter utplanting, avhengig av hvilken bonitet plantefeltet ligger på. Tilveksten av sitkagran estimeres til ca. 600 000 kubikkmeter pr. år, og det største volumet finnes i skog med alder mellom 30-40 år (ca. 2,5 millioner kubikkmeter).

Spredning langs kysten vår

Treslaget er tilpasset et oseanisk klima, og er dermed svært vind og salttolerant. Dette skaper et stort konkurransefortrinn langs kysten vår. Treet vokser raskt og setter kongler tidlig (etter 5-10 år). Frøene har liten vekt og spirer lett, og det er registrert mellom 3-400 frøplanter pr m2. Lav

frøvekt gjør at evnen til lang distansespredning er stor, noe som bidrar til vekst i bestandene og utvidelse av utbredelsesområdene. Sannsynligheten for etablering er i stor grad avhengig av arealbruken rundt plantefeltene. Redusert beitetrykk, opphør av beiting, slått og lyngbrenning kan medføre at etableringen øker og at man får en raskere spredning til arealene rundt.

Effekter

Store arter er arealkrevende og dette gjelder spesielt trær. Effektene disse vil ha i økosystemet er også svært avhengig av alderen på utplantingen, hvor tett treene er plantet, antall og størrelsen på forekomstene og risikoen for spredning fra forekomsten. Sitkagrana er grein- og barrik noe som utestenger mesteparten av lyset ned til bunnsjiktet.

Sitkagran vokser raskere enn våre stedegne treslag og kan gjennom sin toleranse for vind og sjøutsatte områder, etablere seg ved hjelp av mennesket eller gjennom naturlig frøspredning, gjerne i landskap som er treløse (eksempel kystlynghei og naturbeitemarker, både på fastlandet og øyer og holmer m.v.).

Gjengroing av åpne arealer i lavlandet både av fremmede treslag og av naturlig stedegne arter er et økende problem. I disse naturtypene finnes det mange stedegne arter som er oppført som truet i Rødlisten for 2011, og etablering av sitkagran vil ytterligere true disse. Den tette skogen og de spisse nålene vanskeliggjør også aktivt friluftsliv i områder med utplantinger av sitkagran.

Anbefalte tiltak

I områder der sitkagran truer stedegne arter eller andre natur- eller friluftsverdier, anbefales å fjerne sitkagran. Når en klipper og kapper sitkagran er det viktig at en kapper under nederste grein (ofte gjemt i lyngen), ellers kan treet leve videre. Hogstavfall bør fjernes. Oppflising av hogstavfall kan være aktuelt (dette er gjennomført av SNO ved fjerning innenfor verneområder). I tillegg må tiltaket følges opp i mange år for å luke ut frøplanter. Aktiv skjøtsel er også et tiltak som må vurderes, spesielt i naturtyper som krever dette. Kontinuitet i beiting og slått er viktige tiltak som reduserer etablering og veksten.

Trykt vedlegg 3:

FORSLAG til AVTALE MELLOM GRUNNEIERE AV GNR. 77., BNR 2 , GNR. 77., BNR. 1 OG MIDTRE NORDLAND NASJONALPARKSTYRE SOM FORVALTNINGSMYNDIGHET

For 2012 har MNNPS som forvaltningsmyndighet satt av kr.50.000,- til uttak av gran i reservatet og ytterligere midler vil bli avsatt i 2013

Denne avtalen har som formål å avklare formelle og praktiske spørsmål mellom grunneiere og forvaltningsmyndighet i forbindelse med uttak av plantet gran i reservatet.

1.Formålet med Storlia naturreservat
Det er å sikre en naturlig utvikling av plante- og dyrelivet i et spesielt skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen.

Det legges særlig vekt på at området utgjør en nordlig utløper av den vest-europeiske granskogen, har stor plantegeografisk og skogøkologisk verdi, har ei særlig rik skogsli med høystaudebjørkeskog og har viktige funksjoner for fugle- og dyrelivet i regionen. I tillegg bidrar naturreservatet sammen med Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder til å bevare et stort, sammenhengende område med viktige nasjonale naturverdier og samiske og andre kulturminner.

2. Formålet med prosjektet
Den plantede grana i reservatet vokser nå til og vil etter hvert bidra til at granskogen sprer seg videre nordover i reservatet. Granskogen vil etterhvert true med å skygge ut stedegne treslag og øvrig vegetasjon innenfor verneområdet. Derfor er det viktig å ta ut den plantede grana på et tidligst mulig tidspunkt. Prosjektet har som mål å avvirke plantefeltet merket som område 1 i rapport som følger som vedlegg til denne avtale.

3. Tilbud til grunneierE om å gjennomføre hogsten
Grunneiere takker nei til tilbudet om selv å forestå det praktiske arbeidet og lar det være opp til forvaltningsmyndigheten å bestemme hvordan prosjektet skal gjennomføres. Grunneier er også innforstått med at uttatt virke ikke er nyttbart og blir brent/liggende igjen i skogen.

4. Ansvarlig for gjennomføringen
Skjøtselsoppdraget vil bli annonsert og sendt ut på anbud. Det vil bli utarbeidet et eget konkurransegrunnlag og kriterier for valg av anbud.

5. Prosjektbeskrivelse
Alle forekomster av gran innenfor det avmerkede granplantefeltet skal felles og legges ned mot bakken. Ved felling skal stubbehøyden være så lav som mulig. Det er viktig at felte trær blir lagt helt ned mot bakken, og det kan oppstå behov for å kappe enkelte trær i mindre lengder på ca 3 meter for å oppnå dette.

I områdene langs stien opp Tespdalen skal felte trær fjernes i en avstand på ca. 30 meter ut på hver side av stien. Felte trær samles i fordypninger i terrenget og brennes slik at skogsbildet framstår som mest mulig ryddig.

Andre treslag enn gran som står i plantefeltet skal stå igjen og ikke felles.

5.Varighet, gjennomføring og rapportering

Oppdraget skal gjennomføres i perioden 1. november – 20. desember 2013.
Dersom værforholdene er av en slik art at oppdraget må stoppes, kan det være aktuelt å sluttføre oppdraget sein sommer / høst 2014.

Nasjonalparkforvalter, grunneier og valgt entreprenør vil gjennomføre en sluttbefaring i området etter endt arbeid.

Bjøllånes, 26.november 2012

Johnny Larsen m.flere

……..
Grunneiere gnr. 77, bnr. 2

Ole Petter Rundhaug

……
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Lars Kristia Bjellånes

……

Grunneier gnr. 77, bnr. 1

Vedlegg:

Notat utarbeidet av Statskog FT v/Arild Bjørge - «Storlia naturreservat i Rana kommune – plantet gran, registrering og forslag til uttak»

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Storlia naturreservat i Rana kommune

Plantet gran, registrering og forslag til uttak.

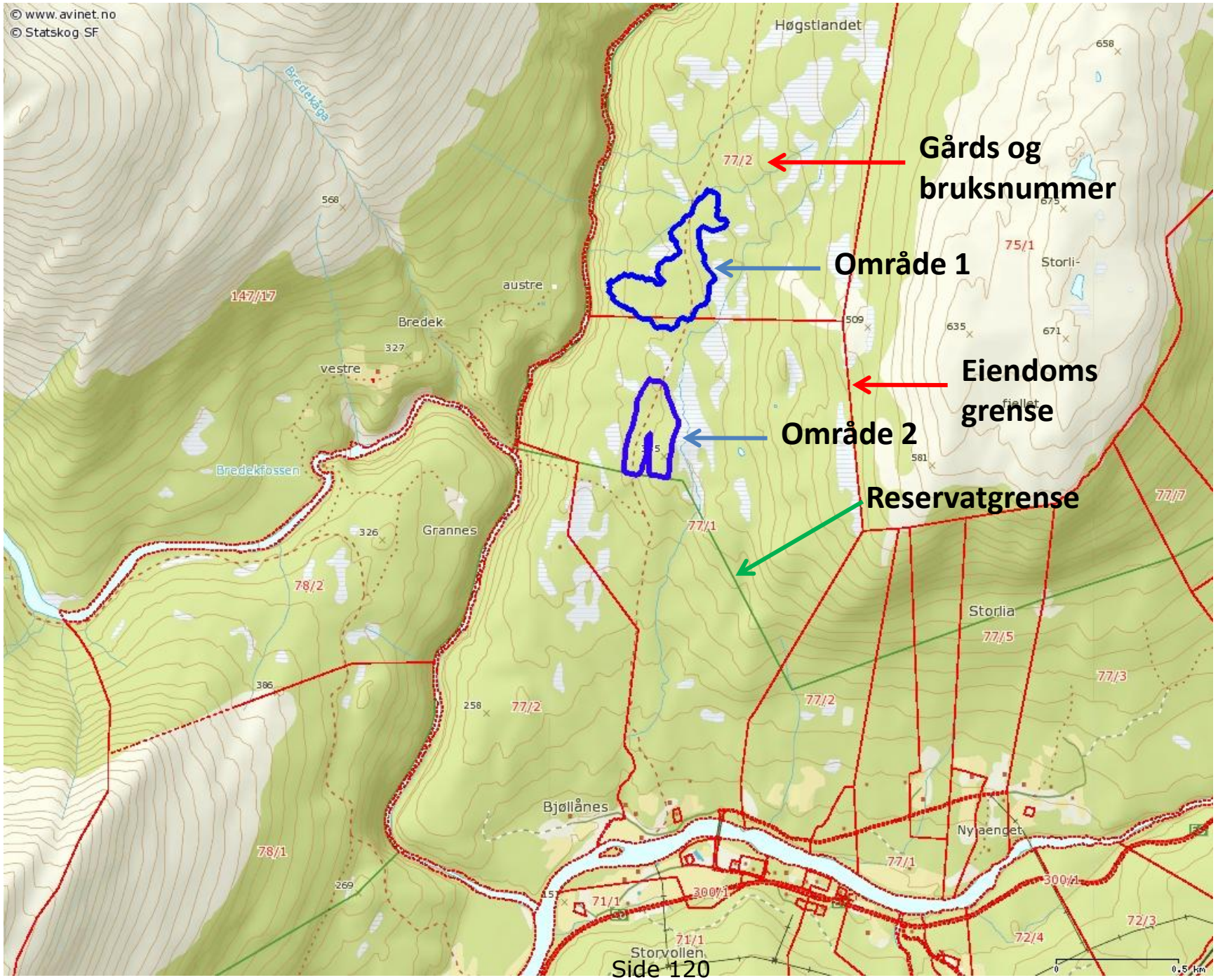
© www.avinet.no
© Statskog SF
Gårds og bruksnummer
Område 1
Eiendoms grense
Område 2
Reservatgrense
Høgstlandet
Bredekåga
77/2
568
147/17
austre
Bredek
327
vestre
509
75/1
Storli-
635
671
Bredekfossen
326
Grannes
78/2
77/1
581
77/7
Storlia
77/5
77/3
386
258
77/2
Bjøllånes
Nyaenget
78/1
269
71/1
300/1
72/3
72/4
Storvollen
0
0.5 km

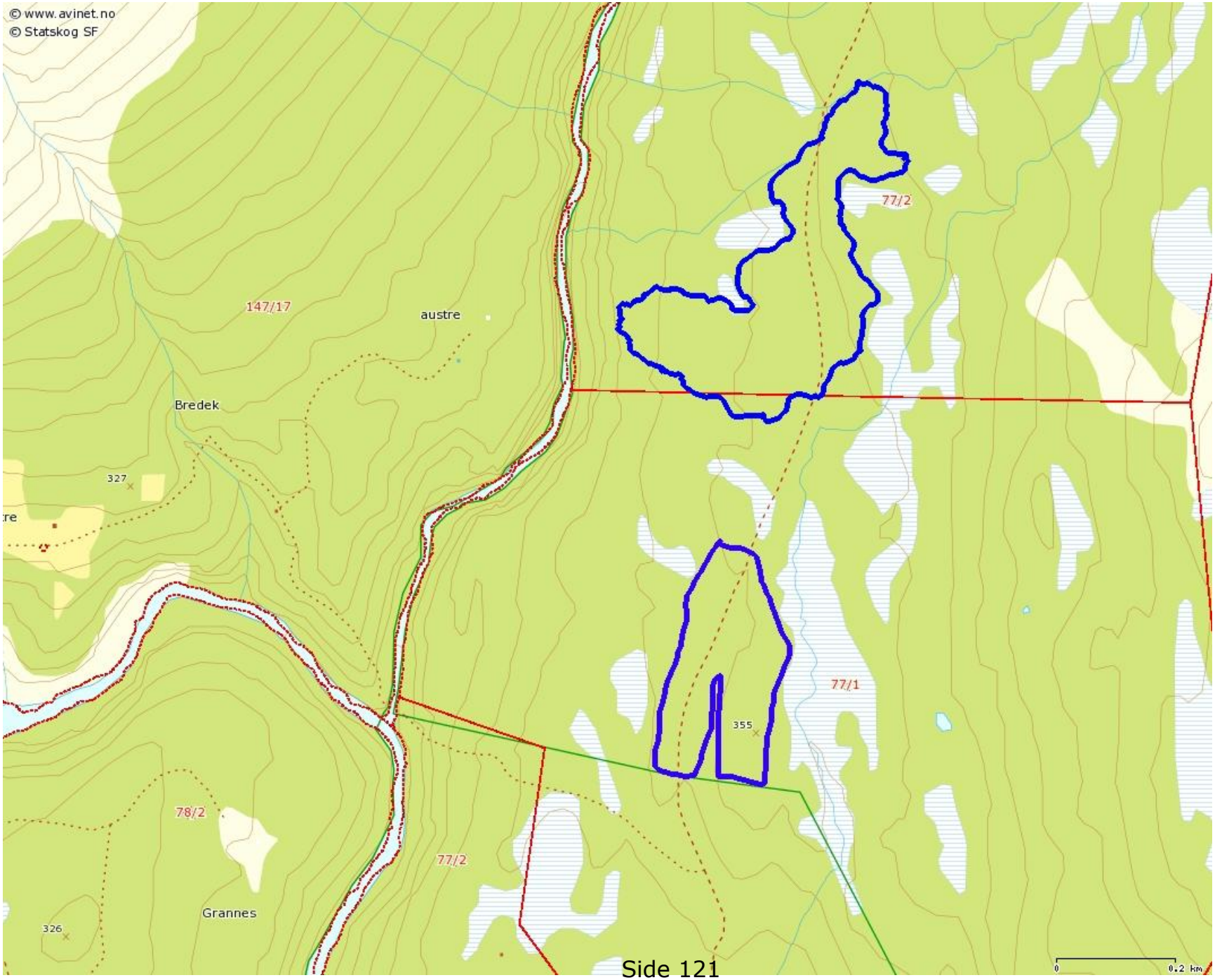
© www.avinet.no
© Statskog SF
147/17
austre
Bredek
327
77/2
77/1
355
78/2
77/2
Grannes
326
0
0.2 km

Uttak av plantet gran i Storlia naturreservat.

Registrering:

To separate granplante felt ble registrert i området. Feltet lengst sør går fra vernegrensa og nordover det andre feltet ligger vel 600 meter inne i Storlia naturreservat.

Det er en markant forskjell på de to feltene. I feltet lengst nord står plantefeltet under skjerm av bjørk. På feltet lengst i sør er sannsynligvis bjørka hogd ut før området ble tilplantet.

Det vokser spredt gran i området som er eldre enn plantefeltene . Det finnes gran både lenger nord og høyere i terrenget enn utbredelsen av plantefeltene. Det er grunn til å tro at dette er gran som har grodd opp naturlig.

Innslaget av gran blir større jo lenger sør i reservatet en kommer og det må vel stemme godt når dette området er definert som nordgrense for naturlig utbredelse av gran i Norge. Det tas forbehold om at all plantet gran nødvendigvis ikke omfattes av denne registreringen.

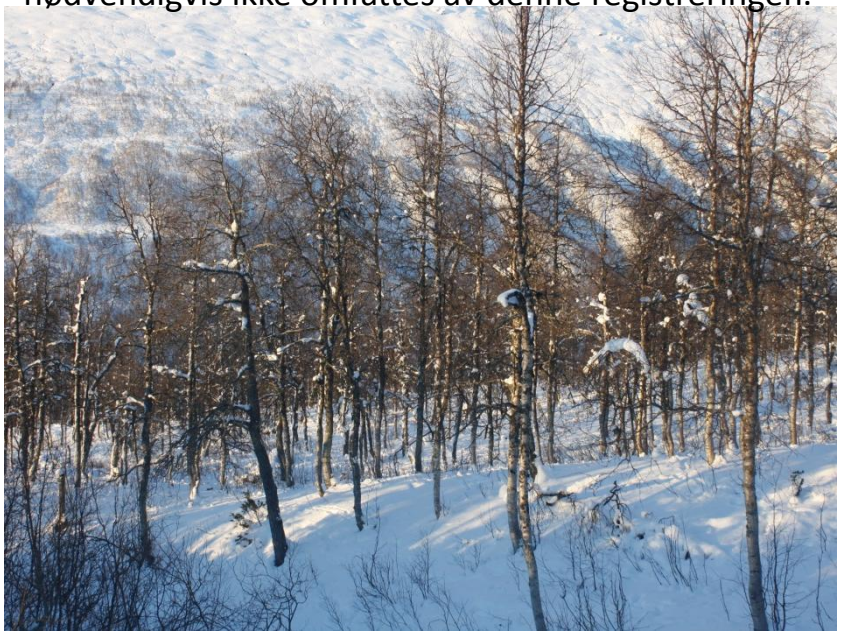

Stor bjørkeskog dominerer i de nordlige delene av terrenget, men også en del store grantrær er å finne.

Felt nord:

Beskrivelse:

Ligger på eiendommen 77/2, på begge sider av stien som går gjennom Tespdalen. Plantefeltet strekker seg helt ned til brattkanten mot elva.

Det er klare grenser mellom plantefelt og naturskog, som i dette tilfellet i hovedsak er bjørkeskog.

Området er på ca 100 daa. De fleste grantrærne ligger innefor 1 – 6 meter. Ingen når over bjørkeskjermen de er plantet under. De største grantrærne ligger sør i plantefeltet.

Ut fra avstand mellom trærne må en regne med at det står inntil 20 000 grantrær på rot her. Det tilsier en planteavstand på 2,5 meter.

En kan si at det i dag ikke finnes nyttbart granvirke i feltet.

Gran under skjerm av bjørk, Bildene viser at planteavstanden er variabel.

Tiltak:

Enkleste måte å fjerne grana her, er å kviste den helt eller delvis på rot, avhengig av størrelsen. Deretter felle grana og samle stammene i hauger for brenning eller forråtnelse. Baret vil enklest bare ligge på bakken og tørke.

Uttransport virker ikke realistisk. Dette tiltaket vil kreve bruk av motorsag.

Et annet alternativ er å gå med ryddesag og legge feltet flatt. Dette vil gå relativt raskt og være mindre arbeidskrevende, men vil ikke bli like ”pent”.

Ved valg av metode 1 anslås det at en mann kan rydde to daa pr dag. Det tilsier 50 dagsverk. Om stammene skal samles og brennes vil dette kreve ekstra dagsverk. Grovt anslått til 10 dagsverk. Totalsum blir da 60 dagsverk.

Ved metode 2 vil arbeidsbehovet bli mer enn halvert.

Arbeidet vil lettest la seg utføre vår eller høst, dvs. når lauvet er borte. Høsten er å foretrekke sett fra et yngletidspunkt.

Fra nordøst i felt 1, det nordligste. Her er grana av de minste i feltet.

Felt sør:

Ligger på eiendommen 77/1

Feltet går fra vernegrensa og nordover.

Trærne er høyere og virker mer ensaldret. Trærne er rundt 6-8 meter høye. Her er som nevnt bjørka sannsynligvis fjernet før planting. Plantefeltet er i ferd med å vokse i hop til en tett granskog.

Det er større innslag av blandingsskog gran og bjørk så langt sør i reservatet, spesielt vest for plantefeltet, dvs. mot elva. Inntrykket er at grana er naturlig etablert.

Det er også her stor og grov bjørkeskog utenom plantefeltet.

Plantefeltet er på ca 60 daa og inntil 10 000 trær antas å stå her. Grana er ikke så stor at den kan brukes til annet enn ved på nåværende tidspunktet.

Plantet gran på begge sider av stien innover Tespdalen. Her rett nord for reservatgrensa.

Tiltak:

Ved hogst her vil det være naturlig å transportere virket ut.

Det ligger til rette for dette ettersom feltet er relativt smalt og det går en høvelig vei gjennom feltet.

Transportavstand i verneområdet er kort da feltet starter ved reservatgrensa og strekker seg nordover. Det går en god traktorvei fram til grensa som kan brukes til uttransport. Avstanden til vei er 1,6 kilometer.

Arbeidsbehovet anslås til 60 dagsverk.

Plantefeltet ligger i tilknytning til en høyde. Grana er dominerende og i ferd med å bli en tett granskog.

Representativ bjørkeskog fra Tespdalen.

Fra felt 1. Gran plantet under skjerm. Fra felt nord.

Plantefelt nord i juni.

Plantefelt nord i juni. Stien vises nede i høyre hjørne.

Markant grense for plantefelt nord, her i sørvestre hjørne. Over elva sees naturlig gran?, rett nord for Inner-Bredek.

Inner-Bredek sett fra plantefelt nord.

Felt nord,fra nordøstlig hjørne.

Felt sør. Mesteparten av plantefeltet ligger øst for stien. Her sett fra sør mot nord.

Fra plantefelt sør. Nordøst i feltet.

Plantefelt sør. En tett granskog er i ferd med å etablere seg.

Plantefelt sør. Her vises et relativt markant skille mellom plantefelt og naturskog.

Utsikt fra toppen i plantefelt sør. Ser mot vest og Inner-Bredek. Gir et lite inntrykk av voksen gran som er etablert i reservatet omtrent midt i bildet.

Tespdalen sett i østlig retning rett nord for plantefelt sør. Antatt naturlig etablert gran med små grupper og enkelttrær helt oppe i tregrensa.

Arkivsaksnr: 2012/8064-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 20.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	95/2012	06.12.2012

MNNPS - styrets forslag til budsjett 2013

Forslag til vedtak

Styret vedtar budsjett 2013 for styret og sekretariatet med en samlet ramme på 3.525 200,-

Bakgrunn

Styret er bedt om å gi innspill til fylkesmannen vedrørende budsjett 2013 innen 23.november. Derfor forberedte sekretariatet budsjett som sak til AU 19.november 2012 med en samlet ramme på kr. 3 531 300,-.

AU tok forslaget til orientering og vedtok at det kunne sendes over til Fylkesmannen i Nordland innen oppgitt frist med forbehold for eventuelle endringer fra styret 6.desember 2012.

Fylkesmannen har tatt en gjennomgang av forslagene fra de 3 etablerte verneområdestyrene i Nordland, harmonisert og oppsummert i oversendelse til DN datert 22.november 2012. Vårt innspill er rettet opp på noen mindre poster slik at samlet behov for Midtre Nordland nasjonalparkstyre er oppsummert til kr. 3 525 200,-, dvs. en ramme om lag kr. 6 000,- lavere enn opprinnelig foreslått. Sekretariatet foreslår at styret slutter seg til budsjettet med en slik ramme.

Fylkesmannens oppsummering til DN framgår av **trykt vedlegg 1.**

Forslag til budsjett 2013

Fylkesmannen har gitt innspill i forhold til pkt. A og B. Tildelte midler på disse postene vil disponeres av fylkesmannen. Disse postene summeres til kr. 2.004.000,-

Den største utfordringen er knyttet til budsjettering av driftsutgifter for styret og sekretariatet. Regnskap for 2012 pr. november viser at vi holder oss innenfor de disponible rammer og forslaget for neste år bygger på forutsetningen om 4 styremøter og inntil 8 fysiske AU-møter. 2 av styremøtene forventes å kunne gå over 2 dager. Ellers er det lagt inn en økning på posten «opplæring for styret» til kr. 100 000,- ut fra innspill om en eventuell studietur.

Det er lagt inn kr. 250.000,- til forvaltnings-/skjøtselsplaner og disse midlene vil gå med til opptrykking av godkjente planer, fagrapporter og arbeidet med forvaltningsplan for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Det er tatt høyde for noe tjenestekjøp.

Ellers vil styret også i 2013 få til disposisjon frie midler i tillegg til midlene som tildeles via bestillingsdialogen. De frie midlene vil fordeles etter samme fordelingsnøkkel som i 2012 hvor MNNPS fik kr, 650.000,-. Viser ellers til sak vedrørende «Bestillingsdialogen 2013»

Trykt vedlegg 1:

Søknad om midler til drift av forvaltningsstyrer i 2013

Vi viser til DNs brev av 01.11.12.

Fylkesmannen i Nordland har i samarbeid med Lomsdal-Visten nasjonalparkstyre, Midtre Nordland nasjonalparkstyre og Vega verneområdestyre utarbeidet budsjett for styrenes drift i 2013. Behovene for 2013 er satt opp i tabellen under.

Post		**LOMVI**	**MIDNOR**	**VEGA**
A	**Lønn forvaltere**	**640 000**	**1 670 000**	**560 000**
B	**Fellesadministrative tjenester**	**128 000**	**334 000**	**112 000**
C	**Driftsutgifter sekretariat**	**178 500**	**441 200**	**184 500**
	- Husleie	37 500	91 200	39 000
	- Reiseutgifter	100 000	240 000	100 000
	- Telefon	10 000	30 000	14 500
	- Porto	2 000	5 000	2 000
	- Kontorrekvisita	5 000	15 000	5 000
	- Administrative utg. (aviser, litteratur etc)	10 000	20 000	10 000
	- Diverse (klær, utstyr etc)	14 000	40 000	14 000
D	**Driftsutgifter styre/utvalg**	**270 000**	**830 000**	**125 000**
	- Reiseutgifter	100 000	300 000	70 000
	- Møtegodtgjørelse	120 000	380 000	40 000
	- Opplæring styret	10 000	100 000	10 000
	- Reiseutgifter rådgivende utvalg	30 000	30 000	
	- Representasjon/gaver	10 000	20 000	5 000
E	**Utgifter forvaltnings-/skjøtselsplaner**	**90 000**	**250 000**	**85 000**
	- Kjøp av tjenester		50 000	
	- Medvirkningsprosesser	30 000	50 000	25 000
	- Trykking	60 000	150 000	60 000
SUM		**1 306 500**	**3 525 200**	**1 065 500**

Arkivsaksnr: 2012/8299-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 20.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	96/2012	06.12.2012

Møteplan for styret og AU i 2013

Forslag til vedtak:

1. *Styret fastsetter følgende datoer for styremøtene i 2013*

   - *14.februar 2013*
   - *29.-30.mai 2013*
   - *18.-19.september 2013*
   - *5.desember 2013*

2. *Styret fastsetter følgende datoer for AU's møter i 2013.*

   - *24.januar 2013*
   - *Øvrige datoer fastsettes av AU i møtet 24.januar 2013*

Bakgrunn

For å kunne planlegge styrets og sekretariatets aktiviteter er det viktig at styret vedtar en møteplan for 2013. Pr. i dag er ingen møtedatoer fastsatt for 2013.

Styret fattet slikt vedtak i møte 8.desember 2012:

1. *Styret vedtar at følgende endringer i rutinene iverksettes fra 1.1.2012:*

   Administrative rutiner

- *Det gjennomføres inntil 4 styremøter og 8 fysiske AU-møter i året. Møteplan vedtas på første styremøte i det nye året.*
    - *Antall mailmøter forutsettes redusert når spørsmålet om å delegere myndighet er avklart. Mailmøte erstattes med telefonmøte hvis noen av AU-medlemmene ønsker det.*
    - *Ved mailmøter er det et krav til svar med kopi til de som skal skrive under protokollen*
    - *Hver kommune bes om å supplere med personlige vararepresentanter til sine administrativt kontaktutvalg*

Vurdering

I 2011 og 2012 har møtene vært avholdt i januar-mai-september og desember – i 2012 var det også et konstituerende møte i mars. Styret legger opp til 4 møter og forslag til budsjett har tatt høyde for det. I budsjettet har også styret signalisert at 2 av møtene kan gå over 2 dager hvorav et kombineres med en befaring.

I 2011 og 2012 ble møtene i september kombinert med møte med faglig rådgivende utvalg og det er gode argumenter for at en slik kopling videreføres. Sekretariatet vil foretrekke at møtet legges omkring 18.-20.september - i 2012 var møtetidspunktet 3.-4.september for tett innpå ferieavviklingen.

Det ligger med en slik modell an til at eventuelle befaringer bør kombineres med det 2.møtet i året og i 2012 ble det 30.mai avholdt styremøte i Kjerringøy og foretatt befaring pr. båt i Sjunkhatten. Tidspunktet kan legge begrensninger i forhold til befaringer i innlandet.

Alternative områder for befaringer:

- Saltfjellet-Svartisen/Lakhu – befaring Sundsfjordfjellet/Storglomvatnet/evt. Engabreen og styremøte med overnatting på Ørnes. Kanskje mulig å kombinere med åpning av Lakhu – det er antydet en åpningsdato i august uten at vi har noe mer konkret.
- Saltfjellet-Svartisen – Rundtur med båt i Rødøy-Meløy – Nordfjorden og Holandsfjorden – styremøte med overnatting Vågaholmen/Halsa.
- Saltfjellet-Svartisen – Rundtur langs stien Stormdalshei-Granneset-Bredek-Bjøllånes. Kan kombineres med overnatting og styremøte på Storjord. En slik tur vil være mest aktuell i august/september
- Junkerdal nasjonalpark – befaring med innlagt fottur ved Balvatnet. Overnatting og styremøte i fjellandsbyen i Sulitjelma vil være et alternativ. Beste tid for den turen vil være ettersommeren/høsten.
- Rago nasjonalpark – tur fra Lakshola til Storskogvatnet med styremøte og overnatting i Straumen – august/september

Erfaringene med torsdager som møtedager er gode, men betinger en møteplan som er nøye avstemt med møtekalenderen i bl.a. kommunene Fauske og Sørfold.

Mulige datoer for styremøter 2012:

- Torsdag 14.februar – Fauske
- Onsdag 29. og Torsdag 30.april - Ørnes
- Onsdag 18. og Torsdag 19.september – Rana/Storjord
- Torsdag 5.desember 2012 - Storjord

Møtedatoer for AU i 2012:

- Her kan eventuelt styret fastsette dato for 1.møtet i 2012 og delegere til styret å legge møteplanen for resten av året.

Arkivsaksnr: 2012/7321-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 22.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	97/2012	06.12.2012

Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold av kraftlinje - HelgelandsKraft AS

Forslag til vedtak

Helgelandskraft AS gis dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet landskapsvernområde, jf kap. IV, pkt. 8, for nødvendig motorisert ferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold av kraftledning innenfor landskapsvernområdet.
Dispensasjonen gis etter kap. VI punkt 3 i verneforskrifta for Saltfjellet landskapsvernområde.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for perioden 1. januar 2013 til 31. desember 2017
- Dispensasjonen gjelder snøscooter, ATV, jernhest og helikopter. For de tre førstnevnte gjelder dispensasjonen bare kjøring etter etablerte veier og i linjetrasè.
- For områder hvor kraftledningen kan befares til fots (mindre enn 1,5 km) skal bruk av motorisert kjøretøy både sommer og vinter unngås.
- Ved avbrudd/akutte hendelser på kraftledninger kan motoriserte kjøretøy i forbindelse med reparasjoner (sommer og vinter) benyttes til enhver tid.
- Planlagt vedlikeholdsarbeid skal søkes utført i tidsrom hvor det ikke foregår hekking/yngling (15. april – 30. juli).
- Snøskuter skal kun benyttes på frossen snødekt mark.
- ATV skal ikke kjøres fortere enn ganghastighet i terrenget.
- Barmarkskjøretøy skal kun unntaksvis benyttes når det er behov for frakt av materialer og nødvendig utstyr, og gjennomføres på en så skånsom og hensynsfull måte som mulig med hensyn til vegetasjon og dyreliv.

Bakgrunn

Viser til brev av 02.10.12 med søknad om dispensasjon fra vernebestemmelsene for motorisert ferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold av kraftledninger i Saltfjellet landskapsvernområder. Dispensasjonen søkes innvilget med varighet på minimum fem år.

Helgelandskraft AS drifter lokale og regionale kraftlinjer i de aktuelle verneområdene. De ønsker en generell tillatelse for motorisert ferdsel i forbindelse med at de utfører mindre drift-, feil- og vedlikeholdsoppgaver. I hovedsak består dette av årlig befaring, befaring etter uvær, og reparasjoner som blir oppdaget etter befaringer. Den motoriserte ferdselen innebærer bruk av helikoptertransport, snøskuter, ATV og jernhest i linjetrasé og adkomstveier. Bruk av motorisert utstyr til dette arbeidet har en generell hjemmel i motorferdselslovens § 4.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet landskapsvernområde ble verna ved kgl. res. av 8. september 1989. Formålet med vernet er å bevare et egenarta og vakkert natur- og kulturlandskap. I tillegg skal landskapsområdet sammen med Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner

Bestemmelser i verneforskriften er ikke til hinder for nødvendig vedlikehold av eksisterende kraftlinjer jf. kap. V punkt 2.1 i verneforskriftene.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 7. I følge kap. VI punkt 3 kan forvaltningsmyndigheten etter søknad gi tillatelse til "…motorferdsel i annen næringsvirksomhet", med annen næringsvirksomhet menes her annen næring enn reindriftsnæring, som er omtalt i det samme punktet.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Nasjonalparkstyret ser at det er et klart behov for enkle vedlikeholdsoppgaver, som befaringer og eventuelle småreparasjoner oppdaget under befaringer, på samtlige linjer fra år til år. Vi ser også at det i forbindelse med befaringer der linjetrasèen er ekstra lang innenfor området (mer enn 1,5 km) og i tilfeller der det må fraktes inn verktøy og materiell vil være behov for bruk av ulike motoriserte hjelpemidler, avhengig av beliggenhet, type arbeid og sesong.

Kunnskapsgrunnlaget i saken, jf. naturmangfoldloven § 8, består av erfaring fra tilsvarende søknader og befaringer av kjøreskader på terreng fra både lovlig og ulovlig motorisert ferdsel i og utenfor verneområder. Erfaringen har vist at bruk av helikopter og snøskuter på frossen snødekt mark gir liten påvirkning på verneverdiene utover forstyrrelse. Barmarkskjøretøyer har større potensiale for terrengskade, men her har fart og kjøreatferd stor betydning. Kunnskapsgrunnlaget vurderes som tilstrekkelig til at før-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, ikke kommer til anvendelse.

Dispensasjon til motorisert ferdsel i forbindelse med vedlikehold av kraftlinjer vil ikke øke belastningen på økosystemet, utover det som er akseptert i forbindelse med verneprosessen, dersom vilkårene som er satt følges. Dersom reservatene blir påført terrengskade som følge av

kjøringen, så kan kraftselskapet bli pålagt å dekke alle kostnader ved gjenopprettende tiltak, jf. prinsippet om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver i naturmangfoldloven § 11. For å unngå skade på naturmangfoldet er det satt vilkår i dispensasjonen i henhold til prinsippet om miljøforsvarlige teknikker, driftsmetoder og lokalisering i naturmangfoldloven § 12. For å begrense terrengskade har vi satt som vilkår at snøskuter kun skal kjøres på frossen snødekt mark, og at det ikke skal kjøres fortere en gangfart med ATV. For å begrense barmarkskjøringen til et absolutt minimum har vi satt vilkår om at barmarkskjøretøy kun unntaksvis skal benyttes, når det er behov for frakt av materialer og nødvendig utstyr. For områder hvor kraftledningen kan befares til fots (mindre enn 1,5 km) skal bruk av motorisert kjøretøy både sommer og vinter unngås.
Det er også satt vilkår om at planlagt vedlikehold av kraft linjer og motorisert ferdsel i forbindelse med denne skal så langt som mulig unngås i hekkeperioden for fugl (15. april til 30. juli).

Konklusjon
Vi vurderer omsøkte vedlikeholdsoppgaver slik det er beskrevet av tiltakshaver, og med de vilkår som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
HelgelandsKraft AS	Postboks 702	8654	MOSJØEN
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

Arkivsaksnr: 2012/5898-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 23.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	98/2012	06.12.2012

Bestillingsdialogen 2013 - forslag til tiltak MNNPS

Forslag til vedtak

1. Midtre Nordland nasjonalparkstyre legger inn en bestilling på totalt Kr 1 468 000,- til Direktoratet for naturforvaltning / Statens naturoppsyn. Prioritert tiltaksliste godkjennes av styret med følgende endringer:

……..
……

2. Styret anmoder samtidig DN/SNO om å prioritere ressurser til oppsyn og naturveiledning i Midtre Nordland og henviser spesielt til behovet for oppsynsressurser i Sjunkhatten nasjonalpark.

3. Styret ønsker å tilrettelegge for at Nordland nasjonalparksenter kan være en leverandør av tjenester på områder hvor de besitter særlig kompetanse. I bestillingen for 2013 er det 3 prosjekt med en samlet ramme på kr. 175 000 hvor dette er aktuelt. Styret ser på dette som et viktig bidrag i utviklingen av knutepunktet på Storjord.

4. Styret ønsker i 2013 å vektlegge arbeidet med verdiskaping gjennom samarbeidsprosjektet med Nordlandsforskning som finansieres eksternt og det legges inn en betydelig egeninnsats fra forvalterne. En vil videre arbeide aktivt for å få i gang arbeidet med Fylkesdelplan Sjunkan-Misten fra 1.august 2013 - et samarbeidsprosjekt mellom kommunene, Nordland fylkeskommune og Fylkesmannen i Nordland, hvor styret ønsker å innta en aktiv rolle.

5. Sekretariatet ferdigstiller tiltaksliste før oversending til Direktoratet for naturforvaltning / Statens Naturoppyn 11.01.13.

Bakgrunn

Det er tatt utgangspunkt i Bestillingsdialogen for 2012, tiltaksplan satt opp for 2012 og utarbeidete tiltaksplaner for nasjonalparkene. Tiltak som var aktuelt å føre videre fra 2012 til 2013 er tatt inn i planen, i tillegg er ført opp aktuelle tiltak som er kommet fram i løpet av 2012.

Oversikt over en del aktuelle tiltak lagt fram for Faglig rådgivende utvalg og Administrativt kontaktutvalg den 03.09.12. Utvalgene ble på møtet oppfordret til å komme med innspill til tiltak innen 25.10.12.

Det har kommet inn innspill fra følgende kommuner og organisasjoner:
+ Saltdal kommune
+ Beiarn kommune
+ Sørfold kommune
+ Nordland nasjonalparksenter

I tillegg er det fanget opp noen innspill fra møtene med kommunestyrene som er gjennomført i høst.

Den 06.11.12 ble det avholdt møte med oppsynet for nasjonalparkene; Statskog Fjelltjenesten og Statens naturoppsyn. Her ble planlagte og utførte tiltak for 2012 gjennomgått, og eventuelle oppfølginger diskutert. I tillegg la oppsynet fram innspill til tiltak i områdene, samt behov for ressurser til skjøtsel, vedlikehold og oppsyn i parkene. I årsrapportene fra SNO / Fjelltjensten har oppsynet også lagt fram aktuelle tiltak i områdene. Årsrapportene er lagt ut på Midtre Nordland nasjonalparkstyre sine nettsider.

Vedlagt notat med føringer for Bestillingsdialogen 2013 fra Direktoratet for naturforvaltning / SNO.

Innspill til tiltaksplan for 2013 ble lagt fram for AU den 19.11.2012, med følgende behandling og vedtak:

AU's behandling:
DN-notat 2007-1 «Strategi for bruk av midler til tiltak i verneområder» og postformålet for tiltaksmidler til nasjonalparkene gjennomgått.

Foreløpig tiltaksplan for 2013 gjennomgått.

AU ønsket større satsing på prosjekt med verdiskaping, bl.a. bør informasjon og naturveiledning mot barn og unge være et satsingsområde.

Informasjon om reindriften i nasjonalparken i samarbeid med reindriftsforvaltninga og reindriften er et prosjekt som bør prioriteres høyt. Siv Mossleth og Eva-Stina Anderson foreslo informasjon på styrets hjemmeside med kontaktinformasjon som et aktuelt tiltak.

Arne Bjørn Vaag bemerket at oppfølging av fylkesdelplanen for Sjunkan – Misten tilknyttet Sjunkhatten nasjonalpark, bør ha styrets oppmerksomhet framover
Spørsmålet om dekning av kostnader ved nymerking av grensen for Rago nasjonalpark bør tas opp med Direktoratet for naturforvaltning.

På møtet ble agenda for det påfølgende Bestillingsdialogmøtet med Statens Naturoppsyn gjennomgått. Følgende tema for møtet ble satt opp:
• Bestillingsdialogen 2013 - orientering fra SNO om budsjettrammer, postformål, premisser for tildeling og prioritering tiltak
• Rapportering for 2012, kort gjennomgang av B og C-lista
• Bestilling 2013 - gjennomgang foreløpig tiltaksplan 2013
• Oppsynsressurser 2013 - utfordringer Midtre Nordland
- Sjunkhatten - utvidet kjøp av tjenester fra Fjelltjenesten?
- Lahku - forvalter-stilling, hva med oppsynsressurser?
• Naturveiledning
• Verdiskaping
• Verneområdeloggen - hva skjer? Framtidig rapportering til forvaltningen
• Eventuelt

AU's vedtak – enstemmig:
Tiltaksplanen tas til orientering av arbeidsutvalget.
Sekretariatet arbeider videre med planen for framlegging på styremøte den 06.12.12.

Forslag til tiltaksplan 2013
I sekretariatets endelige forslag til tiltaksplan for 2013 er det satt opp prosjekt totalt for ca. 1,5 mill. i C-skjemaet – «Behov for midler til tiltak i naturvernområder 2013». Disse tiltakene er fordelt på følgende tiltakstyper:

Drift og vedlikehold – faste utgifter	kr 175 000,-
Skjøtsel og uttak av fremmede arter	kr 350 000,-
Skjøtsel kulturlandskap	kr 250 000,-
Opprydding og fjerning søppel	kr 65 000,-
Informasjon	kr 243 000,-
Overvåking og registrering	kr 20 000,-
Vedlikehold eksisterende anlegg	kr 215 000,-
Tilrettelegging kulturminner	kr 50 000,-
Nye anlegg	kr 100 000,-
Sum	kr 1 468 000,-

Tiltakene er fordelt på parkene slik:

Rago np	kr 60 000,-
Junkerdal np	kr 165 000,-*
Sjunkhatten np	kr 318 000,-
Saltfjellet m/vernomr.	kr 695 000,-*
Storlia nr	kr 200 000,-
Alle np	kr 30 000,-

*(Inkludert transport til turistforeningshytter tot.kr 30 000,-)

B-skjemaet – «Bestillinger fra forvaltningsmyndigheten på SNO's personellressurser ut over SNOs kjerneoppgaver», her vil behovet for tilsyns- og oppsynsressurser i de forskjellige parkene/verneområdene settes opp.

A-skjemaet - «SNO kjerneoppgver», her vil det bli fokusert på ønsket om økte timeressurser til oppsynet for å utføre naturveiledning og informasjon til publikum.

Kartlegging og overvåking naturgrunnlaget
Sekretariatet ser et behov for kartlegging og overvåking av arter og naturtyper i noen av parkene. AU ønsket imidlertid at midler til dette søkes dekt gjennom nasjonale kartlegginger og sentrale midler for eksempel i forbindelse med revidering av forvaltningsplaner.

Verdiskaping
Styret har vedtatt å gå inn i et samarbeidsprosjekt med Nordlandsforskning som ledd i arbeidet med å utvikle en besøksstrategi finansiert med eksterne midler. 2 søknader om tilskudd til bedriftsprosjekt innenfor den regionale VRI-satsingen Opplevelsesbasert reiseliv ble sendt 4.juni 2012. Ordningen forutsetter samarbeid med et FOU-miljø og begge søknadene er nå innvilget med et samlet tilskudd på kr. 160.000,-.

Hovedfokus i prosjektene er «Besøkskartlegging i verneområder i Nordland» og «Verneområdenes infrastruktur» og målet er å få en oversikt over dagens bruk av områdene og hvilken infrastruktur vi har i dag. Dette vil gi et viktig grunnlag for styrets arbeid i neste fase med å utvikle en besøksstrategi. Prosjektene vil ende opp i en rapport som presenteres for styret i første møte i 2013. Prosjektet betinger en egeninnsats som tilsvarer verdien av gitt tilsagn og i samarbeid med Statskog FT blir det i 2012 laget en rapport som viser besøk i de ulike parkene med grunnlag i de registreringer som er gjort.

I oktober ble det gjennomført et møte mellom ordførere og rådmenn i de 3 kommunene Sørfold, Fauske og Bodø med «Fylksdelplan Sjunkan-Misten» som hovedtema. Konklusjonen i møtet var at kommunene vurderer det som viktig å følge opp vedtatt tiltaksplan og ser behovet for en egen administrativ stilling til dette arbeidet. Sekretariatet har fremmet et forslag om organisering som forutsetter et 3-årig prosjekt finansiert i et samarbeid mellom kommuner, Nordland fylkeskommune og Fylkesmannen i Nordland.

Vi har forventninger om at kommunene setter av nødvendige ressurser i budsjett for 2013 og at felles søknad kan fremmes overfor øvrige samarbeidspartnere i løpet av første kvartal 2013. Sekretariatet har sagt seg villig til å bidra i oppfølgingen hvis kommunene vurderer det som hensiktsmessig. Målet må være å få prosjektet etablert og en person ansatt innen 1.august 2013.

Knutepunktutvikling
Ved årets Bestillingsdialog har bl.a. Nordland nasjonalparksenter fremmet flere forslag til tiltak – det gjelder utviklingsprosjekt knyttet til utstillingen ved senteret, naturveiledning og ulike informasjons-/tilretteleggingstiltak.

Etter avklaring med Direktoratet for naturforvaltning skal tiltaksmidler til informasjon om nasjonalparkene benyttes til tiltak ute i parkene eller ved innfallsporter. Til informasjon om parkene i nasjonalparksentrene gis det egne midler. Nordland nasjonalparksenter har for 2013 fått 400 000,- til oppdatering og utbedring av informasjonen om nasjonalparkene i senteret. I dette arbeidet er det forventninger om bidrag fra forvalterne.

Styret og NP-senteret fremmet i høst søknad til DN om midler til naturveiledning overfor barn- og unge i våre 8 kommuner. Søknaden ble ikke prioritert og AU har fulgt opp saken i dialogen med SNO.

Det har vært et mål å tilrettelegge for at Nordland nasjonalparksenter kan være en leverandør av tjenester på områder hvor de besitter særlig kompetanse. I bestillingen for 2013 er det 3 prosjekt

med en samlet ramme på kr. ….. hvor dette er aktuelt. Styret ser på dette som et viktig bidrag i utviklingen av knutepunktet på Storjord.

Status for planlagte tiltak 2012
Styret hadde kr. 1.357.000,- til disposisjon dette året og de fleste prosjektene er gjennomført som planlagt, noen til litt lavere kostnader enn budsjettert. Følgende prosjekt er ikke igangsatt:

- Storlia NR - Uttak av granplantefelt
- Rago NP – Bidrag til turkart
- Sjunkhatten NP – Utarbeiding av skiltplan og skiltmaler for parken, pluss oppgrusing av en parkeringsplass.

Pr. i dag antar vi at ca. 150.-200.000,- av tildelte prosjektmidler ikke er disponert. Vi ser flere alternative måter å anvende disse midlene på, men har primært et ønske om å prioritere naturveiledning overfor barn og unge. Noen av midlene vil imidlertid benyttes til å utarbeide en samlerapport for ferdsels-tellinger som er utført i de forskjellige parkene siden 2004. En slik rapport vil være viktige for arbeidet med prosjektet «Besøkskartlegging i verneområder i Nordland». Spørsmålet om dette er mulig er tatt opp med SNO.

Vedlagt:

Tiltaksplan for 2013

Notat – opplegg for gjennomføring av bestillingsdialog mellom nasjonalpark-/verneområdestyrer og Statens naturoppsyn (SNO) for 2013

Til:	**nasjonalpark-/verneområdestyrer og SNO**	
Fra:	**DN/SNO sentralt**	
Dato:	**11. november 2012**	**Antall sider (inkl. denne):5**

Notatet, inkl vedlegg, beskriver opplegg og rammer for bestillingsdialogen mellom forvaltningsmyndigheten for nasjonalparker og andre store verneområder (her forvaltningsmyndigheten) og SNO lokalt.

Bestillingsdialogen er en formalisert prosess mellom forvaltningsmyndigheten og SNO lokalt for å sikre god dialog og forutsigbarhet med hensyn til prioritering av oppsynsinnsats og gjennomføring av tiltak i felt. Bestillingsmøtene er en arena for rapportering fra SNO lokalt, drøfting av status, utfordringer og tiltaksbehov. Dette er et grunnlag for forvaltningsmyndighetens innmelding av behov for oppsynsinnsats og gjennomføring av tiltak, samt innmelding av behov for tiltaksmidler til DN/SNO.

Bakgrunn og bestillinger

SNO er miljøforvaltningens operative feltorgan som fører tilsyn med naturtilstanden og at bestemmelsene i den delen av miljølovgivningen som er knyttet til natur og utmark overholdes. *Lov om statlig naturoppsyn* og *Lov om forvaltning av naturens mangfold* definerer tilsynsrollen til å gjelde tilsyn og kontroll med menneskelig aktivitet, og tilsyn/ overvåking av naturtilstanden og naturveiledning.

SNO er selv ansvarlig for planlegging, prioriteringer, personell og økonomi for gjennomføring og rapportering av disse ”kjerneoppgavene”. For å sikre en omforent forståelse av behov og prioriteringer vil det være viktig at forvaltningsmyndigheten drøfter faglige utfordringer og tilsynsbehov med SNO, for de aktivitetene som ligger i SNO sin egen oppgaveportefølje. Faglige innspill og forslag til prioriteringer nedfelles i vedlagte **A-skjema.** A-skjemaet behøver ikke sendes SNO-S, men lagres lokalt som del av årets «bestilling» mellom forvaltningsmyndighet og SNO-L.

Forvaltningsmyndighetene kan i tillegg ha behov for å få utført feltoppgaver ut over SNOs egne, faste kjerneoppgaver, som registreringsarbeid, overvåking av

bevaringsmål, særlige tiltak i verneområder (informasjons-, skjøtsels- eller tilretteleggingstiltak) og lignende. Forvaltningsmyndigheten og SNO lokalt kan avtale å gjennomføre slikt feltarbeid gjennom bestillingsdialogen. Bestilling av tjenester gjøres i vedlagte **B-skjema** (bestillingsskjema), mens **C-skjemaet**, benyttes for innmelding av tiltak hvor det kreves økonomiske ressurser.

SNO lokalt vil avstemme disse oppgavene ift andre pålagte oppgaver og kapasitet for øvrig. SNOs deltidspersonell eller lokalt samarbeidende tjenesteytere (f eks fjellstyrer / Statskog Fjelltjenesten) kan avtales å være feltaktøren ift gjennomføring av bestillingsoppgaver.

Føringer for statlige tiltaksmidler for verneområdene – post 1426.30

Prioritering og planlegging av tiltaksmidlene over post 1426.30 til tiltak i verneområder inngår i bestillingsdialogen mellom forvaltningsmyndigheten og lokalt SNO. Tiltaksmidler for verneområder som i fjor var fordelt på budsjettpostene 1426.30, 1426.31.1. og 1427.01 er fra og med 2013 slått sammen til en post 1426.30 Tiltak i verneområder. Fordelingen av midlene mellom store og små verneområder vil for 2013 deles likt tilsvarende fordelingen i 2012.

Som tidligere år vil forvaltningsmyndigheten bli tildelt en sum kalt «ufordelte tiltaksmidler» i tillegg til midlene som fordeles etter behov gjennom bestillingsdialogen. For 2013 vil de ufordelte midlene fordeles etter samme nøkkel som i for 2012.

Budsjettpost 1426.30 Tiltak i verneområder (Prop. 1 S (2012-2012)) har følgende føring*: ” Midlane dekkjer statlege investeringsutgifter og andre typer tiltak i verneområde. Midlane går til tiltak som er naudsynte for å ta vare på verneverdiane, inkludert investeringsutgifter til informasjon, skjøtsels-, og tilretteleggingstiltak. Tilretteleggingstiltaka omfattar opparbeiding av stigar, klopping og merking for å betre tilgjenget i verneområda og samstundes styre ferdsla i og rundt sårbar natur i verneområda. Tiltaka kan òg omfatte etablering av parkeringsplassar i tilknyting til verneområda. Alle tiltak skal vere i tråd med godkjent forvaltnings-/skjøtselsplan og andre relevante styringsdokument”.*

Andre generelle føringer

Hovedtrekkene i prosedyrene for bestillingsdialogen 2013 vil bli videreført slik de er nedfelt i dette notatet og vedlagte notat ”*Opplegg for bestillingsmøter mellom nasjonalpark-/verneområdestyrer og SNO lokalt*”. Bestillingsdialogen skal omfatte hele oppgavespekteret for SNO, inklusive naturveiledning i de områder som har naturveiledere.

DN/SNO minner om Notat 2007-1 ”Strategi for bruk av midler til tiltak i verneområder”, pkt. A-C side 17-19, og ber om at denne så langt som mulig blir lagt til grunn for bestillingsdialogen 2012. Strategien finnes på: http://www.dirnat.no/content.ap?thisId=1184 (høyreklikk og Åpne hyperlink).

I nyere forvaltningsplaner er konkrete bevaringsmål for ulike naturkvaliteter utarbeidet. Om mulig bør omsøkte tiltak knyttes til relevante bevaringsmål i egen kolonne i skjema C (kolonnen "Forankring i bevaringsmål"). I bestillingene til SNO lokalt er det av avgjørende betydning at det velges omforent og standardisert metodikk for overvåking av bevaringsmål og at lagringsformat og –sted angis.

DN/SNO presiserer viktigheten av god planlegging i forkant av tiltak. Spesielt i forbindelse med større prosjekter, minner vi om behovet for å ha nødvendige tillatelser etter annet lovverk og nødvendige avtaler for gjennomføringen av tiltaket. Det er viktig med en realistisk framdriftsplan. Ved bestilling av spesielt sammensatte og/eller kostbare tiltak, skal det gis en beskrivelse hva tiltaket går ut på inkl. kostnadsberegninger knyttet til tiltaket. Prosjektbeskrivelser kan legges ved/lenkes.

DN/SNO presiserer at påbegynte tiltak som krever videreføring eller oppfølging forventes innmeldt som høyt prioriterte tiltak. Omsøkte tiltak som gjelder pågående skjøtsel eller allerede delfinansierte tiltak, skal merkes særskilt i egen kolonne i skjema C, og tidligere tildelinger til samme tiltak skal oppgis i kolonnen "Oppfølging av tidligere tiltak".

SNO arbeider med å utarbeide retningslinjer for utførelse av ulike skjøtselstiltak, se: http://www.naturoppsyn.no/content/1561/Retningslinjer-instrukser-og-skjema. Dette kan være til hjelp for forvaltningsmyndigheten i planleggingen av tiltak.

Dersom klimatiske forhold eller andre faktorer gjør at enkelttiltak kan og bør realiseres før det formelle tildelingstidspunktet, må tiltaket forhåndsklareres med SNO-Sentralt. Forhåndsklareringen forutsetter imidlertid at tiltaket i utgangspunktet er og vil bli høyt prioritert i den endelige bestillingen.

Store verneområder der Fylkesmannen er forvaltningsmyndighet.

For store verneområder hvor nye forvaltningsstyrer ikke er etablert, (bortsett fra Reinheimen) skal FM som forvaltningsmyndighet ivareta bestillingen for 2013. Det lages da en bestilling for hvert enkelt verneplanområde. FM har et spesielt ansvar for å etablere og ivareta kontakten med nye forvaltningsstyrer etter hvert som de blir opprettet, for å sikre at tiltakene som skal gjennomføres i disse områdene i 2013 følger samme prioriterings-, kvalitetssikrings- og rapporteringsrutiner som for andre verneområder.

Opplegg for gjennomføring av bestillingsdialogen

Skjema
SNO har utarbeidet et standard skjema (A, B og C-del se vedlegg) til bruk i opplegget med bestillingsdialogen. Denne malen vil bli videreført i 2013. Det er viktig at samtlige forvaltningsmyndigheter anvender denne malen bl a pga DN/SNOs behov for å sammenstille data ifm overordnet prioritering av ressurser og feltinnsats, og for å kunne fungere som rapporteringsunderlag på nasjonalt nivå.

Årshjul for bestillingsdialogen

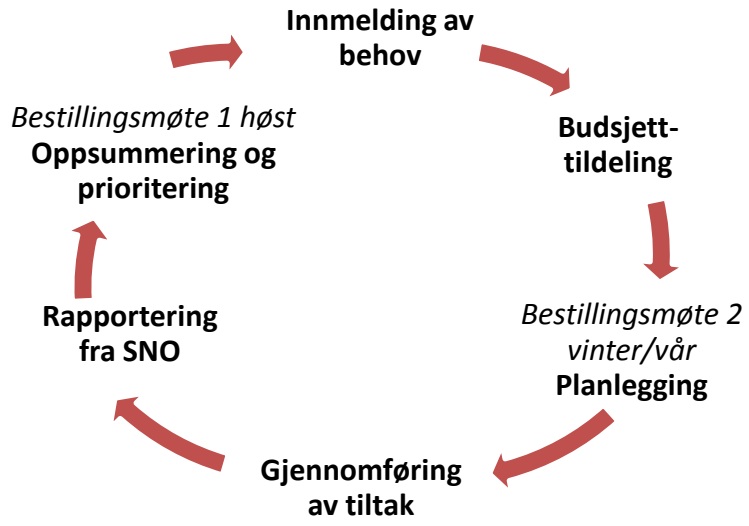

Figuren beskriver årshjulet for bestillingsdialogen. **Bestillingsmøte 1** mellom forvaltningsmyndighet og SNO lokalt avholdes i månedsskifte november/desember. Der gjennomgås status, utfordringer og behov for feltoppgaver og tiltak. Frist for forvaltningsmyndigheten for innmelding av bestilling/behov (alle skjema-deler) til DN/SNO er 11. januar.

Etter budsjett-tildeling i februar/mars avholdes **bestillingsmøte 2**. Aktørene er da kjent med overordnede prioriteringer, føringer og budsjettfordeling jfr. ordinære styringsdokumenter. På møtet foretar man endelige drøftinger og avtaler om feltoppgaver og tiltak i verneområder. Deretter iverksettes de avtalte feltoppgaver og tiltak.

Dersom SNO benytter eksterne tjenesteaktører til gjennomføring av oppdragene, vil slike kontraktsinngåelser følge SNOs ordinære prosedyrer.

SNO lokalts rapportering til forvaltningsmyndigheten vil skje innen neste bestillingsmøte 1. Opplegg og deltakelse på bestillingsmøtene er nærmere beskrevet i vedlegg 1.

Rapportering – dokumentasjon – arkivering
Bestillingsdialogen skal være en formell prosess. Underlagsdokumenter i prosessen skal oversendes, oppbevares og arkiveres etter ordinære retningslinjer.

Tildeling av midler

Etter innmelding av behov for tiltaksmidler vil SNO og DNs fagavdelinger i tett dialog foreta en endelig prioritering av tiltaksmidlene. Tiltaksmidlene blir deretter fordelt via to alternative administrative ”strukturer”:

- Til forvaltningsmyndigheten - for de tiltak/prosjekter som administreres eller gjennomføres (og betales) direkte via forvaltningsmyndigheten
- Via SNO lokalkontor – for de tiltak (varer og/eller tjenestekjøp) som gjennomføres eller arbeidsledes (og betales) av SNO

Tildeling av midler til tiltakene vil være basert på en vurdering av hensiktsmessighet ift hvem som utfører eller leder/administrerer tiltaket – nærmest mulig den som skal løse oppgaven. I bestillingsdialogen avklarer forvaltningsmyndighet og SNO lokalt hvem som skal utføre tiltaket/ha tildelingen, og fører opp dette i skjemaet (FM/styret eller SNO). For Troms og Nordland vil i tillegg noen midler tildeles direkte til Fjelltjenesten som del av årlig oppdrag, der dette er angitt gjennom bestillingsdialogen.

Rapportering og omdisponeringer

Det skal i 2013 rapporteres på enkelttiltak finansiert over posten 1426.30. Rapporteringen skal skje i forbindelse med Foreløpig årsrapport (FÅR, pr. 31. aug. 2013) og Endelig årsrapport (EÅR, pr 31. des. 2013). Mal for årsrapporteringen vil bli sendt ut i forkant av rapporteringsfristen.

Planlagte tiltak som ikke blir realisert, og hvor det ikke er aktuelt å omdisponere til annet prioritert tiltak, må snarest mulig og fortløpende rapporteres til SNO sentralt. Tilsvarende rapportering skal skje til SNO sentralt for tiltak med underforbruk, hvor det da blir frigjort ledige tiltaksmidler.

Forvaltningsmyndigheten har anledning til å omdisponere mindre beløp (opptil kr 50 000,-) uten nærmere klarering med SNO. Vi presiserer imidlertid at SNO må informeres om *alle* omdisponeringer av tiltaksmidler for blant annet å kunne holde oversikt over hvilke tiltak som blir/ikke blir realisert i verneområdene. Dette gjøres gjennom årsrapporteringen.

Vedlegg

1 Notat: Opplegg for bestillingsmøter mellom nasjonalpark-/verneområdestyrer og SNO lokalt

2 Skjema for bruk i bestillingsdialogen

Notat

Til:	**Nasjonalpark-/verneområdestyrer, SNO lokalt**
Fra:	**SNO-S**
Dato:	**11. november 2013** **Antall sider (inkl. denne): 2**

Opplegg for bestillingsmøter mellom nasjonalpark-/ verneområdestyrer og SNO lokalt

Møte 1 – november/desember

Formål: Oppsummering av inneværende år og planlegging av neste år.

Deltakelse: Det er viktig at selve bestillingen og de prioriteringer som blir gjort, forankres i styret, men det er opptil styret å bestemme egen representasjon på selve bestillingsmøte. I tillegg til forvalteren kan det f eks være relevant at AU eller administrativt utvalg møter SNO lokalt på bestillingsmøtene. Forvalter må da legge sin innstilling til bestilling fram for/orientere styret før oversendelse til DN/SNO. Der styret selv ikke deltar på bestillingsmøter er det viktig at SNO lokalt i tillegg får presentert sin årsrapport for styret, f eks på et ordinært styremøte.

I områder hvor fylkesmannen som tidligere forvaltningsmyndighet har igangsatt eller prosjektert tiltak som skal videreføres, kan det være formålstjenlig at en representant derfra blir med på bestillingsmøtet for å sikre en god videreføring/ivaretakelse av slike tiltak.

Grunnlagsdokumenter for møte 1:

- Strategi for bruk av midler til tiltak i verneområder (DN Notat 2007-1)
- Notat – opplegg for gjennomføring av bestillingsdialog mellom FM/nasjonalpark-/verneområdestyrer og SNO for 2013 (4. november 2012)
- Områdevis årsrapport 2012 fra SNO-L
- Forvaltningsmyndighetens forslag til utfylte bestillingsskjema for 2013

Hovedpunkter i dagsorden møte 1:

Rapportering og drøfting rundt status, utfordringer og prioriteringer innen:

- relevante kjerneoppgaver **(A-skjema/møtereferat)** f eks:
  - Motorferdsel – kort om status, utfordringer, forvaltningsmyndighetens "ønsker" for kommende år
- Ønske om SNO-bistand/ressursbruk til prosjekter, kartlegging, tiltak osv **(B-skjema)**

- Tiltak i verneområdene **(C-skjema)** med fokus på de tiltak som krever økonomiske ressurser

- Rapportering fra SNO vedrørende årets aktivitet og status for verneområdene
- Drøfte prioritering og bestillinger av tiltak for kommende år
- Vurdere ansvarsfordeling mellom forvaltningsmyndighet, SNO og eventuelt andre samarbeidsparter knyttet til de konkrete tiltak

  Dette vil til sammen danne grunnlaget for forvaltningsmyndighetens videre utarbeidelse av bestillinger/ prioriteringer for kommende år.

- Økonomirapportering for bruk av tiltaksmidler i 2012 (eget skjema)

Andre drøftinger/orienteringer i møte 1:

- Det bør også tas en kort drøfting av hvordan rutinene mht kopi av dispensasjoner fungerer. Er det f eks forhold ved vilkårene i dispensasjonene forvaltningsmyndigheten bør vurdere å endre, for å gjøre disse mer egnet for kontroll i felt?
- Samspill og løpende informasjonsrutiner for øvrig, og andre tema av betydning for samarbeidet neste år bør drøftes
- Drøfte eventuelt behov for felles informasjons-/mediastrategi

Møte 2 – innen medio mars

Formål: Planlegging av oppgaver og tiltak i verneområder 2013

Hovedpunkter i dagsorden møte 2:

- Gjennomgang av bestillingsskjema (B og C) og tildelte midler

- Planlegging av tiltak (B og C-skjema):
  - Ansvarsfordeling; herunder økonomisk ansvarlig
  - Framdrift
  - Rapportering
  - Metodikk
  - Andre forhold og formaliteter knyttet til tiltakene (planarbeid, prosjektering, kontraktering, godkjenning, ettersyn, drift etc)

Arkivsaksnr: 2012/7101-0
Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug
Dato: 27.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	99/2012	06.12.2012

Saltfjellet-Svartisen NP - søknad om dispensasjon fra verneforskrift i anledning fradeling av hyttetomt i Brundalen i Rana - Rana kommune

Forslag til vedtak

1. Det er ikke nødvendig med dispensasjon fra verneforskriften for å kunne fradele nevnte hyttetomt og Midtre Nordland nasjonalparkstyre gir samtykke i at den fradeles.

2. Forvaltningsmyndigheten forutsetter imidlertid at følgende betingelser legges inn av Rana kommune i vedtaket:
   - Verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark åpner ikke for nybygg og en fradeling er dermed ikke et signal om at det vil tillates nybygg.
   - For de byggearbeider som er iverksatt etter at vernevedtaket ble fattet, forutsettes det å være gitt dispensasjon fra verneforskrift.
   - Dispensasjon fra verneforskrift er også et krav ved bruk av snøskuter til nødvendig transport til hytta. For privat hytte vil det kunne gis dispensasjon for inntil 6 turer pr. sesong.

3. Rana kommune bes om å gi tilbakemelding til MNNPS med nytt gårds- og bruksnummer for den fradelte eiendom når eventuell fradeling er gjennomført.

4. Forutsatt at kommunene legger pkt. 2 og 3 i dette vedtaket inn i sine vedtak i tilsvarende fradelingssaker innenfor verneområdene som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre, vil samtykke kunne gis automatisk uten at saken sendes på høring.

Bakgrunn

Denne saken er oversendt fra Rana kommune og har dessverre vært på vandring en tid med lang saksbehandlingstid som resultat før den nå er havnet hos Midtre Nordland nasjonalparkstyre som rette forvaltningsmyndighet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Den viser også hvor

viktig det er at kommunene er oppdatert i forhold til den nye reformen og at en har en tett dialog med kommunene i forvaltningssaker.

Saken er ellers av prinsipiell karakter og forelegges derfor styret som bl.a. inviteres til å fatte vedtak om framtidige rutiner for slike saker innenfor verneområdene som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Vedtatte rutiner forutsettes i neste omgang kommunisert ut til alle de 8 kommunene.

Rana kommune v/landbrukskontoret skriver i vedlegg til mail datert 4.oktober 2012:

«Rana kommune har mottatt søknad om fradeling av eksisterende hytte fra felles utmark tilhørende eiendommene gnr.105, bnr1,2,5 og 6. Det er eier av 105/2 som eier hytta og ønsker hytta fradelt i forbindelse med framtidig salg av 105/2. Alle berørte grunneiere samtykker i tiltaket.
Omsøkte areal ligger i Brundalen, en sidedal til Svartisdalen ca. 40 km fra Mo sentrum. Hytta ligger innenfor Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark. I båndlagte områder er arealbruken fastlagt med hjemmel i særlov, og tillatelse til tiltak kan bare gis når særlovsmyndighetene har godkjent dette. Etter dette må søknaden behandles som en dispensasjonssak i forhold til Kommuneplanens arealdel. Vi forutsetter at Fylkesmannen behandler saken etter verneforskriften».

Midtre Nordland nasjonalparkstyre overtok forvaltningsansvaret for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark fra Fylkesmannen i Nordland 10.juni 2010. Fradeling forutsetter samtykke fra forvaltningsmyndigheten.

Rana kommune skriver videre:
Søknaden gjelder fradeling av eksisterende hytte og tiltaket vil ikke endre dagens arealbruk. En fradeling av hytta vil imidlertid kunne føre til en økt bruk av arealet siden hytta da vil være en fritt omsettelig enhet og ikke lenger knyttet til hovedbruket. Omsøkte areal ligger innenfor Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark og kommunen vil ikke behandle søknaden før Fylkesmannens vedtak i forhold til verneforskriften foreligger.
Søknaden behandles som en dispensasjonssak i forhold til Kommuneplanens arealdel. Ut fra plan og bygningslov, og retningslinjene i kommuneplanens arealdel sendes saken på høring til fylkeskommunen, fylkesmannen og andre statlige myndigheter hvis ansvarsområde blir berørt».

Sekretariatets vurdering og konklusjon
Vår vurdering er at omsøkte fradeling i Brundalen i Rana kommune ikke vil være i strid med verneforskriften da det kun medfører endring av eiendomsforhold og ikke noen fysisk endring eller bruksendring. Det betyr at det ikke er nødvendig med dispensasjon fra verneforskriften for å kunne fradele nevnte hyttetomt.

Forvaltningsmyndigheten forutsetter imidlertid at følgende betingelser legges inn av Rana kommune i vedtaket:

- Verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark åpner ikke for nybygg og en fradeling er dermed ikke et signal om at det vil tillates nybygg.
- For de byggearbeider som er iverksatt etter at vernevedtaket ble fattet, forutsettes det å være gitt dispensasjon fra verneforskrift.
- Dispensasjon fra verneforskrift er nødvendig ved bruk av snøskuter til nødvendig transport til hytta. For privat hytte vil det kunne gis dispensasjon for inntil 6 turer pr. sesong.

I slike saker er det av hensyn til en effektiv saksbehandling viktig at forvaltningsmyndigheten lager klare retningslinjer slik at kommunene uten å sende sakene på høring, kan fatte vedtak om fradeling i de enkelte tilfellene. Midtre Nordland nasjonalparkstyre forutsetter at de 3 strekpunktene ovenfor tas med i vedtakene. Videre bør det være en forutsetning at det gis tilbakemelding med nytt gårds og bruksnummer når eventuell fradeling er gjennomført. Dette er nødvendig for at Midtre Nordland nasjonalparkstyre i samarbeid med Fylkesmannen i Nordland kan be Direktoratet for naturforvaltning om å oppdatere verneforskriften i forhold til hvilke gnr/bnr som berøres.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Arkivsaksnr: 2012/632-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 26.10.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	100/2012	06.12.2012

Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon fra vernebestemmelsene for motorisert transport til Tverrbrennhytta- Bodø jeger- og fiskeforening

Forslag til vedtak

Bodø jeger- og fiskerforening v/ Per Ivar Olsen gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde, kap. IV pkt. 7, for bruk av snøskuter til frakt av varer og utstyr til foreningens hytte ved Tverrbrennvatnet, Tverrbrennhytta.
Dispensasjon for transport 1 – en dag i januar 2013 gis i henhold til § 48 i naturmangfoldsloven.
Dispensasjon for transport i perioden 1.mars – 1.mai gis etter verneforskriftens kapittel VI, punkt 2.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
* All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
* Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
* Dispensasjonen gjelder for transport 1 – en dag i januar 2013
* Dispensasjonen gjelder for tidsperioden 1. mars - 01. mai i årene 2013 og 2014, og transporten skal utføres i løpet av ei uke.
* Dispensasjonen gjelder for inntil 6 - seks turer pr. år med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av ved, gass og materiell.
* Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00 i mars og april.
* Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
* Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
* Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.14.
* Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn
I søknad av 16.10.2012 søker Bodø jeger- og fiskerforening v/ hytteansvarlig Per Ivar Olsen om dispensasjon for årene 2013 og 2014 for bruk av snøskuter til transport av 2 fv ved, 3 fl gass og strø til hyttetoalettet til foreningens hytte Tverrbrennhytta ved Tverrbrennvatnet innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde. For 2013 er det ønskelig å få tillatelse til å utført transporten i januar på grunn av lite ved på hytta. Forbruket av ved har vært stort, og hytta må stenges hvis det ikke blir kjørt opp ved så snart som mulig.

Grunnlaget for avgjørelsen
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.
Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder
- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell
I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Gåsvatnan landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 7. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, punkt 2.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren. Etter verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

På grunn av at forbruket av ved på hytta har vært stort i inneværende år, søker foreningen om å få transportert opp ved allerede i januar 2013. Foreningen mener at hytta vil gå tom for ved før mars 2013 og hytta må da stenges. Det ble også i januar 2012 innvilget ekstraordinær transport inn til hytta på grunn av at den begynte å gå tom for ved.

Verneforskriften åpner for å gi dispensasjon for transport til hyttene i mars og april, ogs skal transporten utføres før denne perioden må unntaksparagrafen; § 48 i nml benyttes noe som kun skal skje i ekstraordinære tilfeller, og ikke i gjentagende tilfeller.

Det er et mål for forvaltningen å minimalisere den motorisert ferdselen i området, og dette er gjort i verneforskriften ved å sette en begrensing i perioden det er hjemmel for å gi dispensasjon for transport til hytter i området.

En finner at dette er en spesiell situasjon da det er nødvendig med ved på hytta for at den skal kunne brukes av folk som vil på tur i området vinterstid. Nasjonalparkstyret regner imidlertid med at det i 2013 transporteres opp nok ved til bruk vinteren 2013 / 2014, da det ikke kan påregnes at det vil bli bevilget dispensasjon for ekstraordinær transport i januar /februar 2014.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon
Styret vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Klageadgang:
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø jeger- og fiskerforening v/ Per Ivar Olsen	Storgjerdåsen 32	8023	BODØ
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

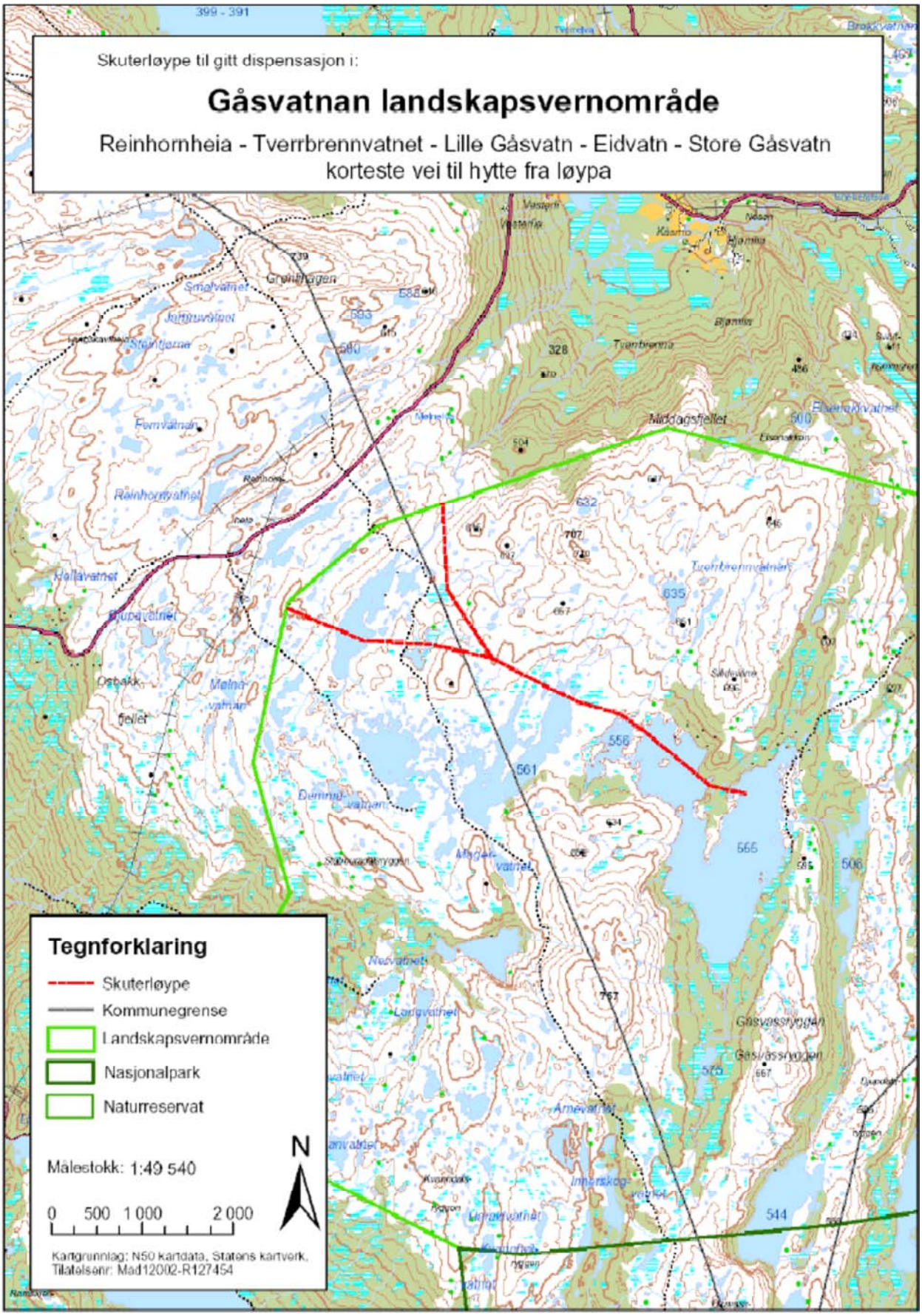
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Gåsvatnan landskapsvernområde
Reinhornheia - Tverrbrennvatnet - Lille Gåsvatn - Eidvatn - Store Gåsvatn
korteste vei til hytte fra løypa
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:49 540
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Tillatelsesnr: Mad12002-R127454

Arkivsaksnr: 2012/3464-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 28.09.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	101/2012	06.12.2012

Junkerdal nasjonalpark - Behandling av klage på vilkår gitt i dispensasjon - Stein Halvorsen

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan ikke se at klagen har kommet med nye momenter som gir grunnlag for å gjøre om vedtaket i sak 68/2012. Vi opprettholder derfor vedtaket, og oversender klagen til Direktoratet for naturforvaltning for forberedelse til Miljøverndepartementets endelige behandling.

Vedlegg
- klage av 21.09.2012
- dispensasjon av 04.09.2012 m/kartvedlegg
- søknad av 09.05.2012

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt
- Verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan (retningslinjer for kjøring til hytter s. 45)

Saksopplysninger
Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Junkerdal nasjonalpark og skal behandle dispensasjonssøknader og ta stilling til hvordan klager skal behandles. Om styret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til Miljøverndepartementet (MD) for endelig behandling. Direktoratet for naturforvaltning (DN) skal forberede klagen.

Stein Halvorsen har i brev av 21.09.2012 klaget på vilkåret om tidsbegrensning som er satt i vedtaket (sak 68/2012) om dispensasjon for frakt av varer og utstyr til egen hytte. Han klager på vilkåret om at det i mars og april kun er tillatt å kjøre snøskuter mellom kl 07.00-11.00 og 16.00-23.00 og at Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.

Klagen begrunnes med at storparten av transporten skjer i april måned når føreforholdene er gode. Solen smelter snøen på dagen og nattefrosten sørger for veldig godt "tak i snøen". Fra i november og til 1. mars er snøforholdene i fjellet mindre gunstige for transport med snøskuter. Dette på grunn av at snøen er løs og ofte fokket i fonner. Han mener derfor at tidsrestriksjonene setter store begrensninger for å utføre en effektiv transport til hytta.

Bakgrunn
Midtre Nordland nasjonalparkstyre vedtok i sak 68/2012 å gi dispensasjon til bruk av snøskuter for frakt av varer og utstyr for Stein Halvorsen til egen hytte ved Solvågvatnet, Saltdal kommune, jf vedlagt kart. Dispensasjonen ble gitt med følgende vilkår:
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøskuter og inntil 6 turer for transport av varer og utstyr til hytta.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen og fram til 1. mai i årene 2013 - 2016.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2016.

Grunnlag for avgjørelsen
Hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket er beskrevet i Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak i sak 68/2012 med utgående brev til søker datert 13.09.2012. Klagen er sendt 21.09.2012, innenfor fristen til å klage, og er derfor gyldig.

Vurdering av klagen
Verneformålet for Junkerdal nasjonalpark er blant annet å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

Forvaltningsplanen for nasjonalparken foreslår en rekke tiltak for å fremme verneformålet, i kapittelet som omhandler motorferdsel er denne målsettingen satt:
«Motorferdsel skal holdes på et minimum i Junkerdal nasjonalpark, og gjennom dette skal nasjonalparken være en kilde for stillhet og naturopplevelse».

Verneforskriften danner rammen for hva som er tillatt innenfor Junkerdal nasjonalpark, og i utgangspunktet er all motorferdsel innenfor nasjonalparken forbudt. Det er imidlertid gitt åpning for at det etter søknad kan gis tillatelse til enkelte transporter som bruk av snøscooter for transport av varer og materialer til hytter i parken.

Av hensynet til naturmiljø, reindrift og friluftsliv, er det et generelt behov for å regulere bruken av motorkjøretøy i en nasjonalpark strengere enn det som følger av motorferdselloven. Verneforskriften går også foran andre lover eller forskrifter dersom det er motstrid mellom bestemmelser.

Det kan i henhold til forvaltningsretten settes vilkår for dispensasjoner som gis fra verneforskriftene for et verna område. I rundskriv «Forvaltning av verneforskrifter» av november 2011 fra Direktoratet for naturforvaltning står det:

«Det er innenfor forvaltningsretten en ulovfestet regel som gir adgang til å sette vilkår i en forvaltningssak, uten at det er nevnt i hjemmelsgrunnlaget. Vilkår kan normalt knyttes til vedtak om tillatelser, og hovedregelen er derfor at det i dispensasjoner kan knyttes vilkår til en tillatelse for å ivareta naturmiljøet.

Forvaltningsmyndigheten kan normalt gå langt i å sette vilkår som begrenser skadevirkningene av en dispensasjon. Hvilke vilkår som lovlig kan settes vil bero på en helhetsvurdering. Det kreves at vilkår som settes har en saklig sammenheng med det tillatelsen gjelder. Hvis et vilkår er egnet til å motvirke mulige skadevirkninger av et vedtak, vil det normalt alltid foreligge tilstrekkelig saklig sammenheng.»

For å begrense den motoriserte ferdselen i nasjonalparken mest mulig og gi mulighet for opplevelse av stillhet og ro i den tiden på året det er størst utfart i området er det derfor satt en del vilkår til de dispensasjonene for motorisert ferdsel som gis i nasjonalparken.

Forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark gir retningslinjer når det gjelder behandling av søknader om motorisert transport. Her står det det bl.a. når det gjelder hyttekjøring:

«Kjøringa skal være til minst mulig sjenanse for andre brukere. I perioden fram til 01.03 kan det kjøres mellom 07.00 – 23.00, mens det i perioden fra og med 01.03 og ut sesongen er tillatt å kjøre fra 07.00 – 11.00 og 16.00 – 23.00. Langfredag og 1.påskedag skal være snøskuterfrie dager.»

Vilkår om tidsbegrensing i perioden mars til april er satt for alle som har fått dispensasjon til frakt av varer og utstyr til hytter innenfor Junkerdal nasjonalpark. Utfordringer med snøforholdene ved motorisert transport i området vil gjelde for alle som har hytte innfor nasjonalparken. Den som skal kjøre snøskuter har et selvstendig ansvar om å tilpasse seg de tidene som gjelder.

Vi kan ikke se at muligheten til å frakte bagasje og utstyr til hytta er nevneverdig redusert med den aktuelle tidsbegrensningen, med lange lyse dager i april er det mulig å utføre transporten et godt stykke utover dagen og kvelden etter kl. 16.00.

Sjansen for at flere benytter marka til turformål er også større når dagene blir lengre. Tidsbegrensing er viktig virkemiddel for å sikre ulike brukerinteresser i nasjonalparken. Enten det skal fraktes utstyr til hytta eller noen ønsker å ta en skitur for å oppleve landskapet og stillheten.

Konklusjonen er at nasjonalparkstyret ikke kan se at det har kommet fram nye opplysninger i saken som gjør at klager har andre utfordringer enn hytteeiere i andre områder av nasjonalparken.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana

Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/ Jim Tovås Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske Stein Halvorsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien
8255 Røkland

21 september 2012

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre

Sak 68/2012

Klage på vedtak

Jeg klager på vedtaket om begrensningene i dispensasjonen: I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00. og at Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.

Jeg har forståelse for at det ikke er enkelt for saksbehandler å vurdere slike søknader.
Men det er enkle grunner for at jeg ønsker vedtaket omgjort.

Storparten av transporten skjer i april måned når føreforholdene er gode. Solen smelter snøen på dagen og nattefrosten sørger for veldig godt "tak i snøen".

Fra i november og til 1. Mars er snøforholdene i fjellet mindre gunstige for transport med snøskuter. Dette på grunn av at snøen er løs og ofte fokket i fonner.

Jeg stiller meg også undrende til vedtaket siden det meg bekjent ikke er noen lov som forbyr kjøring mellom11.00 og 16.00.

Finner heller ikke i lovverket noen som sier at Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.

Er dette særforskrifter som gjelder for nasjonalparker i Nordland, siden det meg bekjent ikke er tilfelle for parker andre steder i landet?

Håper på forståelse for mine ønsker og vil ha en forklaring på de begrensinger som gitt, samt hvilken paragraf i motorferdselloven det henvises til.

Mvh.
Stein Halvorsen

Stein Halvorsen
Lillealmenningveien
8255 Røkland

SAKSBEHANDLER: HANNE ETNESTAD ARKIVKODE: 2012/3464 - 432.3 DATO: 13.09.2012

Melding om vedtak - Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Solvågvatnet - Stein Halvorsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i sak 68/2012 den 04.09.2012 behandlet deres søknad. I dokumentet foreligger saksprotokoll og saksframlegg.

Med hilsen

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

Arkivsaksnr: 2012/3464-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 25.06.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	68/2012	04.09.2012

Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Solvågvatnet - Stein Halvorsen

Saksprotokoll i Midtre Nordland nasjonalparkstyre - 04.09.2012

Styrets vedtak – enstemmig:

Som innstillingen

Stein Halvorsen gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrensa bruk av snøscooter på snødekt mark for transport av varer og utstyr til privat hytte ved Solvågvatnet, jf. §3, pkt. 6.3, bokstav c i verneforskriften.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøskuter og inntil 6 turer for transport av varer og utstyr til hytta.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen og fram til 1. mai i årene 2013 - 2016.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2015.

Forslag til vedtak

Stein Halvorsen gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrensa bruk av snøscooter på snødekt mark for transport av varer og utstyr til privat hytte ved Solvågvatnet, jf. §3, pkt. 6.3, bokstav c i verneforskriften.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøskuter og inntil 6 turer for transport av varer og utstyr til hytta.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen og fram til 1. mai i årene 2013 - 2016.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2015.

Trykt vedlegg

- Søknad av 09.05.2012

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt
- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.

I søknad av 09.05.2012 søker Stein Halvorsen, Røkland om dispensasjon fra motorferdselforbudet i Junkerdal nasjonalpark for å transportere proviant, materiell samt ved med snøscooter til sin hytte ved Solvågvatnet innenfor nasjonalparken. Han ønsker å utføre transporten mellom kl 07 – 23 uten begrensinger i tidspunkt.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Formålet med vernet er:
* Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.

* Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
* Ivaretakelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens § 3, pkt. 6.3 bokstav c.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet, og kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:
- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

Å kunne transportere ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren.

Forvaltningsplanen gir retningslinjer for dispensasjonspraksisen, her åpnes det for å gi en flerårig tillatelse til transport av varer, materialer og ved til egen hytte med inntil 6 turer fra marka er snødekt og til og med 1.mai. Transporten skal følge bestemte traseer og det skal settes en del vilkår i forbindelse med transporten for å begrense belastningen på verneområdet med dyr- og planteliv, samt verneformålet.

Under avsnittet om retningslinjer for forvaltningen og hyttekjøring står det i forvaltningsplanen:
"Kjøringa skal være til minst mulig sjenanse for andre brukere. I perioden frem til 01.03 kan det kjøres mellom 07.00 og 23.00, mens det i perioden fra og med 01.03 og ut sesongen er tillatt å kjøre fra 07.00 – 11.00 og 16.00 til 23.00. Langfredag og 1.påskedag skal være snøskuterfrie dager"

Halvorsen ønsker å ha en tillatelse til motorisert ferdsel som ikke har kjøreforbud midt på dagen, dette spesielt i forbindelse med transport av ved som krever flere turer på en dag. Slik transport kan imidlertid utføres før 1.mars, da vilkårene i dispensasjonen ikke begrenser kjøring midt på dagen i perioden frem til denne datoen.

Utøvelse av friluftsliv er et av verneformålene med nasjonalparken, parken skal stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv. Motorisert transport innenfor nasjonalparken må derfor begrenses mest mulig, og begrensing av tidspunkt på døgnet for nødvendig transport i området er en av mulighetene for å redusere belastningen for naturmiljøet og andre brukergrupper i området.

Nasjonalparkstyret mener at omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt i antall, sted og tid, vurderes til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark. De innvilgede seks turene gjelder for hytta.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Et svært begrenset antall turer på snøføre med snøskuter vil i liten grad virke negativt på

verneverdiene i området. Nasjonalparkstyret vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.
De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

På denne bakgrunn vurderes transport opp til hytta i perioden fram til og med 1.mai, ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer fram til 1.mai.

Saksopplysninger
Avgjørelsen er fattet med hjemmel i § 3, punkt 6.3 bokstav c, jf. § 6 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark.
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen er tre uker etter at dette vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Midtre Nordland nasjonal

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/ Jim Tovås Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske Stein Halvorsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

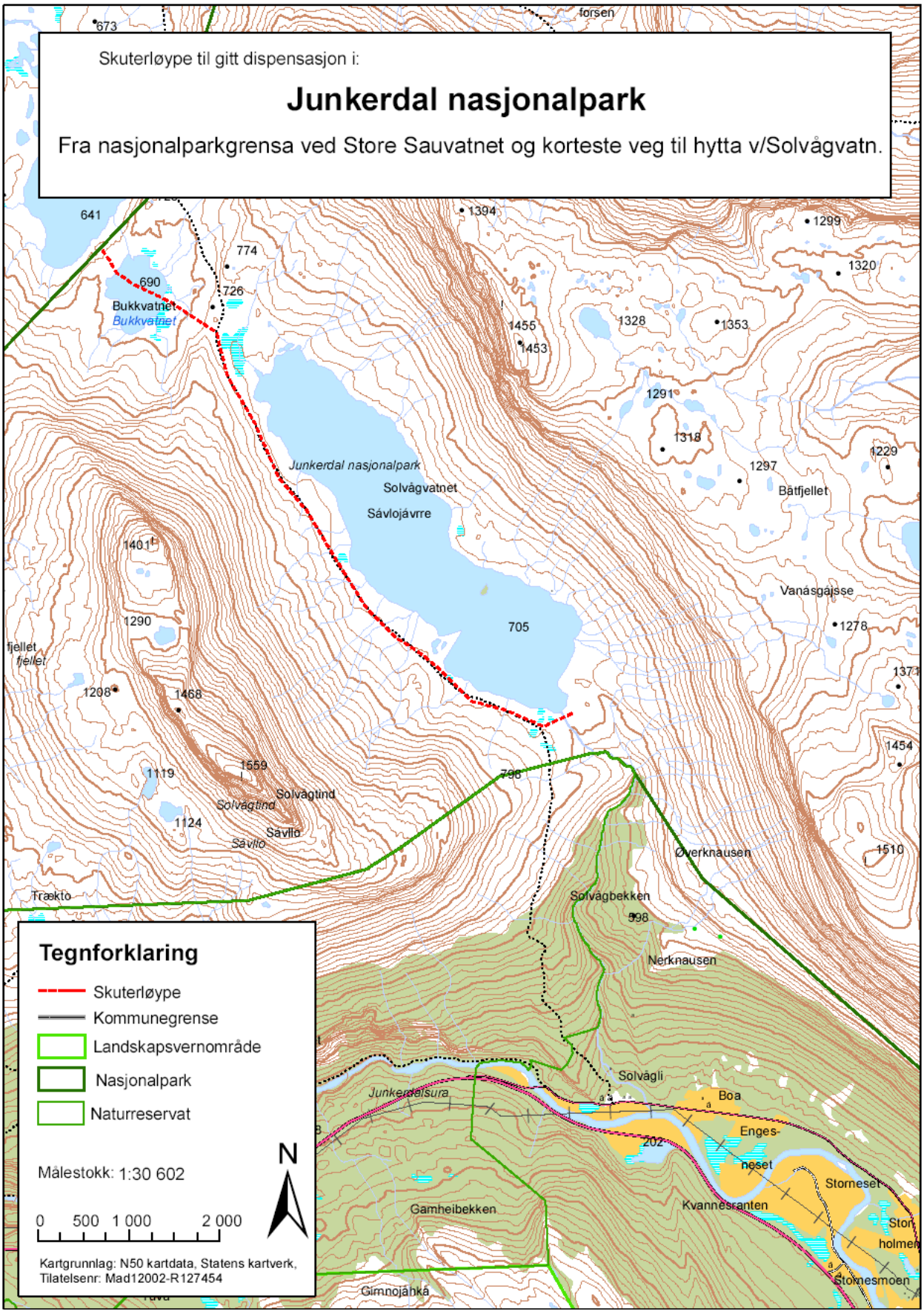
Skuterløype til gitt dispensasjon i:
Junkerdal nasjonalpark
Fra nasjonalparkgrensa ved Store Sauvatnet og korteste veg til hytta v/Solvågvatn.
Tegnforklaring
Skuterløype
Kommunegrense
Landskapsvernområde
Nasjonalpark
Naturreservat
Målestokk: 1:30 602
0 500 1 000 2 000
N
Kartgrunnlag: N50 kartdata, Statens kartverk,
Tilatelsenr: Mad12002-R127454
Junkerdal nasjonalpark
Solvågvatnet
Sávlojávrre
Bukkvatnet
Solvågtind
Sávllo
Trækto
Solvågbekken
Nerknausen
Øverknausen
Solvågli
Boa
Enges-
neset
Storneset
Kvannesranten
Gamheibekken
Gimnojáhká
Stornesmoen
Vanásgájsse
Bátfjellet
Junkerdalsura
705
798
598
202
641
690
774
726
1394
1299
1320
1455
1453
1328
1353
1291
1318
1297
1229
1401
1290
1278
1208
1468
1119
1559
1124
1454
1510

Stein Halvorsen

Lillealmenningveien

8255 RØKLAND

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre 9.Mai 2012

Moloveien 10

8002 BODØ

Dispensasjon fra motorferdselloven.

Søker om dispensasjon fra motorferdselsloven for frakt av proviant og materiell samt ved med snøskuter, til min hytte ved Solvågvatnet i Junkerdal Nasjonalpark.

Siden jeg startet byggingen i 2004 har jeg fraktet inn store mengder materiell fordelt på ganske mange turer.

Område hvor det er vanlig å treffe turgåere er strekningen Storvatnet- Sauvatnet. Disse ligger utenfor Nasjonalparken. Jeg har dispensasjon fra Saltdal Kommune til Nasjonalparkgrensen uten restriksjoner. Ruten som jeg kjører er 14 km hvor de siste 5.2 km er i Nasjonalparken.

Jeg har ved flere anledninger kjørt til Bukkvatnet med ved, for så å returnere til Evenesdal for å hente mer, vente ved Bukkvatnet til etter kl.16 for så å kjøre flere turer i Nasjonalparken.

Dette medfører mer arbeid (irritasjon) en hvis jeg kunne kjøre direkte til min hytte og lesse av veden der.

I min tillatelse vil jeg at det skal være mulig å kjøre mellom 07-23 uten begrensinger fra 1. November til og med 1. mai.

Begrunnelsen fra Miljøvernavdelingen for å gi restriksjoner er at skuterkjøring ikke skal være til sjenanse for turgåere. Under byggeperioden har jeg ikke sett tegn til turgåere i Nasjonalparken med unntak av to tilfeller.

Med vennlig hilsen

Stein Halvorsen

Arkivsaksnr: 2012/8351-0

Saksbehandler: Ole Petter Rundhaug

Dato: 22.11.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	102/2012	06.12.2012

Søknad om fritak fra verv som fast styremedlem i MNNPS - Per Thomas Kuhmunen

Forslag til vedtak

1. Søknad fra Per Thomas Kuhmunen om fritak fra verv som fast styremedlem innvilges.

2. Varamedlem Per Ole Oskal overtar som fast medlem i styret med Per Thomas Kuhmunen som varamedlem ut denne valgperioden.

Bakgrunn

I mail datert 21.oktober 2012 skriver Per Thomas Kuhmunen:

«Søker med dette om fritak fra mitt styreverv i Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Dette pga. at jeg har overtatt som leder for Saltfjellet rbd og har ikke kapasitet til å sitte med begge vervene».

Vurdering

Dette er den første søknaden styret mottar om fritak fra styreverv. Det er kommunelovens bestemmelser som gjelder for styret i slike tilfeller og i §16 heter det:

§ 16. *Opprykk og nyvalg.*

1. Har medlemmer forfall til et møte i et folkevalgt organ, innkalles varamedlemmer såvidt mulig i den nummerorden de er valgt. Varamedlemmer innkalles fra den gruppe hvor det er forfall.

2. Hvis medlemmer av kommunestyret eller fylkestinget trer endelig ut eller får varig forfall, trer varamedlemmer fra vedkommende gruppe inn i deres sted i den nummerorden de er valgt hvis organet er valgt ved forholdsvalg. Er et kommunestyre valgt ved flertallsvalg, trer varamedlemmer inn i den nummerorden de er valgt.

Det er rimelig å etterkomme søknaden om fritak med det resultat at Per Ole Oskal vil overta som fast medlem. Det er rimelig at Per Thomas Kuhmunen fortsetter som vararepresentant inntil Sametinget velger nye representanter til nasjonalparkstyret i 2013 – følger Stortingsvalgperioden.